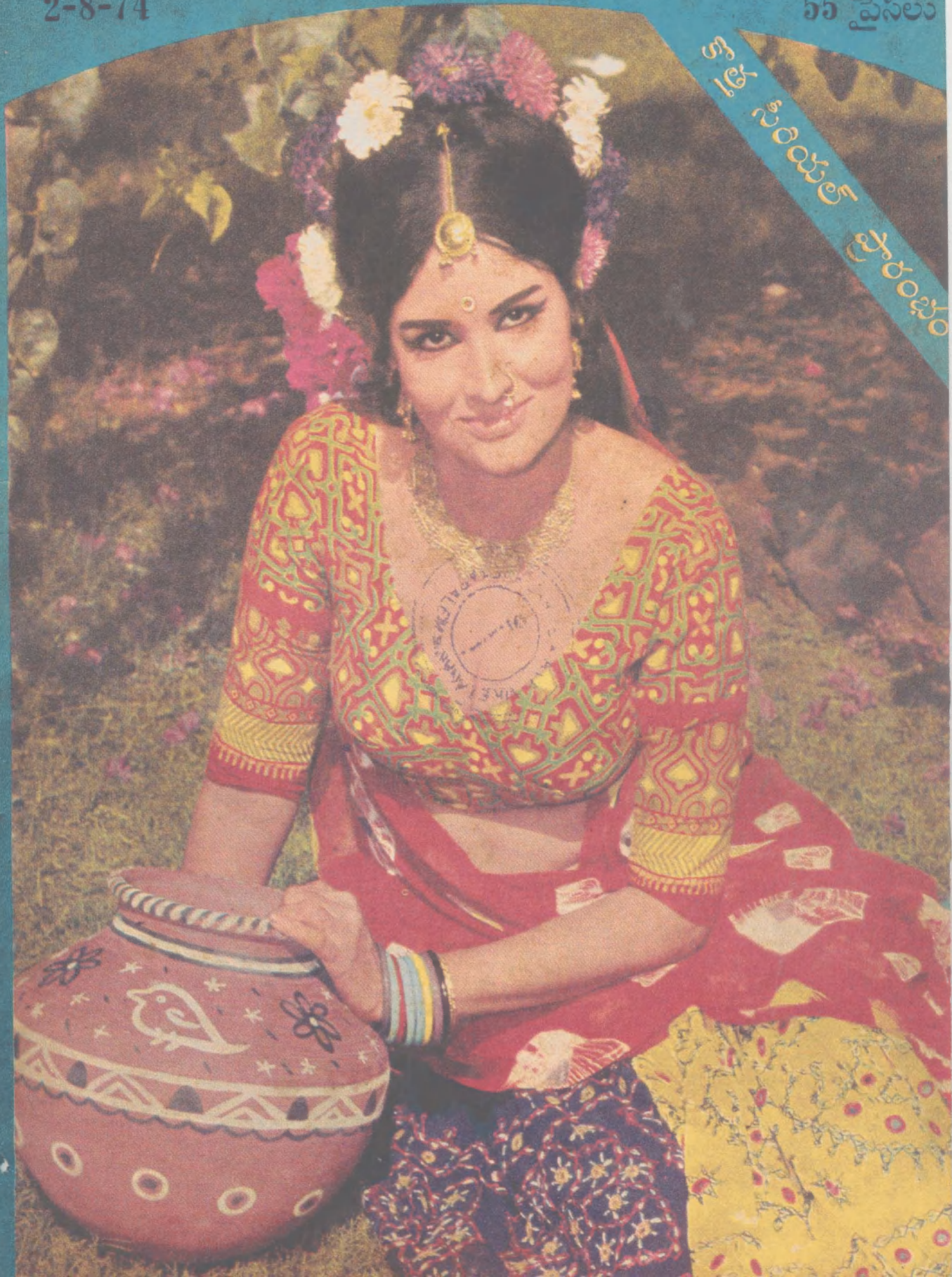

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

2-8-74

55 పైసలు

శ్రీ
శ్రీ సురీయల్
ప్రారంభం

విప్రు విశేషాలు

విజయకృష్ణ కంటేన్సరు ప్రారంభించిన 'కన్ఫిటి కథ' అనే చిత్ర ప్రారంభోత్సవానికి ముఖ్యమంత్రి శ్రీ జలగం వెంకటరావుగారు హాజరై ఆశీర్వాదించారు. ఫోటోలో ముఖ్యమంత్రి సక్కున హీరో కృష్ణ, మంత్రి 'మండలి', ఎం.పి. శ్రీనివాసరావు, సమాచార శాఖ డైరెక్టర్ రాజ్యంపెమ్మ, నటి సావిత్రీగౌర లుండటం చూడవగును. మైక్కు దగ్గర నటి విజయనిర్మల మాట్లాడుతున్నారు.

ఇటీవల ఏడు వారాల పాటు ఆమెరికాలో విరమించి తన విజ్ఞానాదంతో ఆక్కడి శ్రోతలని ముగ్ధులని చేసి స్వదేశానికి తిరిగి వచ్చిన ప్రఖ్యాత తెలుగు చైతన్య విద్వాంసుడు శ్రీ చిట్టబాబు.

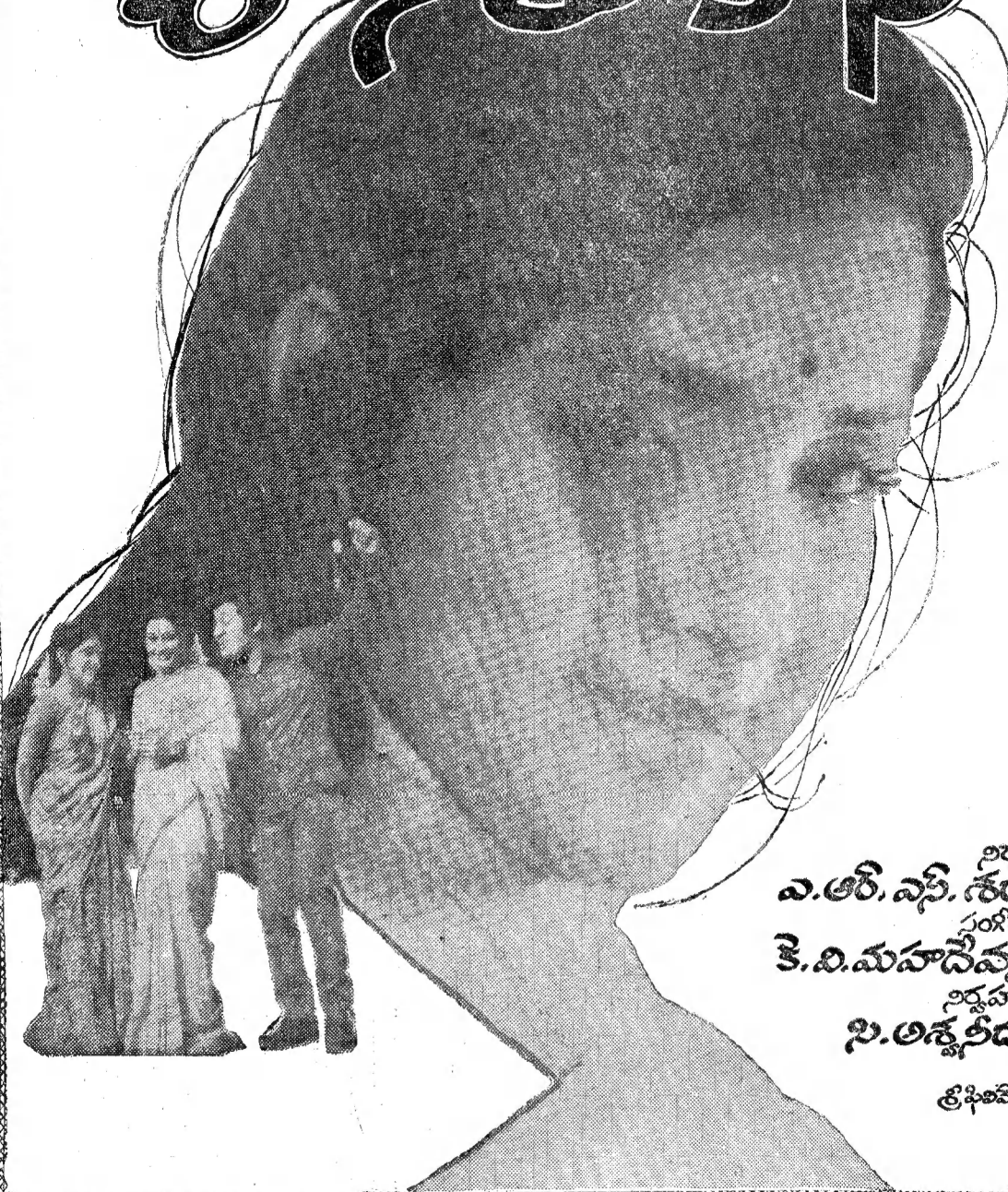
ఈ క్రింది బొమ్మలో పుస్తకాది : గర్బనిరోధక మూత్రార్థి ఉపయోగపడే రసాయనిక ద్రవ్యం "డియోస్సెనిన్" అనే దానిని వెచ్చికోతగిన మొత్తంలో యిచ్చే "కంద మూలం." ఈ "దుంప" పేరు "డియోస్కోరియా ఫోర్టిలిండా". రైతులకు ఈ డియోస్కోరియా దుంప వేస్తే ఎకరానికి రూ. 4 వేల దాకా సాగునీ అదాయం వస్తుందని, కర్ణాటక రాష్ట్రంలో "హెస్పరీ ఘట్టాలోగం" ప్రభుత్వ పరిశోధనా సంస్థ వారి కథనం.

టెనీస్ ప్రముఖులు
సావర్కన్ నిల్ ఎంటర్ ప్రైజెస్ వారి

కె. వి. శ్యామాధి దర్శకత్వం లో

చి త్రికథ

ఎ.ఆర్. ఎస్. శర్మ నిర్మాత
కె. వి. మహదేవన్ నిర్మాత
సి. అశ్వుత్థన్ దత్త నిర్మాత
ప్రొడక్షన్

రచయితలకు గౌరవము

20-9-74

ఆంధ్ర సచిత్ర వార పత్రిక

వినాయక చవితి

ప్రత్యేక హాస్య సంచిక

ఆంధ్ర సచిత్ర
వార పత్రిక

వ్యవస్థాపకులు

దేశాదారక కాశీనాథుని

నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

శివలెంక శంభుప్రసాద్

సంపాదకుడు

(1938 - 1972)

శుక్రవారం : 2-8-74

శ్రీ ఆనందనాథుని సం. శ్రావణమాస శు. చతుర్దశి

సంపుటము : 67 సంచిక 4

స్థాపితం : 1908

సంపాదకుడు :

శివలెంక రాధాకృష్ణ

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము

గాంధీనగరం, విజయవాడ-3.

సంవత్సర చందా - రు. 31-20 పై.

ఆరుమాసాల చందా - రు. 15-60 పై.

విడి ప్రతి వెల 55 పైసలు

Estd. 1959

Phone : 440603

వీనస్ ట్యూటోరియల్ కాలేజి

53, A.- ఉస్మాన్ రోడ్, టి. నగర్, మద్రాసు-17.

1. ఆంధ్రా మెట్రీక్ (మార్చి 1975)

2. బెనారస్ మెట్రీక్ [బాలికలు మాత్రం] (మార్చి 1975)

వెంటనే చేరండి ! తరగతులు ప్రారంభమై నవి.

ప్రొ. రామోజిరావు, M.A; M.Ed. (ప్రిన్సిపాల్.)

చిలకలూరి పేట కళా సదస్సు

నాటకోత్సవాలు

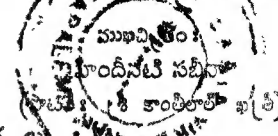
మే 20, 1974 నుండి 27వ తేదీ వరకు అఖిలభారత స్థాయి తెలుగు నాటకోత్సవాల పోటీల ఫలితాలు

కళాసదస్సు కరెస్పాండెంటు శ్రీ యస్. మస్తాన్ వలె మరియు అధ్యక్షులు శ్రీ నారాయణమూర్తి గారు

నాటక పోటీలో ఉత్తమ ప్రదర్శన : "జగన్మోహన రథ చక్రాలు" (స్నేహ సమన్వయ, ఒంగోలు.)
ద్వితీయ ప్రదర్శన : "మరో హిందూదేశం" (సత్యనాథ కళానిలయం, విజయవాడ.) "సంధ్యారాగంలో
శివరాత్రి" (కళాభారతి, విజయవాడ.) ఉత్తమ రచన : "జగన్మోహన రథ చక్రాలు" ఉత్తమ పాత్రధారి :
శ్రీ యలవరం సుబ్రహ్మణ్యం (ప్రొ. బాబాదాసు) "కీర్తి శేషులు"లో మురారి పాత్రధారి.) ఉత్తమ
సటి : శ్రీమతి యస్. డి. లక్ష్మి ("జ్యోతిషాలు"లో పూర్వక పాత్ర ధారిణి.) నాటికలు : ఉత్తమ
ప్రదర్శన : "అగడ్త, కొంపం అడవి" (గురజాడ అర్జున్ విశ్వామిత్రం.) ద్వితీయ ఉత్తమ
ప్రదర్శన : "గిన్నె" (ఆర్. టి. సి. విజయవాడ.) ఉత్తమ రచన : "స్వాతివాస" (రవియత రఘు
రావు, భీరంగ, మధ్యప్రదేశ్.) ఉత్తమ నటుడు : "కృష్ణ వైతన్య" (అగడ్త, కొంపం అడవి) అగడ్తలో
చిన్నపాప పాత్రధారి) ఉత్తమ సటి : కుమారి బృంద (ప్రసాద్ దేవుడు పాత్రధారిణి) ఉత్తమ విలంప :
వంశయల సత్యనాథులుగారి (గరిభీమావాసోలో నాగరాజు పాత్రధారి.)

విషయ సూచిక

కథలు :

అనగనగా ఓ ముచ్చాటాపుకథ ...	14
స్వర్గం ...	29
విదంబరం ...	34
బావాబావా పన్నిరు (పెద్దకథ) ...	36
గట్టచీర ...	42

సీరియల్ కథలు :

అతని అనుబంధాలు	
(కొత్త సీరియల్ ప్రారంభం!) ...	8
అప్పపూర్ణ ...	19
చిదంబర రహస్యం ...	31

వ్యాసాలు, శీర్షికలు :

చిత్ర విశేషాలు-2, ఉత్తరాలు-6, లోకం
వికాస-7, దాశరథి పురాణం-12, వినుతి ఒక
జంతువు (గేయం)-16, చిన్నారి చిలిపి చెప్పలు
--17, భర్తృపథం-22, సినిమా-24, ప్రశ్న
పత్రిక-28 ఇంటింటి చిట్కాలు-30, యువ
తరం-33, వాక్యం, పాఠశాల డైరీ-40,
లీ-ఇ-ల-45, సీని బామ్మలొకావు-47.

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

1974 దీపావళి కథల పోటీ - బ్యాలట్ !

నాలుగు కథలు : మొత్తం రూ. 5000 ల బహుమతులు!

ఏటా నిర్వహిస్తున్నట్లే యీ ఏడాది కూడా ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక దీపావళి సంచిక ప్రత్యేక అకర్షణగా 'కథల'పోటీ నిర్వహిస్తున్నాము.

ముగింపు తేదీ : 20-9-1974

ఐతే యీసారి "కథల"సంఖ్య తగ్గించి బహుమతుల మొత్తాన్ని పెంచాము పోటీకివచ్చిన కథలలో సంపాదకుని ఎన్నికలో అత్యుత్తమంగా తేలిన నాలుగు కథలకు ఒక్కొక్క కథకు రూ 750 చొప్పున పారితోషికం అందజేస్తాము ఇదిగాక యీ నాలుగు కథలను ప్రచురించి వాటిపై పాఠకుల అభిప్రాయాన్ని బ్యాలట్ వ్యవస్థలో తీసుకోదలిచాము.

బ్యాలట్ లో ప్రథమ

స్థానాన్ని పొందిన కథకు అదనపు బహుమతి రూ 650 యిస్తాము ద్వితీయ స్థానం, తృతీయ స్థానం పొందిన కథలకు ఆ క్రమంలో రూ 550 రూ. 450లను అదనపు బహుమతులుగా సంపుత్రాము చివరి కథకు రూ 350లు అదనపు బహుమతిగా సంపుత్రాము అంటే దీపావళి కథలు నాలుగింటికీ రూ 1400లు, రూ 1300లు రూ. 1200లు, రూ 1100లు ఆ వరుస లో బహుమతులు అందుతాయన్నమాట.

* నిబంధనలు *

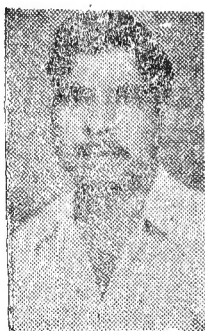
- * సంపాదకుని ఎన్నికలో వేగిన నాలుగు కథలను దీపావళి సంచిక, ఆ తరువాతి సంచికలలో అప్పటి వీలునుబట్టి ప్రచురిస్తాము ఈసారి విశేషం పేర్లు, వివరాలుకూడా బ్యాలట్ ఫలితాలతో పాటే ప్రకటించాలని నిర్ణయించాము ముందుగా కథలలో పాటు ప్రకటించు కథల ఎన్నికలో పాఠకుల సౌలభ్యంకోసం యీ మార్పు చేస్తున్నాము
- * రచన తెనుగువారి సామాజిక జీవితానికి సంబంధించినది అయి వుండాలి తేటతెలుగు వ్యావహారిక భాషలోనే వ్రాయడం అవసరం రచన 12 అరరావులకు మించరాదు లోగడ అచ్చుఅయిన ప్రసారమైన కథలను వం. రాదు అనువాదం, అనుకరణ కారాదు ఈ పేరకు రచయిత హామీ పత్రం కథతోపాటే జతపరచి మరి సంపాదకారి రచననుపై పేరీలు వస్తే బాధ్యత రచయితదేనన్నమాట గుర్తుంచుకోవాలి.

- * 1974 దీపావళి కథలపోటీ సంపాదకుడు ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక, గాంధీనగరం, విజయవాడ-3 అన్ని చర్యలకు మా కలరుపై పుష్టంగా వ్రాయాలి
- * పోటీలో పాల్గొనే కథా రచయితలు అను ఫాలో, జీవిత విశేషాలు పుచ్చే, వాటి ప్రచురణకు అంగీకరించాలి తమ ఫాలో, వివరాలు పత్రాలలో ఉంటుం యిష్టంలేని రచయితలు పోటీకి కథలు అంకితమిం చెంది
- * గీతావళి పోటీకి వచ్చే రచయితల పత్రం కంపె లేము కుమర స్థలంబు, ఇంతల కంపెల వెదరై ఎవి కంపెలొంటు పెట్ట కూడదు ఎటో ఎచ్చిర కొన్ని కథలకు వాటి స్థాయిని బట్టి మ ముండు ప్రచురణక స్వీకరించే అవకాశముంది ల విధంగా స్వీకరిం కథలకు ఆ విషయం గీతావళి అరువాతి నాలుగు వారాలాగ తెలియ చేయ వానికి ప్రయత్నిస్తాము. —సం

మనలో మాట

ఈ విడాది పెట్టిన దేపావళి కథల పోటీలో కొన్ని మార్పులు తెచ్చాము కొంతమంది రచయితలు,

చాలా మంది పాఠకులు చేసిన పలు సూచనలే యీ చిన్న మార్పులకు కారణాలు కూడాను. కథల సంఖ్య నాలుగుకు తగ్గించి బహుమతుల ద్రవ్య ప్రమాణాన్ని పెంచాము. సంపాదకుని ఎన్నికలో తేరిన నాలుగు కథలను—రచయితల పేర్లు లేకుండా ప్రచురించి పాఠకుల అభిప్రాయాలను తెలుసుకోవాలని నిర్ణయించాము. ఈ పోటీ గురించి వేరే అన్ని వివరాలు యీ సంచికలోనే ఉన్నాయి.

ఈ వారం కొత్త సీరియల్ కథ అతనికి అనుబంధాలు వేశాము. రచయిత శ్రీ పి. యస్. శాస్త్రి సుప్రసిద్ధ కథా రచయిత. 1942 లో వత్తిసు గోదావరిజిల్లాలో పుట్టి కాకినాడలోనే విద్యాభ్యాసం పూర్తి చేసుకుని సివిల్ ఇంజనీరింగ్ డిప్లొమా పొందారు. ఉద్యోగం పి. డబ్ల్యు. డి. శాఖలో. ప్రస్తుతం నాగార్జున సాగర్ లో పుంటున్నారు.

శుభోదయం (14-6-74) కథ ఇంతకు ముందే 'వత్సల' పేరుతో పడిన కథ అని మాకు కొంతమంది పాఠకులు తెలియజేశారు. ఈ ఆరోపణపై రచయిత శ్రీమతి బొమ్మ హేమాదేవిగారు వంపిన సమాధానాన్ని యీ వారం ఉత్తరాల శీర్షికలో వేశాము. ఈ విషయం మా దృష్టికి తెచ్చిన పాఠకులకు కృతజ్ఞత.

సుప్రసిద్ధ నటులు శ్రీ యస్. వి. రంగారావు ఆకస్మిక మరణవార్త మా కందేసరికి యీ సంచిక అచ్చయిపోతున్నది—ముద్రణ అపి, ఆ మహానటునికి 'నివాళి'గా యిదే పేజీలో ఒక స్వాగతం వేశాము.

ఒక 'తార' రాలిపోయింది!

నటుడుగా 300 చిత్రాల కెరీర్ — నిర్మాతగా మూడు మణిపూసల కెరీర్ — దర్శకునిగా రెండు చిత్రాల 'అవార్డ్'ల కెరీర్ గల యస్. పి. రంగారావు యనశ్చి రంగారావు పోయాడు. పోయాడు వెండితెరలో ఋణానుబంధం (తెంతుకు పోయాడు! తెరమరుగై పోయి తెనుగు తమిళ వెండితెరను చివ్చదాన్నిదేసి వదిలిపోయాడు...

కాని మ రెన్నో వందల చలన చిత్రాలు యీ సినిమా రంగం తీసిం తరువాత కూడా తెనుగువాడు ఈ 'సినిమా రంగారావు' ను "గర్వంగా మారావు" మా 'బంగారు పావ' రావు, మా 'హరిశ్చంద్రుడు' రావు, మా 'మొనగాడు' రావు, మా 'మాయల మరాఠీ' జకార్తాలో అవార్డు కొట్టుకొచ్చిన 'కీచకుడు' మా రంగారావు అంటూ అందరూ చెప్పకొనేటంత గాఢంగా చరిత్రలో మిగిలిపోయినవాడై యిహలోక యాత్ర చాలిందాడు.

రంగారావు తారటి "క్యారెక్టర్ నటుడు" మరి లేడన్న ఒక్క 'అవార్డు'— అక్షి ఆంధ్ర తమిళ ప్రేక్షక మహాజనం యిచ్చిన అమూల్యమైన 'అవార్డు' ను మాత్రం తన జ్ఞాపక చిహ్నంగా యీ సినిమా చరిత్రకు వదిలేసి పూర్వోగం తీసిన దెబ్బ ఒక్కదానికి మాత్రం తల వంచి ప్రాణాలిచ్చిన రంగారావు రౌద్ర, క్రౌర్య, పీఠ, హాస్య, కరుణ రసాలన్నింటిని కాచినదానినీ, ఎటువంటి పాత్రనైనా

అవలీలగా తన దాన్ని చేసుకుని పోషించి ఒక ప్రాణాన్ని దానిలోపాసి మరి నటించి— మహానటుడై రాణించి— ... చెరగని ముద్రవేసి చిరకీర్తి కాయడైనాడు

నాటకాలు నేననాడు. నాటకం బ్రాహ్మణుడేం మీద త్రవ్వినాడు—సినిమాలు తీసినాడు—తీసిన నాటికి ప్రభుత్వం గుర్తింపును కూడా పొందినాడు. 57 సం. లో వెళ్లిపోయి "అన్నా! రంగారావు! నీ కింకా చాలా అవార్డులు, చాలా కీర్తి కీరీటాలు" యివ్వాలను

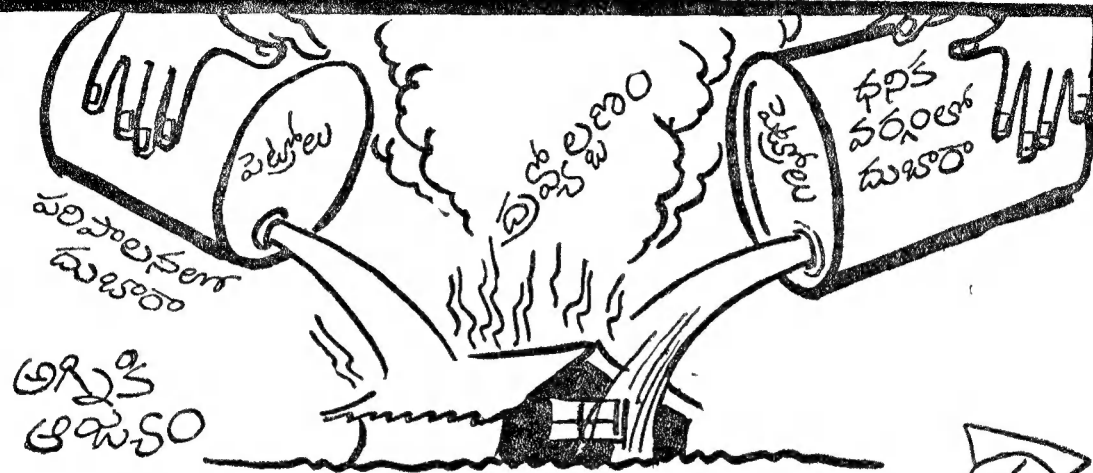
కుంటున్నదయ్యా యీ "సినిమా లోకం—" అంటున్న తన "కెరీర్" అత్యున్నత దశలో ఒక "తారగా" రాలిపోయాడు... రంగారావుకు 'పాతాళభైరవి' నుంచి 'అందరూ దొంగలే'దాకా అన్నీ విజయాలే. 'బంగారుపావ'నుంచి 'బంగారు కలం' దాకా అన్నీ పున విజయాలే లభించాయి. తెరమీద కల్పితవ్యనా, 'కాంత' కొంగు బట్టినా, కష్టించిందినా, కనుబొమలా ముడి వేసినా, ప్రేక్షకుల్ని పులకరించేసేయకస్సినా అద్భుతమంటుంటూ అయిన ఎన్. వి. రంగారావు జూలై 3న పుట్టింరోజు చేసుకుని జూలై 18న అంతః పరకూ సరదాగా ఉంటూనే ఆ సాయంత్రం అన్నమిస్తున్న నూర్మలన్నీ వెలుక్కుంటూ వెళ్లి పోవడం—దక్కణాది చిత్రరంగం చెమెకన్న దురదృష్టం—అతను తెనిలోటు చిత్రనటుడు పీఠ నిధి. (వీరబాబ్)

ఉత్తరాలు

శుభోదయం రచయిత సమాధానం

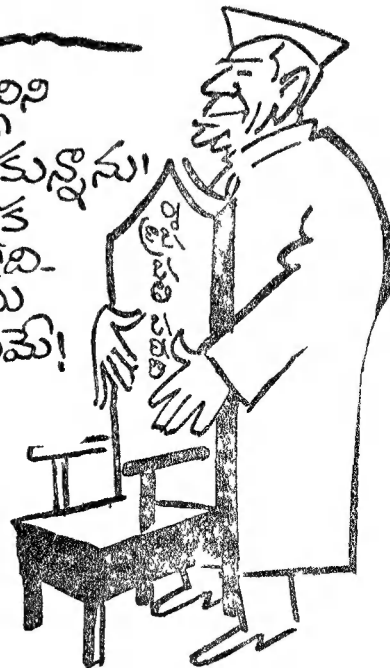
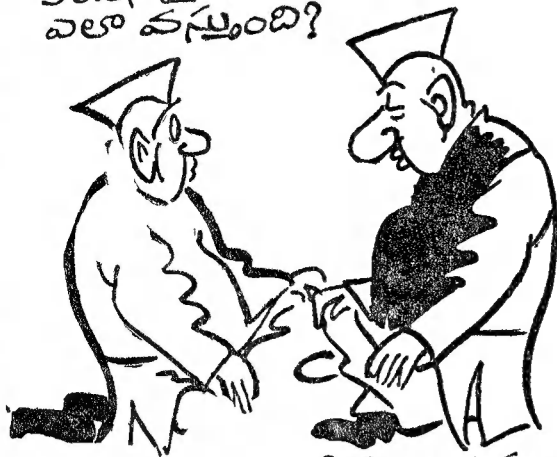
ఆంధ్ర సన్నితవారపత్రిక నం పాదకులకు : నమస్కారములు. మీ ఉత్తరం అందింది. నేను రెండు మూడు కలంపేర్లతో కథలు నవలలు రాయటం జరిగింది. "దేవరమ" నా కలం పేర్లలో ఒక పేరు.

[43 వ పేజీ చూడండి]

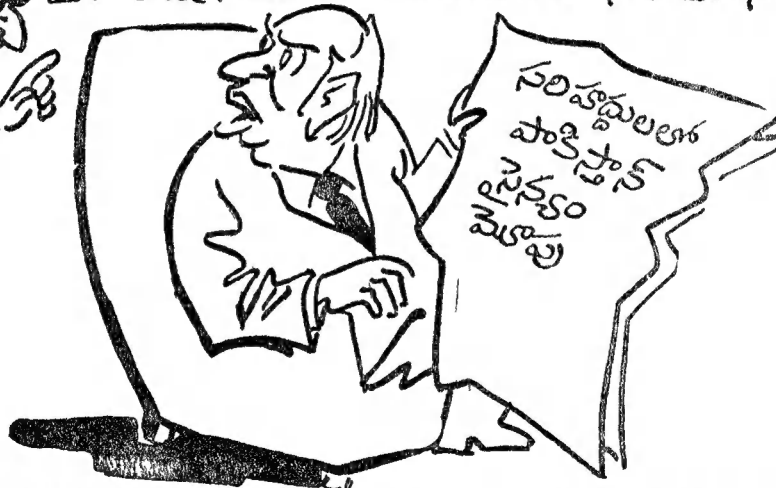

నల్లపట్టు, నల్లపట్టుంటారు
అరం లేకుండా? మరి అది లేకుండా
ప్రజాస్వామ్య రథ చక్రాలకి
కందెన తెలం
ఎలా వస్తుంది?

పదవిని
నైనా
సెలచుకున్నాను!
ఎన్నిక
అనాది-
నామ
మాత్రమే!

బియ్యం, మత్తుమా! భారత్ విధానానికి నైనా కూడా
పైనా నాన్నా నడిపాను! ఏం జరిగిందో నీకూ తెలుసును!

OMMEN

స్థిరము

అవకాశం తిరుమలంధిక

పి.యస్.నాథు

మధ్యాహ్నం పదకొండు గంటల వేళ మోటారు లాంచీ కృష్ణానదిని చీల్చుకుంటూ వేగంగా ముందుకు సాగిపోతోంది. నాగార్జున సాగర్ రిజర్వాయరు మధ్యలో నున్న నాగార్జున కొండను చూడటానికి వెడుతున్న విహార యాత్రికుల సందడి లాంచీ మోతని మింగేస్తోంది. కీచు గొంతుకలు, బొంగురు గొంతుకలు, శ్రావ్యమైన కంఠాలు, రక రకాలని గాలిలో తేలుతూ వినిపిస్తున్నాయి నిశ్చలంగా వున్న నీళ్లు - ఆ నీళ్లను ఎటూ పోనివ్వకుండా పట్టి బంధించిన నీలపు కొండలు - ఈ నీళ్లు, కొండలమీద, పెద్ద షామియానాలా విశాలంగా పరచుకొన్న ఆకాశం.

ఈ అద్భుత దృశ్యాన్ని చూస్తూంటే శ్యామసుందరం మనస్సు సంతోషంతో ఉప్పొంగుతోంది.

ఈ కదిలిక లేని వాతావరణంలో కదిలే దిల్లా తాము అయ్యాణించే లాంచీ మాత్రమే! అలోచనలలో మునిగిపోయిన శ్యామసుందరం లక్ష్మీవతి తన చెవి దగ్గర బిగ్గరగా అరిచింది. అరుపుకు మెలుకువతో కొచ్చాడు "నిరాయే కవీ! అప్పుడే నీ పని మొదలెక్కావో?" లక్ష్మీవతి నవ్వుతున్నాడు.

తన ముందు రానికి నవ్వుచింది ఈ లండను లంతా వొక్కటే! నవలాకారుడికి, కవికి, వ్యాస రచయితకి వీళ్లు దృష్టిలో భేదంలేదు! అందరూ కవులే! కాస్త వ్యంగ్యంగా కాని గూఢంగా కాని ఎవరైనా మాట్లాడారా వెంటనే వాళ్ళలో "నీ పని వృద్ధయం మా కర్తవ్యం కావటంలేదు" అంటూ కనిపించే పాదెత్తారు! ఎన్నిసార్లు చెప్పాడో అసమీతులకి తాను కథకుణ్ణి కానీ కవిని కానీ! వాళ్ళు వింటేనా?

"నా సంగిది సరే! నీ పని యింకా ప్రారంభించలేదా?" అలోచనల నుంచి తేరుకున్న శ్యామసుందరం లక్ష్మీవతిని ఎదురు చూస్తున్నాడు.

"అమ్మమ్మ! సూర్యుడు ఉదయించడమేనా మూలము కనిపించిన మానవాళి? అదిగో ఆ మూలం చూడు!" లక్ష్మీవతి కళ్ళలోనే లాంచీ రోని వో మూలను చూపించాడు లక్ష్మీవతి ముప్పై అనుసరించిన శ్యామ

సుందరం ఆ వైపుకు చూసి మెచ్చుకుంటూ తల వూపాడు లక్ష్మీవతి ఎప్పుడూ తప్పదు! శ్యామసుందరానికి లక్ష్మీవతిలో తన ప్రథమ పరిచయం గుర్తొచ్చింది.

ఓ రోజు తన కెందుకో చాలా ఉత్సాహంగా వుంది సిల్క్ లాల్సీ పై జమా వేసుకని సరదాగా గాలిలో తిరగానిపించి, మెల్లిగా రోడ్లమైట నడుస్తున్నాడు ఇంతలో తన ముందర ఓ స్కూటర్ పడవే బ్రేక్ వేసుకొని ఆగింది

"నమస్కారం గురువుగారూ! సన్ను లక్ష్మీవతి అంటారు మీరు 'శ్రీ' అనే పేరుతో కథలు రాస్తూంటారని కనిపెట్టేశాను మీ లభిమానుల్లో నేనొకణ్ణి మీరు యీ మధ్య రాసిన వో కథ గురించి మీతో మాట్లాడదామని వచ్చాను" అని అన్నాడు వాయువును స్కూటర్ దిగి!

తనకు అతను పరిచయం చేసుకున్న నీరుకూ, అతని చరచకూ నవ్వుచింది మాట్లాడుతూంటే లక్ష్మీవతి మొహం చాలా ఆకర్షణీయంగా వుంటుంది కళ్ళు నవ్వుతున్నట్టుంటాయి మగవాళ్ళలో యిటు

వంటి ఆకర్షణ చాలా అరుదు అనుకున్నాడు అను తనూ సరదాగా, సుతి సుస్కారం చేసి "రండి మాట్లాడు కుందాం" అంటూ ప్రక్కనేవున్న పార్కులోకి దారి తీసాడు "నా గురించి మరికొంచెం చెప్పకో నివ్వండి పేరుకు తగినట్టు లక్ష్మీపుత్రుణ్ణి! హబీ సౌందర్యరాధన! అలాగని అల్లరి చిల్లరిగా తిరుగులాసనుకోకండి! ఈ మధ్యనే బియ్యం పానీయాలు కొన్ని రోజులు పోయార బిజినెస్ లో ప్రవేశిస్తా! ఈ రోజుల బీబీలాన్ని త్వస్తిగా అనుభవించాలన్నది నా కోరిక!" లక్ష్మీవతి ఆగి మళ్ళీ మొదలు పెట్టాడు

"మీరు మొన్న రాసిన కథలో 'స్వప్నం' అనుకుంటూ దానిపేరు! 'మృణాళిని' ఎద్దు నయని, లలో ఎవరు అందమైనవారో తెల్పి చెప్పడం ఎవరితరం కాదు" అని రాకారు మీరు! వాళ్ళిద్దర్నీ నాకళ్ళెదురుగా నిలబెడితే ఎవరు అందమైన వాళ్ళో క్షణంలో చెప్పస్తారు నేను!" అన్నాడు సీరియస్ గా! తనకి నవ్వుచింది కథల్లో ప్రాతల్ని పుష్టించగలడు అప్ప తను వాటికి ప్రాణం పోసి భూమి మీదకు తీసుకు రాగలడా?

"నవ్వకండి నేను చాలా సీరియస్ గా చెబుతున్నా! మీరు నా ప్రతిభను గుర్తించక పోతే నాకు త్వస్తిలేదు! పోనీ యీ పార్కులో వున్న అమ్మాయిల్లో అందగత్తె ఎవరో మీకు

ప్రారంభం!

దూపించనా ?” చాలెంజ్ చేస్తున్నట్టు
చూశాడు తనని లక్ష్మీవతి

సరేనన్నట్టు బుర్రపూపాడుతను అయిదు
నిమిషాలు గడిచింది. లక్ష్మీవతి తీక్షణంగా
పార్శ్వంతా పరిశీలించాడు

“ఆ చెట్టుక్రింద నిలబడిన వాళ్లలో
మూడో అమ్మాయిని చూడండి గురువు
గారూ” లక్ష్మీవతి కిరం మాషారుగా విని

పించి లటు చూశాడు తను. అక్కడ వున్న
అమ్మాయి నిజంగానే చాలా అందంగా వుంది
కాని ఎంతో అనుభవజ్ఞులు తప్ప కదిలే ఆ
సౌందర్య సమూహం నుండి వాక వ్యక్తిని
లలా ఎప్పుకోలేరు !

“కంగ్రామ్య్ లేషన్స్ లక్ష్మీవతిగారూ !
మీరే గెలిచారు !” లక్ష్మీవతి చేతిని ఆప్యాయంగా
స్పృశిస్తూ అన్నాడు తను.

“అమ్మయ్య ! మిమ్మల్ని వాప్సింగలినో
లేదో అని తెగ మధన పడ్డాను కన్సలెషన్లదూ
సాధారణంగా తాము రాసింది తప్పని వాస్తవం
కోరని చదివానెక్కడో ? మీరు వాళ్లలో
లవ్వు బుట్టినట్టున్నారూ ! ‘మనోరమ’లో కాఫీ
త్రాగి పోదాం పదండి” అన్నాడు లక్ష్మీవతి

“అవును ! నిజంగానే తప్ప బుట్టాడు”
అనుకున్నాడు తనలోతాను !

లక్ష్మీవతి మాట ప్రోసివెయ్యలేక కాఫీ తీసుకుని బయటపడ్డాడు. అలా క్రమక్రమంగా పెరిగిన తమ పరిచయం యీ నాటికి జాగా పెరిగి నోకరు ఎక్కడికైనా బయలుదేరితే రెండోవాళ్ళు వాళ్ళని అనుసరించి వెళ్ళేటంత వరకూ వచ్చింది.

తను బొద్దు యుగానికి సంబంధించిన వోక చారిత్రక సవలను వ్రాయాలను కొని నాగార్జునకొండను చూడటానికి వెడతానంటే లక్ష్మీవతి తానూ వస్తానన్నాడు. బస్సులో పోదామంటే వాడని తన స్కూటర్ మీద తీసుకొచ్చాడు నాగార్జున సాగర్ కు.

“ఏం చూశావారేదా? నా ఎన్నిక ఎలా వుంది?” అన్న లక్ష్మీవతి మాటల్లో మళ్ళీ ప్రపంచంలో పడ్డాడు. శ్యామసుందరం.

లక్ష్మీవతి చూపిన సౌందర్యవతి అందం శ్యామసుందరం కళ్ళకు మిరుమిట్టు గొల్పింది. అమె వేషధారణ, శరీరపు రంగు, అన్నింటికంటే ఎక్కువగా అక్కర్లే అమె ముఖంలోని పెద్ద పెద్ద కళ్ళు, నవ్వునప్పుడు కనిపించే అందమైన తెల్లని వలువదన, తీర్చిన కదలికలు, చూడగానే అకలిస్తాయి. ఆ సౌందర్యపు చూపిన వెంటనే మనిషిలోని చిలిపి తలం నీయి ఆ సౌందర్యానికి గౌరవంతో అం పంచి కోపారు చెయ్యాలనిపిస్తుంది.

“ఏం ఇంకా పోక నుంచి తేరుకోలేదా?” లక్ష్మీవతి చిలిపగా సవ్వాడు. శ్యామసుందరం సెగ్గుపడ్డాడు. ఎంతో మంచి అపొధారణ సౌందర్యమంటుంటు ఆస కథల్లో పుష్టింపాడు కాని యీ ప్రక్కన సౌందర్యం ఎంత విలక్షణం!

అంటే చూస్తూవుంటే మర్యాదగా వుండటం చూపు మరల్చుకున్నాడు శ్యామసుందరం. “అహింసో యింకో ముగ్గురు ప్రపంచ్య కూడా పెట్టుకున్నావు. వాళ్ళలా జాగానే వున్నా రనుకో!” లక్ష్మీవతి సవ్వేశాడు.

తన కళ్ళు కొనల నుంచి శ్యామసుందరం వాళ్ళపైపు చూసాడు.

ఆ ముగ్గురు అమ్మాయిల్లోనూ వోకామె తను చూసిన మొదటి సౌందర్యవతి అంత అందంగానూ వున్నా, మనిషిలో వున్న కదలిక, మాటల్లోని తొందరతో, అమె కలిగించినంత ఉదాత్త భావాన్ని కలిగించలేక పోయింది. మిగిలిన నాల్గిద్దరూ కూడా సగటు ప్రమాణాలకు అందగత్తైతే క్రింద లెక్క! ‘టీనేజర్స్’

అతని అనుబంధాలు

లనమ్మ వాళ్ళని. శ్యామసుందరం వాళ్ళనే పరిశీలనగా చూస్తున్నాడు.

‘ఇంక మిగిలిన ప్రయాణీకుల్ని చూడవా?’ లక్ష్మీవతి సవ్వాడు!

శ్యామసుందరం గబుక్కున తన చూపు మరల్చుకున్నాడు. కథకుడికేదో విలక్షణమైన దృష్టి వుండాలి, వుంటుంది, అంటారు. నిజానికి తనకంటే లక్ష్మీవతికే ఆ విలక్షణ దృష్టి, పరిశీలనాశక్తి ఎక్కువగా వున్నాయి.

“నువ్వెందుకు కథలు రా య కూడ దు లక్ష్మీవతి?” అంటే “నువ్వరాసేకథలు నాకు బావున్నప్పుడు మళ్ళీ నే నెందుకు రాసి ప్రమ పడటం!” అనేవాడు.

“ఆలోచనలు చూసేసి శ్రద్ధగా విను” లక్ష్మీవతి హెచ్చరించి తన వ్యాఖ్యానంమొదలు పెట్టాడు.

ఒక సభలో ఉపన్యాసం ఇస్తున్న వారు కుడుగారు ఒక బోకులో ముగించమోం ఆ బోకుని పుర్తి పోవటంతో పరిగ్గా చెప్పలేక పోయారు. ఎవరికీ అర్థం కాలేదు, సవ్వ రాలేదు. కొన్ని క్షణాలు గడిచాయి. ఒకపెద్ద మనిషి మాత్రం విరగబడవచ్చాడు.

“ఎందుకు సవ్వారు?” మక్కునకూర్చున్న రామారావు అడిగాడు.

“సవ్వకపోతే మళ్ళీ చెప్తాడండీ!” అన్నాడు స. ప.

“అదుగో చూడు! ఆ చివర కూర్చున్న తను, ఈలాంటికి, నీటికి, కొండలకి అన్నింటికీ తానే సర్వాధికారిలా పోజా కొడుతున్నాడు. అతని ప్రక్కనే వున్న మరాఠీ కుటుంబం బం బాంబాయి సినిమా స్టూడియోలో మేకప్ లతో బయటకొచ్చిన తారల్లా వున్నారు. ఆ ప్రక్కనే వున్న దంపతుల్ని చూశావా? ‘దోయా తీస్ బచ్చే’ అధ్వర్ పైజ్ మెంటులా సుప్పటగా యద్దరు పిల్లల్లో కూర్చున్నారు. ఫోటో తీసి వండిస్తే ఫామిలీ ప్లానింగ్ డిపార్ట్ మెంటు వాళ్ళ బహుమానమేదన్నా యిస్తారేమో! అవతలి ప్రక్క అంటుకుపోయి కూర్చున్నవాళ్ళు ‘హనీమూన్’ కొచ్చిన దంప తులు. ‘సెరలా తెలుసు?’ అనకు! మొహాలు చూస్తేనే తెలుస్తోంది ఆ సంగతి! సరే ఆ ప్రక్కనే నాలుగు వందల కోతులు!” లక్ష్మీవతి సవ్వతున్నాడు.

శ్యామ సుందరానికి సవ్వ వుంది! ఆ మాటకొస్తే లామిద్దరూ మాత్రం రెండు వందల కోతులు కారూ? ‘బ్రహ్మచారి శత మర్కటః’ అన్నమాత్రాన్ని పట్టుకొని వాళ్ళం దర్శి కోతుల్ని చేసేసాడు లక్ష్మీవతి. హిస్సీ స్టేయిలులో జరిపాలు పెంచుకున్నందుకు ఆ పోలిక బాగానే సరిపోయింది వాళ్ళకి. శ్యామ సుందరం సవ్వకున్నాడు.

“అది సరే! ఇంతకీ కథకుడివి ను వ్వా నేనా?” శ్యామ సుందరం ప్రశ్నించాడు.

“ఈ రోజు నేను కథకుడికి కథకుణ్ణి! సరేనా?” లక్ష్మీవతి సవ్వతూ జవాబిచ్చాడు.

లాంచీ వేగం తగ్గు తోంది. నా గార్డు స కొండని పమిసిస్తోంది. ఇంజన్ ఆపేశారు. లాంచీని మెల్లిగా రేవులా తయారుచేసిన స్తలం రోకి చేర్చి లంగరు వేశారు. లాంచీ మీదనుంచి పది తీరం మీదకు చెక్క బల్ల ను వేసారు. క్లిసికుంటూ, సవ్వకుంటూ, తృప్తి సమరూ విహార యాత్రకుంతా గబగబా క్రింద కు దిగారు.

అందరితోకీ అఖరున దిగారు లక్ష్మీవతి, శ్యామసుందరాలు. సదీ తీరంలోని రాళ్ళ మధ్య నుంచి పైకి వో యిరుక్కై చాలాబాటువుంటు. దానిగుండా పైకిచేరితే లక్కడ తారురోడ్డు వస్తుంది.

కాలిజాటుమట్టు పైకి పోరూపుంటే 14, 15 శతాబ్దాలనాటి దేవాలయ రాతిమండపాల శిథిలాలు కనుపిస్తాయి.

తారురోడ్డు చేరి మెల్లిగా సడుస్తున్న లక్ష్మీ వతి, శ్యామసుందరాలకు కొంత దూరంలో అగి పోయి తమలో తామేదో చర్చించు కుంటున్న అమ్మాయిలు కనుపించారు. ఆ తారురోడ్డుకు కొంచెం దూరంలో రెండువైపులా శ్రద్ధగా అమర్చిన రాతి ముక్కల గుట్టల్ని చూసి యివి వేటికి సంబంధించిన శిథిలాలో అని చర్చిస్తు న్నారు వాళ్ళు! లక్ష్మీవతికి వాళ్ళవాదనలు విని సవ్వచ్చింది. నాగార్జున కొండమీద కట్టడాలు నిర్మించేటప్పుడు పు నాదులు ప్రవ్వింపుట వచ్చిన రాతిముక్కల్ని వోక చోట గుట్టగా పోరుకుండా అందంగా స్తూపాల లకారంలో పెర్పించారు అక్కడి పురాతత్వ శాస్త్రజ్ఞులు!

“ఒరేయ్ సుందరం చివ్వి నాలుకమాడనా? వాళ్ళు చూస్తున్నది బుద్ధుని దంతం పై నిర్మించిన మహా విహారమని వో లెక్కరు దంచనా?” చిలిపిగా సవ్వాడు లక్ష్మీవతి.

“తవ్వరా పతి! మొట్టమొదటి సారిగా

యూ కొండ గురించి ఏమీ తెలియకుండా నన్నే నువ్వు అలాగే భ్రమపడి వుండేవాడివి. అసలు సంగతిని చెప్పిరా!" శ్యామసుందరం బూచివ్వారు.

"ఎక్స్‌ప్రెస్ మీ" అంటూ లక్ష్మీవతి వాళ్ళ దగ్గరకు వెళ్లి అని కొండమీద త్రవ్వకాల్లో వచ్చిన రాతిముక్కల్ని అందంగా పేర్చిన రాతి గుట్టలు కప్ప పురాతన శిథిలాలు కావని తెలియచెప్పారు.

అంతవరకూ ఎవరిని ఏమడగాలో, ఏమి చూడాలో తెలియక తటపటాయిస్తూ దిక్కులు చూస్తున్న ఆ అమ్మాయిలు బిల బిల్లాడుచూ లక్ష్మీవతి ముట్టూ చేరారు. అసలు వాళ్ళుచుర్యం వున్న మనిషి! అందులో యువకుడు! అందగాడు! అక్కడ అపద్ధాంధ పుడిలా కనిపించిన లక్ష్మీవతి ముట్టూ ఆడ పిల్లలు అలా చేరటంలో ఆశ్చర్యాలేదు అనుకున్నాడు కొంచెం దూరంలో నిలబడిన శ్యామసుందరం.

"మీకు యీ నాగార్జున కొండ, యిక్కడి శిథిలాలు, శిల్పాలు, బాగా పరిచయంలా వుంది. దయచేసి వీటిని గురించి నివరంగా చెప్పండి! స్వీట్!" అమ్మాయిలు లక్ష్మీవతిని ప్రాధేయ పడుతున్నారు.

వాళ్ళ ఉత్సాహం, వాళ్ళు తరచు చూపు తున్న గౌరవానికి లక్ష్మీవతి వొట్టె మరిచి పోయాడు. అందులో ప్రత్యేకంగా చేసకళ్ళ సుందరి! చేపల్లాంటి ఆ కళ్ళను అంటూ యిటూ గమ్మత్తుగా కదిలిస్తూ ఎంత అందంగా లగిగిందో తనని! ఆ గర్వంలో అక్కడవున్న ప్రతివెట్టు, రాయి, పుట్టం కథలన్నీ తనకు తెలుసునని చెప్పేద్దామను కున్నాడు. కాని తనకు సగం సగం మాత్రమే తెలుసునని గుర్తొచ్చింది!

"నాకు బాగా తెలుసునుకొండి. కాని నా మిత్రుడు శ్యామసుందరానికి యింకా బాగా తెలుసు. అతను యీ సబ్బట్టును బాగా స్టడీ చేశాడు. బొద్దయుగపు వాతావరణంలో ఆంధ్రదేశపు చరిత్రకు సంబంధించిన వాకనవల రాయాలను కుంటున్నాడతను." శ్యామసుందరం వైపుకు చూపించి అతన్ని దగ్గరగా రమ్మనమని చెయ్యాపాడు లక్ష్మీవతి.

"అంటే శ్యామసుందరం గారు రచయిత అవుతాడు" అంటూ అమ్మాయి అతనివైపు విప్పరిస కళ్ళలో ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ అన్నారు.

"వారు ఏం పేరుతో వ్రాస్తూ వుంటారు?" తాను చూచిన అద్భుత సౌందర్యవతి చిన్న కంఠంతో అడిగింది లక్ష్మీవతిని.

అంటే యీ అమ్మాయికి పసుకాలిన తెలుగు సాహిత్యంలో మంచి పరిచయమే వుందన్నమాట! తన పేరుతో రచనలు కనిపించక పోవటం వల్లనే ఆమె అలా అడిగింది అనుకున్నాడు శ్యామసుందరం.

"శ్రీ" అనే పేరుతో రాస్తూ వుంటాడండీ!" లక్ష్మీవతి గర్వంతో హుషారుగా జవాబిచ్చాడు.

"ఓ! ప్రఖ్యాత కథకులు 'శ్రీ' మీరేనా? నమస్కారం!" అంటూ అమ్మాయిలంతా కోరస్‌లో అతనికి నమస్కరించారు.

శ్యామసుందరం అవునన్నట్టు తల వంచింది సప్రత్యూత్ర వతి నమస్కారం చేశాడు.

తను సవల రాయడానికి మెటేరియల్ సమకూర్చుకోవటానికి వస్తే యీ ఆడపిల్లలను తగిలించాడే అని లక్ష్మీవతి మీద ముందు కోపం వచ్చింది. కాని ఆడపిల్లల మాటల్లో వుట్టవడే గౌరవం, అక్కడి విషయాలన్నీ తెలుసుకోవాలన్న వాళ్ళ కుతూహలం చూసి, అతని కోపం తగ్గింది.

"సుందర మ్యూజియం చూద్దాం పదండి. ముఖ్యమైన శిల్పాలన్నీ మ్యూజియం లోనే భద్రపరిచారు. బయట వున్నవి శిథిలాలు సకళ్ళ మాత్రమే. ఇవి చూస్తూ చూర్చుంటే లోపలి శిల్పం సౌందర్యాన్ని పరిశీలనగా చూడటానికి కాలం చాలదు! పైగా లాంచీవాళ్ళు గంటపూర్లో తిరిగి వచ్చేయ్యమన్నారు కదా!" శ్యామసుందరం ముందుకు దారి తీస్తూ అన్నాడు.

"ఇంక నా బాధ్యత తీరిపోయింది! వాడిని అనుసరిస్తే, మీరు యిక్కడినుండి వెళ్లిపోయి ఎక్కడ వున్నా యీ శిల్పాల సంగతి గుర్తుండేలా చెబుతాడు! పదండి పోదాం!" లక్ష్మీవతి చిలిపిగా నవ్వాడు.

ఆ ఆడపిల్లల మాటల్లో శ్యామసుందరం అతి సౌందర్యవతి సేరు ముమిత్ర అని గ్రహించాడు. మిగిలినవాళ్ళు భాష్ట్ర అందం పరచుకోవోయ్, కల్పన, గాంధీవలు. అంతా క్లాస్ మేట్స్. హాహ స్తన్ను కాలేజీలో డిగ్రీకోర్సు చదువు తున్నారు.

వీళ్ళందరూ మెల్లిగా మ్యూజియం దగ్గరకు చేరేసరికి లాంచీలో సర్వాధికారిలా పోజు కొడు తున్నాడని లక్ష్మీవతి చెప్పినప్పుడు జేబులోంచి పెద్ద తాళం పోకటితీసి, తనకు పనున్నురించిన అపెండెంట్ చేతికి అందించి హుందాగా నిలబడ్డాడు.

అతనే ఆ మ్యూజియం సెంట్రల్ డైరెక్టర్ అని గుర్తించగానే వివర యాత్రీకులంతా అతన్ని గొప్ప గౌరవంతో చూడ పోయారు. ఏ స్థలంలో ఎవరు అధికారి అయితే అక్కడ వారికి అధిక గౌరవం! ఆ అధికారి క్రింటను రిగోరోజువున్నాడు. లాంచీ మీదనుంచి అతన్ని వెట్టుకుంటూ ముందుకు ప్రోమోషన్ రాయన్న సర్కార్ల ఆ తనివైపుకు భయం భయంగా చూస్తున్నాడు.

అతనే అధికారి అని తెలియగానే వివర యాత్రీకులలో కలిగిన సంతోషాన్ని చూడగా చూస్తున్న శ్యామసుందరం చెవిలో "బ్రహ్మ నిజంగానే పెద్ద అధికారియే!" అని గుసగుస

డాక్టరు సలహాలు డాక్టర్ కె. వెంకటేశ్వరరావు

ఎం. ఎన్. - ఏలూరు.

నా వయస్సు 17 సం. లు . 2 నెలల క్రితం పాకు జ్వరం వచ్చినది. అది తగ్గిన దగ్గరనుంచి ముఖం పాపు, కాలి మడమ దగ్గర వాయటం జరుగు తున్నది. ఇలా రావడానికి కారణమేమిటి ? ఏం చెయ్యాలి?

జ్వరము వచ్చి తగ్గిన తర్వాత శరీరంలో నీరు చేరి అక్కడక్కడా వాపులు రావటం, నెత్తురులో 'హిమోగ్లోబిన్' తగ్గటాన్ని సూచిస్తుంది. మలము కఠిన్, రక్తవర్షి, చేయించుకొని, 'అనీమియా' ఉన్నప్పుడు 'సెర్పాలిట్' వంటి ఇనువ ధాతువు గల మోత్రలా వాడటం మంచిది.

(హాకోవర్స్) మలములో క్రిములు ఉండటం వల్ల అనీమియా వచ్చిందని వైద్యులు నిర్ధారణ చేస్తే దానికి తగినమందులు వైద్యుల సలహా ప్రకారం వాడవలసి ఉంటుంది.

లాడడు లక్ష్మీవతి. శ్యామసుందరానికి సవ్వచ్చింది.

తలుపులు తిపాక మ్యూజియంలోకి వెళ్ళ గానే ముందుగా గుడివైపు గోడమీద మ్యూజి యం స్టెలు, సంగ్రహంగా, నాగార్జున కొండా, దానివద్ద గొరికిన శిథిలాలు గురించిన చరిత్ర పుంది.

ఒక చెవున గాబా వలకలమర్చిన బల్ల మీద నాగార్జునకొండలోని శిథిలాలు, శిల్పాల, ఛాయా చిత్రాలు పోస్టర్లార్డ్ పైజులో ప్రింటుచేసినవి పున్నాయి. అక్కడే నాగార్జున కొండ అనే పేరుతో భారతీయ పురావస్తుశాఖ (ఆర్కి లాజికల్ డిసార్వ్ మెంటు) ప్రచురించిన చిన్న పుస్తకం కూడా అమ్మకానికి వుంది.

నిహార యాత్రికులంతా బొమ్మలు, పుస్తకాలు కొనడానికి ఎగబడ్డారు.

అవి అమ్మడానికి నియమించబడిన వ్యక్తి మాత్రం "బొమ్మల సెట్టు రెండు రూపాయలపైర్, పుస్తకం కూడా అంతే రేటు. చిల్లర పుస్తకాల్లే పుస్తకాలమ్మతాం!" అంటూ నిశ్చలంగా కూర్చున్నాడు.

జనమంతా మొహాలు చూసుకుంటున్నారు. ఇది దీప్సం! ఇక్కడ చిల్లర ఎక్కడ దొరుకు

ఎ. ఆర్. - గుడివాడ.

మాల వివర్ణన చేసినప్పుడు చిన్న చిన్న తెల్లని క్రిములు పడుతున్నవి. పెదవులు కూడా తరచూ సగులుతూ ఉంటాయి. వీటికి నివారణోపాయం ఏమిటి?

చిన్న చిన్న తెల్లని క్రిములు మలములో ఉన్న వుడు "ఆక్సియూరియాసిస్" లేక 'త్రెడ్ వర్మ్స్' అంటారు. వీటిని నిర్మూలించడానికి కుటుంబము లోని వభ్యులందరూ ఒకేసారిగా మందు తీసుకో వలసి ఉంటుంది. తిరిగి రాకుండా వ్యక్తిగత జాగ్రత్తలు అంటే మలవివర్ణన సమయంలో పాదరక్షలువాడటం, గోళ్ళ కత్తిరించుకోవటం మొదలయినవి తీసుకోవాలి. ఈ పురుగులనిర్మూలనానికి 'స్టా పరబీసిస్ ప్రెట్' గోజుకి నాలుగు నెలల వంతున వరుసగా ఒకవారం రాత్రి పూట తీసుకోవాలి. 8 వ రోజుని విరేచనాలకు వేసుకుంటే మంచిది.

నోటి పగుళ్ళకు విటమిన్ 'సి' 'బి కాంప్లెక్స్' మాత్రలు వాడండి.

సి. ఎన్. - కర్నూలు.

నా చెవిలో ఏదో తెల్లగా వుంటున్నది. ఇలా 1 సం. గా వున్నది. చెవి వెప్పె ఎక్కువగా ఉంటుంది. ఇయర్ డాప్ నాడితో 2, 3 రోజులు మాత్రం లేకుండా వుంటుంది.

అప్పుడే ఇలా తరచూ తెల్లగా రావటాన్ని

తుంది? చిల్లర కోసం మళ్ళీ రైల్వే బ్యాంకుకు వెళ్ళి రాలేకుదా? ఎంతెంత దూరాల నుండో వచ్చినవాళ్ళు నాగార్జున కొండ గురించి తెలిపే బొమ్మలను, పుస్తకాలనేనా కొనుక్కు వెళ్ళక పోలే ఎంత ఆశాభంగం పొందుతారో ప్రభు త్యానికి తెలియదా? శ్యామసుందరం నిల్వార్చాడు.

చిల్లరపువ్వు నాళ్ళ పుస్తకాలు, బొమ్మలు కొనుక్కుంటున్నారు. లేనివాళ్ళు మిగిలినవాళ్ళ దగ్గర అమ్మి తీసుకుని కొంటున్నారు. శ్యామ సుందరంలో వచ్చిన అమ్మాయిలు చిల్లరరేక ఏం చెయ్యారో తెలిక దిక్కులు చూస్తున్నారు. వాళ్ళ మొహాల్లో నిరాశ కనిపిస్తోంది.

లక్ష్మీవతి చారవగా కౌంటర్ దగ్గరకు వెళ్ళాడు వది రూపాయల నోటిచ్చి రెండు బొమ్మల సెట్లను, రెండు పుస్తకాలను కొన్నాడు.

చూయవద్దకు వచ్చి "మిరేమీ అనుకోక పోతే యీ పుస్తకం, బొమ్మల సెట్లును, యీ మాతన మిత్రుడి కానుకగా స్వీకరిం చండి." అన్నాడు.

మెరిసే కళ్ళతో "థాంక్యూ" "థాంక్యూ" అంది మాయ. మిగిలినవాళ్ళు కూడా లక్ష్మీ

'ఫంగస్' అంటారు. చెవులలోపలి భాగం ఎప్పుడూ పొడిగా వుండేట్లు చూసుకోవాలి, "నియోనోరిన్ (డ్రాప్)" చెవులలో రోజుకి 2 సార్లు ఒక చారం పాలు వరుసగా వేరటం వల్ల దీనిని నిర్మూలించ వచ్చును. ఈ ఫంగస్ను పుల్లలలోగాని లేక ఇతర అయిదాలలో గాని కెలకూడదు.

తె. ఎల్. - రేపల్లె.

నాకు 'బ్లిడింగ్' పరిగా వాడు. వివరీతంగా వచ్చి వస్తున్నది. నెత్తురు లేదన్నాడు. వచ్చి తగ్గటానికి ఏం చెయ్యాలి ?

ప్రతిరోజు తగ్గింత పిని, విశ్రాంతి, ద్రవ మెద్యుతో ఆహారం తీసుకోవటం వంటి అలవాట్లను అలవరచుకోంటే ఇలా జరగటానికి అవకాశం లేదు.

నెత్తురు పరీక్ష, మల పరీక్ష, స్మూత్ర పరీక్ష చేయించుకుని ఫలితాలను వైద్యులకు చూపించండి. 'హిమోగ్లోబిన్' నెత్తురులో తగ్గి వస్తుంటే అలా జరగటానికి కడుపుతో క్రిములు లేక శరీరంలో నుండి నెత్తురు ఎక్కువగా వడ్డ్య పోవటం లేక ఆహారంలో ఇనువ ధాతువు తగ్గటం మొదలయినవి ముఖ్య కారణాలవుతాయి. ఏ కారణం వల్ల అలా జరిగిందో వాటికి తగ్గిన చికిత్స చేస్తే గాని 'అనీమియా' పోదు. 'బ్లిడింగ్' కూడా సరిగా వాడు. స్పైన్ చెప్పిన విధంగా తగిన పరీక్షలు చేయించుకొని వైద్యుల సలహా పొందండి.

అతని అనుబంధాలు

వతికి కృతజ్ఞతలు తెలిపి బొమ్మలు చూడటంలో నిమగ్నమై పోయారు.

"చూశావుగా సుందరం, ఉబ్బు నోక్కొ క్కున్నాడు ఎంత ఉపయోగపడుతుందో! సుస్వీసమయంలో ఏం చేసినా నాళ్ళ కృతజ్ఞతని పొందలేవు!" అన్నారు లక్ష్మీవతి మెల్లిగా శ్యామసుందరం చెవిలో. శ్యామసుందరం నిజమేనన్నట్టు సవ్వచ్చాడు.

వెల్లగా నడిచి అంతా విశాలమైన సబోల్లోకి వెళ్ళారు. చుట్టూ కట్టిన అందమైన బిల్డింగ్ మ్యూజియం. బయటనుండి చూస్తే ఎత్తు ఎక్కువ పున్నట్లు కనిపించదు కాని లోపల చాలా ఎత్తేస్తుంది. గుండ్రని పెద్ద స్తంభాల ఆధారమీద నిలబడింది పైకప్పు. విశాలమైన హాల్లో ఆ స్తంభాలు అదో వింత అందాన్ని సమ కూర్చాయి. పెద్ద ఎక్కువగా లేని వెలుతురు భవన వైశాల్యం, శిల్పాల్ని అమర్చినతీరు అన్నీ కలిసి, మనని మరో ప్రపంచంలోకి తీసుకు పోతాయి.

వరుసగా అమర్చిన శిలాఫలకాల దృశ్యాల్ని శ్రద్ధగా పరిశీలిస్తూ ముందుకు సాగి పోతా

ది. ఎల్. పి. - విజయవాడ.

రాత్రి కలలు వచ్చినప్పుడు నీవీమాలలో 'సెక్స్' సీనులు చూచిన రోజున శుక్లస్వప్నము జరుగుచున్నవి. రా వయస్సు 19 సంవత్సరములు ఇలా జరుగకుండా ఉండాలంటే ఏం చేయాలి?

యొక్క వయస్సు వచ్చిన వారిలో వీర్య ఉత్పత్తి ప్రకృతి సిద్ధంగా ఎక్కువగా ఉంటుంది. ఆ వయస్సులో స్త్రీ - పురుష పరస్పరాకర్షణ శక్తి సహజంగా ఉంటుంది. ఎదుటి వారిని గురించి, జననోద్రియా లను గురించి తెలుసుకొనాలనుకోవటం, అనుభవించాలనుకోవటం - వీటి కోసం, పుస్తకాలు సేనిమాలా చూసి ఉద్రేకం పొందటం వల్ల ఇలా జరుగుతుంది.

దీనివల్ల శరీరానికి ఏ బాధా కలుగదు. ఏదో స్వప్న పోతున్నామని అనేది కేవలం వ్యక్తుల భ్రమ మాత్రమే దీనికి ప్రత్యేకించి వైద్యం అవసరం లేదు.

బి. ఆర్. ఎం. - విశాఖపట్నం.

నాకు కొద్ది సం. లుగా సిగరెట్లు కొల్లే అలవాటు ఉన్నది. క్రింద పెడవి మధ్యన ఎర్రగా తయారయినది. చూచేందుకు అవస్యంగా ఉన్నది. దీని నివారణకు ఏదైనా ఇంజక్షను గాని మందు గాని చెప్పండి.

సిగరెట్లు కాల్చటం వల్ల ఆలా అయింది అని తెలిసి కూడా మానలేను అని వ్రాయటం వల్ల,

మీకు దాని నివారణకు అంత శ్రద్ధ చూపలేరనే అనుకోవలసి వస్తుంది.

ఏ మందులు వాడినా తిరిగి సిగరెట్లు కొలిస్తే ఇలా పుండులాగా రాకుండా ఉండదు.

పెదమల మధ్య ఒకే పొజిషన్ లో సిగరెట్లు కాల్చటం వల్ల ఇలా రావచ్చును. అంతగా సిగరెట్లు మానలేక పోతే, తరచూ నోట్స్ సెట్ చేసుకోవటం ఉంచుకోండి. ఏదైనా వ్యాసకం పెట్టుకుంటే క్రమంగా మానగలుగుతారు.

జి. ఆర్. - విజయనగరం.

రా వయస్సు 21 సం. లు. 5 సం. లుగా నాకు చాలా నీరసంగా ఉన్నది. మంచి టూనిక్ డెప్తరని ఆశిస్తున్నాను.

నీరసం చాలా కారణాల వల్ల రావచ్చును. ముఖ్యంగా పోషకపదార్థాల లోపం, జీర్ణకోశంలో మార్పులు, అనీమియా, మలంలో క్రిములు ఉండటం ఇలా ఉండడానికి ముఖ్య కారణాలు.

మలవరీక్ష, నెత్తురు పరీక్ష చేయించుకొని, తగిన మందులు వాడాలి. ప్రాటీనులు ఎక్కువగా గల ఆహారపదార్థాలు, మంచి పాలు, తగినంత వ్యాయామము చాలా అవసరం.

'టూనిక్'ల వల్ల ఎన్ని రోజుల గడువగలరు. టూనిక్ లకు ఖర్చుపెట్టే డబ్బు మంచి ఆహారానికి ఖర్చుపెడితే ఎన్నో విధాలుగా మంచిది.

ఎస్. - హైదరాబాద్.

నా ఆరవేతులు తెల్లగా పొలిపోయినట్లు ఉంటాయి. కాలి మడమలు పగులుతూ ఉంటాయి' అనికూడా తెల్లగా ఉంటాయి.

శరీరంలో 'హిమోగ్లోబిన్' తగ్గటంవల్ల నెత్తురు సరిగా ఉండదు. దీనిని 'అనిమియా' అంటారు. కాళ్ళ పగలటం నెత్తురు పరీక్ష చేయించుకుని తగిన వైద్యం చేయించుకోవాలి. మలపరీక్ష చేయటం వల్ల కడుపులో నెత్తురు వీల్చే క్రిములు (హాక్ వర్మ్స్) ఉన్నవాడే అని తెలుస్తుంది. ఈ క్రిములు ఉన్నప్పుడు "ట్రైటాక్సార్ ఎలిమిన్" అనే మందు వైద్యం సలహామీద వాడవలసి ఉంటుంది.

నెత్తురు లేమికి ఇసుక ధాతువు గల మాత్రలు (సెంస్టిబిల్) వాడాలి.

డాక్టరు సలహాలు
డాక్టర్ కె. వెంకటేశ్వరరావు

న్నాడు శ్యామసుందరం. అతని మనసులో ఆలోచనలు పందెపు గుర్రాల్లా పరుగెత్తుతున్నాయి. ఈ సున్నపురాతిపై చెక్కిన యీ బొమ్మలు దాదాపు రెండువేల యేండ్లు గడచినా ఎంత సజీవంగా వున్నాయో! వీటిని ఎన్ని సార్లు చూసినా తనివి తీరదు. ఈ ఉజ్వల శిల్పాలను చెక్కిన నాటి ఆంధ్ర దేశపు ప్రజల భావ, ఆ ప్రజల రూపురేఖలు, వస్తుధారణ, సవివరమైన చరిత్ర తెలియక పోవటం ఆంధ్రుల దౌర్భాగ్యం! తెలిస్తే ఎంత బాధపడును.

తమ ఎక్కడో వాకడోటదేవానాం ప్రయుక్తు, ప్రేయదర్శి అయిన లభోరుడు బౌద్ధ ధర్మ ప్రచారానికి నడుంకట్టి దేశ, దేశాలకు బౌద్ధ ప్రచారకుల్ని పంపటానికి ముందే ఆంధ్ర దేశంలో బౌద్ధ స్మారకాలు విహారాలు వున్నాయని అవి బుద్ధుని అస్తికలపైనే నిర్మించబడ్డాయని చదివాడు.

అదే నిజమైతే ఆంధ్రులు అశోకునికి ముందే బౌద్ధ ధర్మాన్ని ఆదరించారంటే వారి ప్రగతి శీలత బయటపడుతోంది. కాని ఆంధ్రులకు వున్న బలహీనతల్లా క్రొత్తను ఎంత తొందరగా ఆదరిస్తారో, అంత తొందరగా మరచిపోవటం!

బౌద్ధాన్ని ఆదరించిన కాలంలోనే జై నాన్ని కూడా ఆదరించారు ఆ నాటి ఆంధ్రులు. బౌద్ధ భారతదేశం మొత్తం మీదే నశించినా, జైనమేనా కొన్ని రాష్ట్రాల్లో మిగిలింది! ఆంధ్ర దేశంలో ఆ కొంచెంకూడా మిగలేదు! ఎందుకో?

బౌద్ధ స్మారక, చైత్య, విహార, నిర్మాణాల్లో అత్యంత శ్రద్ధ చూపించి, బౌద్ధంలోని మహాయాన శాఖకు పరమ ప్రామాణిక గ్రంథాలను రచించిన ఆచార్య నాగార్జునుడు నివసించిన యీ పుణ్య భూమిలో వున్న, ప్రజల భావ, గ్రంథాలు, చరిత్ర ఏమీ వివరంగా తెలియక పోవటం ఆంధ్రదేశ చరిత్రలో అత్యంత విషాద ఘట్టం! ఎంత బాధపడి ప్రయోజనంలేదు దాన్నిగురించి! రాజభాషగా గౌరవాన్ని పొంది, బౌద్ధమత గ్రంథాలను రచించటానికి ఉపయోగపడి, ఆ గ్రంథాలు చినా, టిబెట్ మొదలైన దేశాల్లో ఆంధ్ర ప్రశస్తిని చాటడానికి ఉపయోగపడిన ఆ నాటి ప్రజాభాష పావుతం, ఆంధ్రదేశంలో నశించి మరో వెయ్యేండ్లకు తెనుగు అని పేరున్న ఆంధ్ర భాషలో సరికొత్తగా గ్రంథాలు రచించుకోవలసి రావటం ఎంత విచిత్రం!

ఈ నాగార్జున కొండ శిల్పాలన్నింటిలోనూ వాక విధమైన లాలిత్యం, చైతన్యం కనుపిస్తుంది. ఇవి మిగిలిన ప్రదేశాల శిల్పాలకు అనుకరణలు కావు. ఆంధ్ర దేశపు సహజాతా! అమరావతి శిల్పాలతో పోలికలు ఉంటాయి.

సాధారణంగా శిల్పులు, చిత్రకారులు తామువున్న ప్రదేశంలోని స్త్రీ పురుషుల రూపాలనే తమ శిల్పాలలో, చిత్రాలలో ప్రతిబింబించ చేస్తారు. తమ మనసులోని ఆదర్శ రూపాలను కూడా చిత్రించవచ్చుగా! కాని ఎక్కువభాగం తోటి మనుషుల ఆకారాలు వచ్చేస్తాయి!

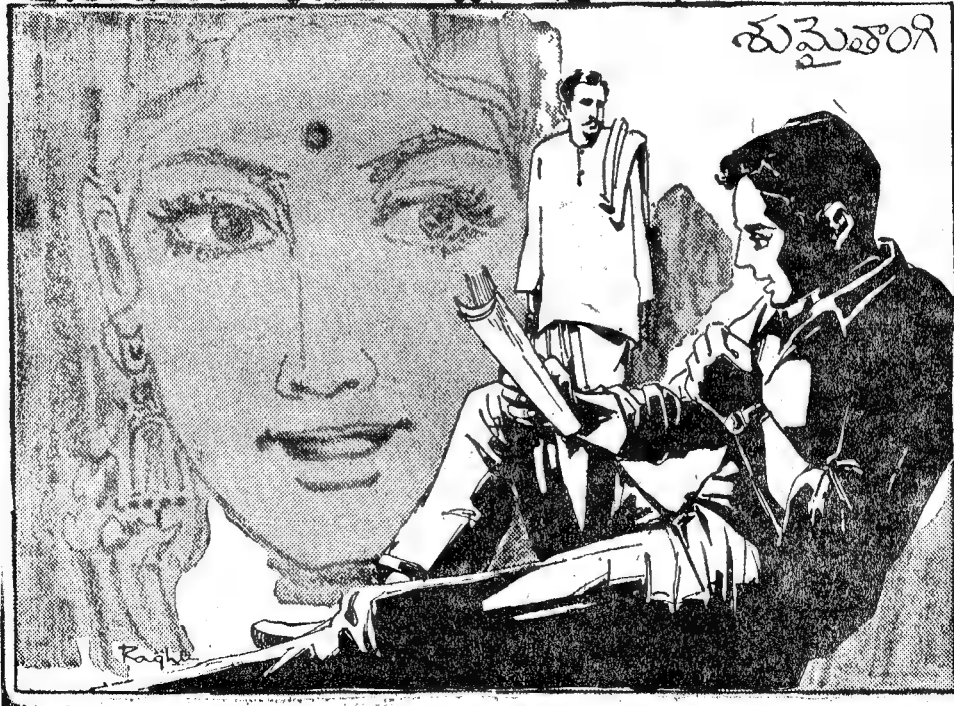
ఈ శిల్పాలలోని రూపాల ప్రకారం ఆనాటి ఆంధ్రులు చాలా అందంగా వుండి వుండాలి. ఒక మహానాగరిక సాంప్రదాయంలో మెరుగుతున్న వాళ్ళయి వుండాలి.

ఏదైనా వాక అద్భుతశక్తి ఆనాటి కాలాన్ని మన కళ్ళముందుంచగలిగితే ఆ ఉజ్వల కాలాన్ని చూసి మనసు పులకరించని ఆంధ్రులు ఉంటాడా?

(ఇంకా ఉంది).

అనగనగా జి.సుబ్బారావు కథ

శుభ్రమహి

అందరి జీవితాలూ కథలా జరుగవు, ఏకొందరి కోగావి. = కొందరి లాంటివాడే సుబ్బారావు. చెప్పుకునేవారి కథని జీవితం వో పెద్ద కథను.

అతను పుట్టింది చదువూ సంధ్యలేని వో పేద కుటుంబములో, అది వో రైతు కుటుంబమేను.

సుబ్బారావు తండ్రి ఇద్దరన్నయ్యలు అక్షర మంటే ఏమిటో తెలియని అజ్ఞానులు. ఒక్క పురిసేలా పనులు చేయడమూ, ఒక్క మరచి నిద్ర పోవడమూ ఇదే వారి దిన చర్య, అటువంటి ఇంటి తప్పపుట్టాడు సుబ్బారావు.

తల్లి అన్నంపెట్టి “వెళ్ళి గేదెను మెల్రేయి” అని చెప్పిపంపిస్తే, తిన్నగా బడికోకెల్లి కూర్చునే వాడు సుబ్బారావు. ఎవరిదన్నా విరిగి పోయిన పలక వుంటే అది తీసుకుని టీచరు చేత అక్షరాలా రాయించుకుని శ్రద్ధగా వోపిగ్గా దిద్దకునేవాడు. అలా మొదలయ్యింది అతని చదువు. బదుబళ్ళా గుణితాలూ అన్నీ అభ్యసించాక సుబ్బారావుకి పెద్ద చిక్కిచ్చిపడింది. అదేమిటంటే బడిలో టీచ రోజూ చెప్పేవాడు “పుస్తకం కొనుక్కున్నావా లేదా? ఎందుకని? వెళ్ళి డబ్బులు తీసుకురా తెప్పిస్తాను” అని విరుచుకు పడేవాడు.

■ మాటకు నమూనానం చెప్పకుండా వేల చూపులతో బిక్కుబిక్కుమంటూ నిలబడిపోయే వాడు సుబ్బారావు. ఆ టీచరుకి సుబ్బారావు ఇంటి పరిస్థితి ఎలా తెలుస్తుంది? చదువుకి వాళ్ళ కుటుంబానికి పడదని... కోపం పట్టలే: టీచరు ఒక్కటి అంటించేవాడు. “మా వాన్న... గ్రావాన్న

.....” అంటూ తర్వాత మాట ఏడుపులోకలిసి పోయి విసిరించేదికాదు. ప్రతిదేంటుగారబ్బాయి క్రిష్ణకు, సుబ్బారావుకి మంచి స్నేహం. సుబ్బారావు ఏడుస్తుంటే గబుక్కున తన పుస్తకం ఆ అబ్బాయి చేతిలో కుక్కి “ఇది చూపెట్టా పూస్తారీకి” అని బోధించేవాడు క్రిష్ణ. అలా రెండు మూడుక్లాసుల వరకూ క్రిష్ణ పుస్తకాలే ఉపయోగించు కున్నాడు సుబ్బారావు.

క్రిష్ణ వాళ్ళ అమ్మమ్మగారి వూరికి వెళ్ళి పోవడంతోనే సుబ్బారావు నంగతి మళ్ళి మొదటి కొచ్చింది.

“పుస్తకాలు కొనుక్కుంటాను డబ్బులియ్య వాస్తా” అని తండ్రిని అడుగుతే అతను ఉరిమి చూస్తూ పుత్తకాలా నీనర్డ: నా పొలం పడ, లంక లేద్దువుగాని” అన్నాడు. బిక్కుమొనంవేసుకుని నిల్చున్న కొడుకుని చూస్తూ కరిగిపోయినతల్లి “ఆడునదూ కోవాలని ముచ్చటపడున్నాడు పోనీ నడుకోనియ రాదా, మునసిబుగారబ్బాయిలా మన సుబ్బాడుకూడా ఉద్యోగం చేస్తాడేమో” అంది.

“సువ్వురుకోయే, నడువంటే మాటలా, పుత్త కాలు, బట్టలు, కలాలూ, పెనిసిళ్ళు ఎన్ని కాలామ కున్నావూ? అయ్యన్నీ కొనడానికి మన దగ్గర డబ్బు లేనీ?” ఇది ఆ తండ్రి అభిప్రాయం.

సుబ్బారావు హెడ్ మాస్టర్తో తన ఇంటి పరిస్థితి చెప్పుకున్నాడు. ఏడుస్తా.

ఆ మాస్టర్ ది చాలా మంచి మనసు “నీకెందుకూ సువ్వు చదువుకో పుస్తకాల నంగతి మేమి చూసు కుంటాను గాని” అని బోధాని ఇచ్చాడు.

హెడ్ మాస్టరు మరొకయంతో సుబ్బారా: చదువు ఏడు తరగతి వరకూ నిరాశాటంగా సాగి పోయింది. ఏ ఒడిదుడుకులు లేకుండా.

ఆ వూరి స్కూల్లో ఏడు తరగతి వరకే వుంది. ఇంకా పైకి చదవాలనుకునేవారు సమీపంలో వున్న టవునుకెళ్ళి చదువుకోవాలి.

సుబ్బారావుకైతే ఇంకా చదువుకోవాలని వుంది కాని తండ్రి ఈ సారి సుబ్బారావు చదువుకి ససేని ఒప్పుకోలేదు. “పైగా అతని ఇద్దరన్నయ్యలూ కూడా “అడు నడువు ఒంకతో సుఖపడిపోతుంటే మేమేనా అంత చెడిపోయింది” అంటూ సాధించు మొదలు పెట్టారు. దీనివల్ల కొంత అతని చదువుకి పులుస్తాప్ పడిపోయింది.

కాని హెడ్ మాస్టరు సుబ్బారావుకి ధైర్యాన్ని వ్వధానికో లేక మరెందుకో “స్కూల్లో చేరి చదువుకో లేక పోతే ప్రైవేటుగా చదివి పరీక్షలు పాసు కావచ్చు. నీకు నీల్వెనప్పుడు నా దగ్గరకొచ్చి వదువు కుంటావుండు మెట్రిక్ పరీక్షకు కూర్చుండువు గాని” అంటూ వోదార్చాడు. కాని సుబ్బారావు కోరిక అప్పుడూ తీరలేదు. కారణం? హెడ్ మాస్టర్ ని మరోవూరికి బదిలీ చేసారు. అందువల్ల గజ్యంతరం లేక చదువుకి గుడిబై చెప్పివచ్చింది సుబ్బారావు.

తనతోకలిసి చదువుకున్న గోసే, రాము, వేణు, నూర్యం వగైరాలు టవునుకెళ్ళి చదువుకోవసాగించు కుంటుంటే సుబ్బారావు మనసు కుమిలిపోయేది అమ్మా వాన్న చదువులేనివాళ్ళు గనకే తనని చది వించలేక పోతున్నారని, తనలోని ట్విస్ట్లను తీర్చ లేకపోతున్నారని వాపోయేవాడు.

వో రోజు పని మీద బువ్వుకెళ్ళి పచ్చి బుబ్బరావు తండ్రి "నీకు నౌకరీ కుదిర్చానురా బ్బీ నువ్వు జాగ్రత్తగా నమస్కరిస్తా అలాగే 90 రూపాయల బీతం కూడా పెంచుతానన్నాడాయన" అన్నాడు ఉత్సాహంగా

అప్పటికి సుబ్బారావు వయస్సు పన్నెండేళ్ళే "వాకునౌకరీమానా? ఎక్కడా?" అని ఎంతో ఉత్సాహంగా అడిగాడు. భార్య కూడా పచ్చి దగ్గరనిల్చుంది. గర్వచెప్పబోయే విశేషం వినడానికి.

మనవూరినుంచి వెళ్ళి బువ్వునలో మకాం పెట్టి న్యాయం చేసుకుంటున్న వెంకట్రావుగార్ని కానరావడం నడవనూ వచ్చిన కుర్రాడు కావాలంటే ఇంట్లో నమ్మకంగా పని చేయాలంటే, ఎవరినీ పెట్టుకున్నా మోసం చేసి, పోతున్నారని ఆయన గోలెడుతుంటే నేనే మన సుబ్బిగార్ని గురించి చెప్పాను. ఆయన ఎగిరి గంతేసినంత పని చేస్తూ "ఇంకేం ఈ రోజు వాడిని పంపించు" అంటూ కూర్చున్నాడు. "రేపొద్దున పంపిస్తానని చెప్పి వెళ్ళా వచ్చాను" అతను అక్కడ జరిగిందంతా వివరించాడు. "అక్కడ ఏమేమి మనులు చేయారో, వాడినల్ల అవుతుందా" అని మూలిగింది తల్లి.

అక్కడికి వెళ్ళడానికి సుబ్బారావుకి ఇష్టం లేదు కాని ఏం చేస్తాడు? తండ్రి మాటని కాదనే శక్తి లేదు. అందుకే తనకున్న రెండు జతల బట్టలు సంచిలో కుక్కుకుని బైలుదేరాడు సుబ్బారావు. తల్లి తండ్రి కొడుకేదో పెద్ద ఉద్యోగానికి వెళ్ళున్నాడు అని మురిసిపోతూ సాగనంపుతుంటే.

(పొద్దున్నే లేవడం, పిండిన పాలను పానీయంగా తీసుకుని సన్నం చేయడం, బజారు నుంచి కూరగాయలు తీవడం, అప్పుడప్పుడు దాన్యం పట్టుకొని వెళ్ళి అడించుకు రావడం, బియ్యం, పప్పులు వగైరా మర పట్టించుకు రావడం, ఇంట్లో ఎప్పుడన్నా పనిమనిషి రాక పోతే నీళ్ళుపట్టి తొట్టెలునింపడం ఏదో చిన్న పిల్లల్ని అడించడంనూ ఇదీ అతని దినచర్య. ఆ ఇంట్లో చదువుకుంటున్న పిల్లల్ని చూసి అలా తను కూడా చదువుకోనందుకు తెగబాధపడి పోయాడు. ఆ పిల్లలు భాల్సే ములో చదువుకోవడానికి పిల్లల కదల పుస్తకాలు, వారపత్రికలు వగైరాన్ని కొంటుంటాడు ఇంటియజమాని. ఆ పుస్తకాలు ఎక్కడబడితే అక్కడ వుండేవి. అవన్నీ వో దగ్గర ఒబ్బిడిగా పేర్చి తనకి వీలైనప్పుడల్లా చదువుకుంటుండేవాడు సుబ్బారావు. అతను చదివే పుస్తకాల్లో ఎన్నో సంగతులు, మంచి మంచి కథలు, కబుర్లు, విశేషాలు వుండేవి. అవన్నీ చదువుంటే తనకుకూడా అలా రాయగలడా? రాసి చూస్తే? పత్రికల వారు ప్రచురిస్తారా? ఇలా ఎన్నో ఆలోచనలు, మరెన్నో సందేహాలు అతని మస్తిష్కాన్ని కుమ్మరి పురుగులా దొరిచేవి. ఉత్సుకతను అపుకోలేక తన కొచ్చే ఆలోచనలను పేర్చి కథలుగా, వ్యాసాలుగా రాసి పత్రికలకు పంపించసాగాడు సుబ్బారావు.

మొదట్లో పాపంగా తన కథ పడిన పత్రిక చూసుకుని అమితంగా సంతోషపడ్డాడు. తన సంతోషాన్ని ఎవరికన్నా చెప్పుకుంటేగాని నిజమే

లేనిదనిపించడంకీ, కానీ ఎవరితో చెప్పుకుంటాడు? అమ్మానాన్నలకు, అన్నయ్యలకు అక్కచెల్లెళ్ళకు ఎవరికి చదువురాదు, ఇక పుస్తకాల్లోని కథల గురించి వాళ్ళకేం తెలుస్తుంది? తనవంకేం ప్రశంసిస్తారు. అక్కడికి ఉత్సాహం పట్టలేక తన కథ పడిన పత్రిక తీసుకొని తల్లికి, చెల్లెళ్ళకు చూపింట్టాడు. వాళ్ళు తెల్లమొహాలేసి "కథ రాశావా? ఏంకథ మారు చెప్పు వింటాము" అన్నారు.

"ఇటువంటి వాళ్ళు దగ్గర చెప్పడం నాదే పాట" అనుకున్న సుబ్బారావు తను రాసే కథల గురించి ఇంకెప్పుడూ చెప్పలేదు వాళ్ళ దగ్గర.

వో రోజు మధ్యాహ్నం అతను శవనానికి తీసుకురావడానికి బజారుకి వెళ్ళబోతుంటే గుమ్మంలో ఎదురొచ్చిన పోస్టుమాన్ "ఈ ఇంట్లో సుబ్బారావు పేరుగల వాళ్ళున్నారా?" అంటూ అడిగాడు.

"నా పేరే సుబ్బారావు, దేనికి?" అని ఎదురు ప్రశ్న వేసాడు సుబ్బారావు.

"నీకు పత్రికవాళ్ళు డబ్బు పంపించారోయ్. ఇక్కడ నంతకం చేయి" అంటూ అతను సునియార్డర్ ఫారమ్ మీద సంతకం పెట్టించుకుని డబ్బు యిచ్చి వెళ్ళిపోయాడు. సుబ్బారావు ఆశ్చర్యం వుంది తేరుకోక ముందే.

"నీకు డబ్బొచ్చిందా? ఎక్కడ నుంచి? నువ్వు కథలు కూడా వ్రాస్తావన్నమాట" ఇలా నలుగురూ అడుగుతుంటే తనకే కదా నలుగురూ ప్రశంసెస్తూ న్నార అనే భావంతో సుబ్బారావు ఉక్కిరి బిక్కిరి అయిపోయాడు ఆనందం పట్టలేక.

యజమానురాలైతే నిర్లక్ష్యంగా చూస్తూ "ఏకేం వచ్చని, మన్నెం చదివావని రాస్తూన్నావు? జవాబు వాళ్ళకి ఎవరూ పంపించడంలేదేమో అందుకే నీ కథలు మేసుకుంటున్నారు" అని పోలన చేస్తుంటే సుబ్బారావు చాలా సిగ్గుపడ్డాడు. చదువుకి కథలకు సంబంధం ఏమిటి? అని ప్రశ్నించుకున్నాడు తనని తను. "నేను ఏం చదువుకున్నానని? నాకేం అనుభవం వుందని కథలు వ్రాయడానికి సిద్ధపడ్డాను" అని తోలోపల చాలా మానసిక వేదనను అనుభవించాడు. కాని కొందరైతే అతన్ని ఆకాశానికి ఎత్తేసారు. "వయసు చిన్నదే అయినా చాలా బాగా వ్రాసావోయ్, ఇంకా కృషి చేస్తే ఖరీదంత మంచి కథలు వ్రాయగలవునుమా" అని ప్రోత్సాహం కూడా ఇచ్చారు.

సిటీలో ఉండి చదువుకుంటున్న యజమాని గారబ్బయి వచ్చాడు సెలవులకి. అతని పేరు వెంకట పతి. మనీషుబ్బానికి చాలా అందంగా వుంటాడు.

పైగా సరదాగా వుంటాడు. అందుకనే సుబ్బారావుని మొదటి చూపుతనే ఆకర్షించుకున్నాడు.

అతను సిటీలో జరిగే వింతలు, విశేషాలు కథల్లా వర్ణించి చెప్తుంటే గంటల తరబడి వింటూ ఆనందించేవాడు సుబ్బారావు.

వో రోజు వెంకటపతి అడిగాడు "ఎంతవరకు చదువుకున్నావా?" అని. మొదట చెప్పడానికి బిడియపడ్డాడు సుబ్బారావు. అతను పదేపదే అడుగు

తుంటే ఇక తప్పనిసరియై చెప్పాడు. తను సెవెంత్ క్లాస్ వరకూ చదువుకున్నట్లు. "వ అంతేవా? పై కేందుకు చదువుకోలేదా? మీ వాళ్ళు చదివించలేదా? ఆ సంగతి తెలుస్తూనే వుందిగాని. రోజూ రాత్రిపూట నీకు చదువు చెప్పాను వా దగ్గరే పడుకో" అని ఆర్డరిచ్చాడు అతను.

అంతకన్నా భాగ్యమా అనుకున్న సుబ్బారావు తన మకాంని వెంకటపతి గదిలోకి మార్చుకున్నాడు.

నాలుగైదు రోజుల వరకూ శ్రద్ధగానే చెప్పాడు చదువు. అక్కడ నుంచి చెప్పేచదువు తక్కువ, కబుర్లు ఎక్కువ అయ్యాయి. పగలంతా గొడ్డులా పడినద్రోయే వెంకటపతి అర్ధరాత్రి వరకూ మేలుకునేవుండేవాడు. తను మేలుకునగా ఉన్నంత సేపు సుబ్బారావుని విడదీసివేసాడు కాదు.

పగలంతా రెన్నులేకుండా ఆ పని, ఈ పని చేసినా రాత్రి తొమ్మిది దాటితే పోయిగా నిద్ర పోయాడు సుబ్బారావు. కాని ఇప్పుడు కంటినిండా నిద్రకే మొహంపాచిపోయాడు. నాకు చదువక్కర్లేదు మహా ప్రభో అని దణ్ణంపెట్టి తప్పుకోవాలని వుంది కాని యాజమాని తర్వాత యజమాని అంతటివాడికి ఎలా చెప్పగలడా? అందుకే అతనప్పుడు వెళ్ళిపోతాడా అని ఎదురు చూడసాగాడు.

వో రోజు రాత్రి వెంకటపతి సుబ్బారావుతో "నీకు ఒక పని అప్పజెప్పాను అది దిగ్విజయంగా చేసుకు రాగలవా?" అని అడిగాడు.

"వో ఎందుకు చేయనా?" ఉషారుగా నవ్వేడు

"త్యరలోనే భారతదేశం రాష్ట్రపతి గిరి రిటయరు అవుతారు. ఆయన భారీ మనిషి, ఒకప్పుడు ఉన్నంతి చురుకుగాలేరు. (ఇటీవల భూటాన్ రాజు) సింహాసనారోహణ వేడుకలకి ఆయన వెళ్ళినప్పుడు ఆయన తింపూ యొక్క రాషినిజాంగ్ మెట్లు ఎలాగ ఎక్కుతారన్న నమస్య ఉద్భవించింది. (ఆయన ఆ మెట్లు ఎక్కి) సింహాసనారోహణ జరిగే గదిలోకి వెళ్లాలి. (శ్రీ గిరిని) పల్లకి లేక సెడాన్ క్యురీలో ఎక్కించి నలుగురు బలవంతులయిన భూటానీల చేత మోయించవచ్చననుకున్నారు. రిహాస్రుల భూటాన్ దేశీయాంగ మంత్రి చేత చేయించవచ్చునని ఆయన అంతి మమృతంగా లేక పోయినప్పటికీ ఒప్పించారు. పగలలో పల్లకి చలించింది. దేశీయాంగ మంత్రి నయ్యానగా కాక (మరొక విధంగా) మెట్లు మీద పడ్డారు. ఆయన (ఈ సంఘటన ఫలితంగా) సంతోషించలేదు. "ఫోర్ ఈస్ట్స్ ఎకనామిక్ రివ్యూ" పత్రిక నుంచి ఆగ్నెయిన్ పత్రిక ఉదాహరణ.

అబ్బుంపు. అలా అతని ఇంటిలో ఆ పూట ని
సిగరెట్ల తిమ్మంటూ ఆ మాత్రం తేలేనా అనే
దీమాతో.

“అంత కష్టమైన పని కాదుకో ఈ కాగితం
మధత ఎదురింటి మేడలోని అమ్మాయికి వైపు
బ్యాంకా అందించి రావాలి తెలిసిందా? ఇది గాని
సాధించుకోవడా నీకు మాంచి పెన్నుకొనిపెట్టాను
తెలుసా” అన్నాడు వెంకటపతి లంచం ఆశ చూపిస్తూ,
మంచిపెన్ను అనగానే ఆశ కలిగింది సుబ్బారావుకి.
కాగితం మడతగా యివ్వడం... దీనిలో ఏం తప్పుంది.
అనుకున్న సుబ్బారావు వెంకటపతి అందించిన కాగితం
మధత తీసుకుని వెనకాలిచ్చింది వెంకటపతి జాగ్రత్త
అంటున్నా వినిపించుకోకుండా. ఎదిరింటి మేడలోకి
వరుగెత్తాడు.

ఆ మేడలోనికి వో బుల్లి కుక్క వుంది. అది
చూపులకి చిన్నదిగా కనిపించినా దాని నోరు మాత్రం
చాలాదూరం వెళ్తుంది. వినిపిస్తుంది. కుక్కన్నా
దాని అరువన్నా సుబ్బారావుకు చచ్చేంతభయం. అతను
పిల్లిలా నడుస్తూ లోపలికి వెళ్తుంటే కుక్క
“భవు” అంది. అంతే సుబ్బారావు ఎటూచూడ
కుండా వరుగెత్తాడు. కంకారులో పీఠిలోకిపోజోయి
పెరట్లోకి వరుగెత్తాడు. ఎవరో “దొంగ, దొంగ”
అని అరుస్తూ వచ్చి సుబ్బారావుని వాటేసుకున్నాడు
ఎటూ వదలకుండా.

అనగనగా వో సుబ్బారావు కథ

ఇంట్లో జనం అతనిమాట్లాడు చేరారు. తలో
దెబ్బ, తలో మొట్టకాయ వేసారు. “నేను దొంగను
కాను బాబోయ్, వెంకట్రావు గారింట్లో మనిషిని”
అని ఆరిచి చెప్పున్నా ఎవరూ వినిపించుకోలేదు.

“దొరికాడు కాబట్టి దొంగను కాదంటా
న్నాడు. ఎవరూ చూడకపోతే ఏదో ఒకటి ఎత్తుకు
పోవ” అని రకరకాల మాటలు గుంపులోంచి విని
పిస్తున్నాయి. “నే నెవరో మీ అమ్మాయి నడగండి”
అనాలనుకున్నాడు సుబ్బారావు. కాని ఆ మాటవల్ల
ఎంతనర్థం జరుగుతుందో ఆ మాత్రం తెలియని
వాడుకాదు. అందుకే అన్ని దెబ్బలూ భరించి సిగ్గుతో
ప్రాణం చచ్చి ఇవతల వచ్చాడు.

ఇంట్లోకొన్నే “ఆ మేడ మీదకెందుకెళ్ళావు?
నీకూ వాళ్ళకూ సంబంధం ఏమిటి? వాళ్ళపనివాళ్ళతో
లాటాచిఅయ్య ఇంట్లోని ఎత్తుకెళ్ళి అందిస్తూ
న్నావా?” అంటూ విరుచుకు వచ్చాలో యజమాని,
యజమానురాలాను. వాళ్ళకీ వాళ్ళకీ ఎప్పటినుంచో
బద్ధనైరమని సుబ్బారావుకి తెలియ పాపం. అందుకే
అటూయిటూకూడా చెంతకాయలు చెప్పుదెబ్బలు
కూడా తిన్నాడు సుబ్బారావు. ఈ అల్లరికంతా మూల
కారకుడైన వెంకటపతి మాత్రం తనకీ పట

నట్లే “ఈ రోజుల్లో పనివాళ్ళను నమ్మకూడదు”
అని అంటుంటే సుబ్బారావుకి కోపం, దుఃఖం,
ఉక్రోషం కలిగాయి, ఒక్కసారిగా. కాని పేదవాని
కోపం పెదవికి చేటనే ఇంగిత జ్ఞానంతో తన
కోపాన్ని అతికష్టంగా దిగమింగాడతను. అమర్చాడే
ఇల్లు వదిలేసి తన వూరికి బైలుదేరాడు.

కొన్నాళ్ళు తిని తిరగడంలా సాగాయి రోజులూ
సుబ్బారావుకి.

“అడు గాడిదలా తిరుగుతుంటే మేం కట్టు
పడి సంపాదించి పోయాలా? ఆడీనీ రమ్మను మాతో
పెట్టు పని చేయడానికి” అంటూ ఎదురు తిరిగారు
ఇద్దరన్నయ్యలూను. పొరుషానికి, పట్టింపుకి
చేయి పాలంపనులకై ఒక్క రోజు శరీరకష్ట
నికీ అలసిపోయా పది రోజుల వరకు జ్వరంతోబాధ
పడ్డాడు సుబ్బారావు. ఆడు అటువంటి పనులకు
పనికిరాడు. చదువుకున్న సన్నాసిగండా అనుకున్నతల్లి
దండ్రీను సుబ్బారావుని పాలంపనులకు పంపించడం
మానివేసారు.

అపూర్ణో హిస్టుమాన్ సెలవు పెట్టాడు. రెండు
నెలలు, ఆ పనిలో ఎవర్ని పెట్టుకున్నా పని సక్రమంగా
సాగిపోతుంది అనుకున్న హిస్టు మాస్టరు ఎవరూ
దొరుకుతారా అని చూస్తున్న సమయంలో అతనికి
సుబ్బారావు గురించి తెలిసింది.

భాళీగావుండకుండా ఏవనైతేనేం అనుకున్న సుబ్బా
రావు ఆ పనికి వెంటనే ఒప్పుకున్నాడు. టసాతీసుకొచ్చి
బట్టాడాచేసి, తిరిగి టసాతీసుకెళ్ళడం, మిగతా
టెన్వీలో హిస్టు మాస్టరుగారి భార్య చెప్పినపనులు
చేయడమూను.

ఒక రోజు ఒకరి ఉత్తరం మరోకరికేవ్వేసాడో
పేర్లు ఒకటో ఉండటంతోనే, అది తీసుకున్న వాళ్ళు
దాన్ని కుభ్రంగా చించి పదివి తనుదికాదని గ్రహించి
మర్నాడు ఆ ఉత్తరాన్ని అతనికివేస్తూ “ఇది
మాదికాదోయ్, మూడే అనుకుని చించేసానుకో”
అన్నారు.

దాన్ని అసలువాళ్ళకేస్తే కవరు చించివున్నందుకు
వాళ్ళకెంతో కోపం వచ్చింది. మరోసారి ఇటువంటి
పొరపాటు చేస్తే వూరుకోమన్నట్లు వార్నింగిచ్చారు
ఘాటుగా. అనుభవంలేక తన చేసిన పొరపాటుకి
చాలసిగ్గు పడ్డాడు సుబ్బారావు.

సుబ్బారావుని అప్పాయంగా పలకరించేవాడు
ఒకతను. “నాకేమన్నా వచ్చాయా నా పేరు ఫలానా”
అని ప్రతిరోజూ అడుగుతుంటే “వస్తే ఇవ్వనా
సార్, మీ పేరు మీద ఏదైనాట్లుండే అనికట్టుంతా
తిరగేసేవాడు అవకేమీ రాకపోయినా అలా ఎందు
కడుగుతున్నాడో ఆ తర్వాత తెలిసింది సుబ్బారావుకి,
అతనొక రచయిత అని, పి. యు. సి., రెండుసార్లు
తప్పే ఇక చదువు మీద వెనుగుపుట్టి సాహిత్య సేవ
చేస్తున్నట్లు అతని రచనలు అడపా దడపా ప్రతికా
ముఖంగా వెలువడు తున్నట్లు.

అప్పుడప్పుడు అతనికేదో పుస్తకాలు, పత్రికల
వాళ్ళ అతని రచన స్వీకరించినట్లు తెలుపుతూ

మనిషి ఒక జంతువే ?

డా. శంకర శ్రీరామారావు.

ఇంటి కాపలా మంట గలిపి
కుక్కలు హక్కులకోసం మొరుగుతున్నాయి ...
చిక్కుల్లో చిక్కుకున్న బక్కవాళ్ళని పట్టు కుని
సక్కలు డొక్కలు చీల్చుకు తింటున్నాయి ...
ముసలి మొసళ్ళ పూర్వవాసన పోక
కసిగా కరుస్తున్నాయి కనబడ వాళ్ళందర్నీ ...
పదవి పోయిన పెద్దపులి పలకరించేవాళ్ళ లేక
వరాయి జిల్లా కలెక్టరులా తిరుగుతోంది ...
తోచి తోచని తోడేలు పూచీ పేసీ లేని సంస్థ కెగ్రబ్రాకి
అక్కడ దొరికిన మేకల్ని అహింసగా తింటోంది ...
కొబ్బరికాయ దొరికిన కోతి కొందర్ని పోగుచేసి
బ్యాండు మేళంతో ఊరేగుతోంది ...
గాడెకింద తెగతిని బలిసిన పందికొక్క
పొదుపు ఉద్యమాన్ని గురించి ఉపన్యసిస్తోంది ...
దొంగ తిళ్ళ తిని దొరికిపోయిన కాకి
కావు కావు మని అందరికాళ్ళ పట్టుకుంటోంది ...
మనిషి కూడా ఒక జంతువే అన్న సత్యాన్ని
మనకు రుజువు చేస్తున్నాయి ఈ సంఘటనలు ...-

చిన్న పిల్లలకుండే, ఉపాయాలు
 ఊహలు పెద్దవాళ్ళకుకూడా తెలి
 యవు. మా పాపపేరు 'ఆశా', 'ఆశాకు'
 రెండోనిడు. యింకా మాటలురావు.
 ఏదన్నా చెప్పాలంటే చేతులు కళ్ళూ
 తిప్పతూ, సైగలు చేస్తుంది. ఒక
 రోజు పాప అన్నము తింటున్నదల్లా
 పీటమీదనుంచి లేచిపోయి, పీట
 చూపించి ఏమిటో చెప్పడము మొదలు
 పెట్టినది. పీట తీసివేసినాము. అది
 కాదన్నది తడిఉన్నదని తుడిచి కూర్చో
 మన్నాము. కాదన్నది. ఎన్ని నిధాల
 చెప్పినా కూర్చోదు, అన్నము తినదు.
 ఆఖరుకు, కోపముగా కేకలువేసి
 బూచికి అప్పచెప్పతామని

బెదిరించాము అప్పుడు పాప బిక్క
 ముఖముతో రెండు నిమిషాలు

ఏదో ఆలోచించే దానిలాగ పోజుపెట్టి,
 గబగబావచ్చి పీట చూపించి, తను
 వెళ్లకితలా పడుకున్నది. వెంటనే దాని
 చేష్టలు అర్థముకాలేదు, కాని ఆలో
 చించి పోనీ ఇల్లా చేసి చూద్దామని,
 పీటను తిరగ వేసినాము. అంతే
 అమాంతము శ్రేచి నవ్వుకుంటూ వచ్చి
 పీట మీద కూర్చుని భోజనము
 చేసినది. పీట ఎత్తుగొడండి కంచం
 అందక అన్నము తినలేకపోయినది. పీట
 తిరగ వెయ్యమని చెప్పడానికి, మాటలు
 రావు. చిన్నారి చిలిపిచేష్టలతో మాకు
 అర్థమయ్యేలాగ చెప్పినదన్నమాట!

—అద్దంకి కామేశ్వరమ్మ.
 (రాజమండ్రి)

పంపించేకార్యాలూ వస్తుండేవికూడా, దానికి తోడు
 వాళ్ళకి అంటే ప్రతీకల వాళ్ళకు వచ్చని రహస్యం
 తిరుగు టపాలో రావడం కూడా జరుగుతుండేవి.
 అటువంటి కవర్లు వచ్చినప్పుడు మూత్రం అతని
 మొహం వాడిపోయేది. ఆ కవర్లను అటెన్షన్ డివిజన్
 సుబ్బారావు బాధపడేవాడు. 'వేయకపోతేమానే తిరిగి
 పంపడం దేనికో, ఆ రహస్యం మనసు నొప్పించడానికి
 కాకపోతే?' అని అనుకునేవాడు మనసులో.

ఇంకో సామ్యుగారు పరిచయమయ్యారు. సుబ్బా
 రావుకి. ఆవిడ సుబ్బారావుని చూస్తూ 'నాకే
 నైనా కారుడొచ్చిందాయనా' అని అడిగింది.
 అందుకు సుబ్బారావు టటనటాయిస్తూ 'లేదు
 మామ్యుగారూ ఈ రోజు రాలేదు మీకు' అని చెప్పే
 వాడు. అంతే ఇంతకున్న లేచేదామే 'ఎందుకు
 రాస్తాడూ? అది అదే ఆ కోడలు దయ్యం రాయ
 నిస్తే కదూ? మగపిల్ల వాడు స్వార్థపరుడోయ్, అందుకే
 అంటారు అడ్డాలవాడు బిడ్డలుగాని గెడ్డాలొచ్చాక
 బిడ్డలా అటూ కాదు, ఇంటికి మన బంగారం వుంచి
 డైరీ కంటిననుకోవడం దేనికి' అనేది కోపాన్నికనిసి
 మోటార్లో చూపిస్తూ, ఎప్పుడన్నా ఉత్తరంగాని
 దబ్బుగాని వస్తే ఆ రోజు చూడాలి ఆ మనసల్లమ్మ
 మొహం, మతాబులా వెలిగిపోయేది. 'ఏదో అను
 కుంటామనిగాని సుమకారాల ఎక్కడికి పోతాయి
 నాయనా, మా కోడలుని వెచ్చుకోవడం గాదుగాని
 చాలా మంచిపిల్ల, అణకువా ఆస్వాదంతా అన్నీవున్నాయి
 నాయనా' అని పొగిడేది కొడుకుని కోడల్నిన. ఆ
 ఉత్తరాలకు జవాబులుతనే రాసి పెట్టుండేవాడు.

పోస్టు మాన్ గా అయిదారు నెలలు చేసాడు.
 అసలు మనిషి రాగానే అతని పని మొదటికొచ్చింది.
 ఆ పనిలో వుండగా అయిన పరిచయంవల్ల రహస్యత
 దగ్గరకు అడపా దడపా వెళ్ళి ఇంగ్లీషు చెప్పించు
 కుంటూవుండేవాడు.

రోజులు గడుస్తున్నాయి. సుబ్బారావు అన్న

లిద్దరకూ పెళ్ళిళ్ళయ్యాయి. అత్తా కోడళ్ళకు పడక
 పాయిలు కూడా వేరైపోయాయి. ఇద్దరు చెల్లిళ్ళకు
 పెళ్ళయింది. అత్తారిళ్ళకు వెళ్ళిపోయారుకూడా.
 సుబ్బారావు మిల్లులో పద్యం రాసేవనికి కుదిరాడు.
 బీటం బాగాచేసుకున్నది. అంతకుముందు ఆకుటుం
 బాన్ని చిన్న చూపుచూసే బంధువులందరూ ఇప్పుడు
 చేరువకు రాసాగారు. 'సుబ్బారావుకి మా పిల్ల
 వివాహం. ఇంతకుముందు ఇచ్చి మా పిల్లనిచ్చివేస్తాము'
 అనే కబుర్లు రాయబారాలు ఎక్కువయ్యాయి.
 సుబ్బారావుకి తెలుసు వాళ్ళందరికీ తన కుటుంబం
 మీద మక్కువ కాదని అది తన సంపాదన ద్వారా
 ఏర్పడిన మక్కువని. అందుకే తల్లిదండ్రులు 'ఏమిం
 టావురా' అని అడిగినప్పుడు 'మేముడే పెళ్ళిచేసుకో
 నమూ' అని చెప్పడం.

సుభద్ర గర్భవైష్ణవ్యంలో టీచరుగా
 పనిచేస్తున్నది. ఆమెకు 'నా' అనే బంధువులెవరూ లేరు.
 చిన్నప్పుడే తల్లిని తండ్రిని పోగొట్టుకుని అనాథగా
 మిగిలి పోయి ఆ అమ్మాయిని దయాగుణంవల్ల వో
 దూరపు బంధువు చేరదీసి కొన్నాళ్ళు పెంచి తన
 అవసరకాలం దగ్గరకు రావడం గ్రహించి ఆ అమ్మ
 యిని ఒక అనాథ ఆశ్రమంలో చేర్పించాడు. తిండి,
 బట్టా, చదువు అక్కడే గడిచిపోయాయి. టీచరు
 ట్రైనింగు పూర్తవడంతోనే ఆ వూల్లో టీచరుగా
 వేసారామెను.

ఎవరూలేని ఆడది అందరికీకొమ్మేమే. ఆమెను
 లాంగదీసుకోవాలని చాలా మంది ప్రయత్నించారు
 ప్రయత్నిస్తున్నారకూడా కాని అంత తేలిగ్గాలోంగి
 వస్తుందా ఆమె?

సుభద్రకు, సుబ్బారావుకి పరిచయమయ్యింది.
 ఎలా అయ్యిందంటే. వో రోజు రాత్రి సినిమాకు
 వెళ్ళి వస్తున్నది సుభద్ర ఒంటరిగానే. అనాథాశ్ర
 మంలో పెరిగినందున ఆమె చాలా పొడుపుగా వాడు
 కుంటుంది డబ్బుని. ఎంతదూరమన్నా సరేవోసిగా

వస్తుంది. అర్ధరూపాయి యిచ్చి రిక్వాస్ట్ చేస్తూనే
 ■ అర్ధరూపాయితో, మరో ఖర్చు గడుపుకోవచ్చు
 గదా అన్నదే ఆమె ఆలోచన. ఆ రోజు కూడా నడిచి
 వస్తున్నది తన గదికి. ఆమె సినిమాకు రావడం,
 తిరిగి ఒంటరిగా వెళ్ళడం ఇద్దరు వ్యక్తులు గమ
 నిస్తూనే వున్నారు. వాళ్ళిద్దరూ ఆమెకు కాస్త
 దూరంగా వెకిలి మాటలు మాట్లాడుతూ, వెకిలిగా
 నవ్వుతూ వెంటదించసాగారు. తలవంచుకుని చకచకా
 వడుస్తున్న సుభద్ర వాళ్ళని, వాళ్ళమాటలను గమ
 నించలేదు.

వాళ్ళిద్దరి ఉద్దేశ్యమూ నిర్మానుష్యంగావున్న
 చోట ఆమెను బలాత్కారంచేయాలని, తాక్కు
 పోవాలనిను. ఆ సమయం కోసమే చూస్తూ వెంట
 దిస్తున్నారు వాళ్ళు. అక్కడ లైట్లు లేవు చీకటిగా
 నిర్మానుష్యంగా వున్నది. దుండగుల ఆలోచన
 పారింది. తలవంచుకుని వడుస్తున్న సుభద్రని
 అమాంతంగా పట్టుకున్నారదిద్దరూను. తెప్పన అరి
 చింది సుభద్ర. కాస్తేపు పెనుగులాడింది వాళ్ళతో.
 తను ఆడది, అబల. అందులో ఒంటరిది. వాళ్ళు
 ఇద్దరూ బలిష్ఠంగా వున్నారు, పైగా రపుడిల్లా
 వున్నారు. వాళ్ళతో ఎంతసేపు పెనుగులాడి తనని
 తను రక్షించుకోగలదు? ఆ రోజుతో తన జీవితం సరి
 అవుతుందామే. కాని భగవంతుడు అవదరో చిక్క
 కున్నవారిని ఏదో ఒక రూపంగా వచ్చి రక్షిస్తూనే
 వుంటాడు. ■ భగవంతుడే సుబ్బారావు రూపంలో
 వచ్చి ఆ రోజు తనని రక్షించాడని సుభద్ర నమ్మకం
 అందుకే అతని మీద ఎవరైనా విశ్వాసం ఆమెకు.

ఆ రోజు అదే టైములో సుబ్బారావు వూరి
 నుండి వస్తున్నాడు. బండి చాలా లేటు. అందుకే
 అంత ఆలస్యంగా వస్తున్నాడంటే. అడవికి ఇద్దరు
 మొగవాళ్ళ మధ్య ఒక అమ్మాయి పెనుగులాడుతూ
 కనిపించింది. జరుగుతున్న అన్యాయం గ్రహించాడు.
 తను ఒక్కడూ, వాళ్ళిద్దరూను వాళ్ళబారి నోచి

అటును తప్పించగలడా తను, అతనికి వా బడయూ పచ్చింది.

“ఒరే పుల్లయ్యా, లంకయ్యా, రంగయ్యా రండ్రా” అని అరుస్తూ వాళ్ళ దగ్గరకు పరుగెత్తాడు. తనవెనకాల పదిమంది పరుగెత్తుకొస్తున్న భావాన్ని సూచిస్తూ, అంతే. వాళ్ళిద్దరూ పిక్కబలాన్ని చూపిస్తూ పారిపోయారు. మీరు దేవుడిలావచ్చి వస్తుకావాడారు. ఆయాసంతో రొత్తుతూ అంది సుభద్ర అతనివైపు కృతజ్ఞతగా చూస్తూ.

“నడవండి మీ ఇంటివరకూ వచ్చిందిపుతా” పొగడ్తలంటే సుబ్బారావుకిష్టం వుండదు. అయినా అనేం చేపాడని? తనుగాక ఎవరున్నా ఇలాగే చేసేరు అంటేగని తనకు గానట్ల వూరుకోరు గదా ?

“ఆడవారు ఒంటరిగా తిరిగితే ఇటువంటి అనర్థాలే వస్తాయి, కూడా ఎవరినన్నా తీసుకు రాలేకపోయారా ?”

“ఎవరున్నారని తీసుకురానూ ? అనుభవం అయితేనేగదా తెలిసి వచ్చేది, ఇక మీదట జాగ్రత్తగా ఉంటాను” అంది సుభద్ర అమె పెదవులింకా వణుకుతూనే ఉన్నాయి. భయముతో మొహం పాలిపోయింది.

అమెను సుబ్బారావు ఇంటివరకూ తీసుకొచ్చి దిగబెట్టాడు. అతడు వెళ్ళ నుద్యుక్తుడవుతుంటే “వాళ్ళ మళ్ళి వస్తారేమో” అందామె భయం భయంగా చూస్తూ.

“ఇళ్ళకొచ్చి అల్లరిపెట్టేంతవరకూ ఎవరూ ప్రయత్నించరులేండి. అయినా మీకు భయమైతే ఇంటికెళ్ళి మా అమ్మను తీసుకొస్తాను”

“నా కోసం అంత శ్రమ వద్దులేండి. ఫర్వాలేదులేండి ఉంటాను. నాకు భయమేమిటి ?” అందామె అతనికి మరోసారి కృతజ్ఞత చెప్పుకొంటూ.

అలా పరిచయమయ్యింది ఇద్దరి మధ్యాను. ఎప్పుడన్నా ఏదిలోకెళ్ళే సుభద్రను కలుసుకోందే వెళ్ళినాడుకాదు సుబ్బారావు.

దాల్లో అతను కనిపిస్తే పలకరించందే వూరుకొనేదికాదు సుభద్ర. ఇద్దరి గురించి రకరకాల వదంతులు బయలుదేరాయి.

“ఎవతో పంతులమ్మను చేరదీసి పెళ్ళివద్దని నాటకమాడుతున్నానా ?” అని తండ్రి ఎగిరి పడ్డాడు. తండ్రి అపోహకు బాధ కలిగినా సమాధానం చెప్పలేక, చెప్పినా వాళ్ళ నమ్మరని మెదలకుండా వూరుకొనేవాడు సుబ్బారావు. అలా వూరుకున్నా గొడవగా ఉండేది ఇంట్లో. “తను చేసిన పని తప్పు గనుకే అలా వూరుకున్నాడు సమాధానం చెప్పుకుండా” అని తండ్రి అభిప్రాయం. ఒకసారి సుబ్బారావు వెళ్ళేసరికి సుభద్ర దగ్గరనుండి “నేనీ పూల్లో ఉండలేను చూడండి ఈ ఉత్తరాలు” అంటూ ఇన్ని ఉత్తరాలను తెచ్చి అతని ముందు పారేసింది. ఒక్కొక్క ఉత్తరం చదువుతూంటే అతనికి సిగ్గుతో ప్రాణం పోయినట్లు అనిపించసాగింది. ఉత్తరాలిండా అసభ్యత అశ్లీలత చోటు చేసుకుని చదవడానికి నివగింపు కలిగిస్తున్నవి. ఒంటరి ఆడది బ్రతకడం చూసి సహించ

అనగనగా వో సుబ్బారావుకథ

చలేని దపుర్యాగ్యులు రాసిన ఉత్తరాలవి. ఒక ఆడది మరో మగాడితో స్నేహం చేస్తే చూసి ఈర్ష్యవడే మగవారు రాసిన ఉత్తరాలవి.

“ఎవరో రాసిన రాతలకు బడిసి పారిపోతారా ఇక్కడనుంచి ? ఇంకో చోట మాత్రం ఇటువంటి పరిస్థితి రాదని ఎలా చెప్పగలరు ? అందుకే నిదానంగా ఆలోచించి సరిష్కారం చేసుకోవాలిగాని”.

“సరిష్కారమా ! అదెలా సాధ్యం ?” సుభద్ర అయోమయంగా చూసింది.

“ఎందుకు సాధ్యంకాదు. ఎవరో ఒకరి చూసుకొని పెళ్ళి చేసుకోండి. అప్పుడు ఈ వెధవలందరి నోళ్ళ మూతపడిపోతాయి”

“పెళ్ళా ? పెళ్ళి అదంత తేలిగ్గా ఉందా ?” నవ్వింది సుభద్ర.

“ఏం మీకిష్టంలేదా ?”

“అనాధా శ్రమముతో పెరిగిన కన్నెనెవరు పెళ్ళి చేసుకుంటారండి బాబూ, నాకు కులమా గోత్రమా అస్తా ? అంతస్తా ? ఏం ఉందని చేసుకుంటారు

నీకు నీ స్వేచ్ఛలో ఆసక్తి పెరుపెట్టుకుంటావని

నన్ను. నాలంటి ఆడది పెళ్ళి చేసుకోకూడదనే ఉద్దేశ్యంతోనే అందరూ నన్నిలా వెంటబడి వేలాడి హింసిస్తున్నారు. అందరి మాటా ఎందుకు. మీరు చేసుకుంటారా నన్ను పెళ్ళి ? అడిగింది సుభద్ర.

అటువంటి ప్రశ్న తనే వేస్తుందని వూహించని సుబ్బారావు తత్తరపడ్డాడు. “నన్నా... నన్నా...” తడబడ్డా ఆగిపోయి చిత్తరమాపులు చూడసాగాడు.

“చూశారా ? స్నేహంగా ఉన్న మీరే భయపడి పోయారే ఇక మరొకరు భయపడటంలో తప్పేం ఉంది ?”

“అదికాదు నా భావం, నన్ను అపార్థం చేసుకొంటున్నారు మీరు. నిజం చెప్పాల్సివస్తే నాకు కులగోత్రాలతో వసలేదు. మీరు చదువుకున్నారు. ఉద్యోగం చేస్తున్నారు. నాది వాచాకాలం చదువు. ఉద్యోగమా వద్దులు రాపేది. చాలా చిన్న పని...” సుబ్బారావు బిడియపడ్తున్నట్లు చప్పున మొహం తిప్పేసుకున్నాడు.

“వో ఆదా మీ నందేహం ? నాకు కావాల్సింది

చదువు ఉద్యోగమూ కాదు, కోరేది కులమూ, ధనమూకాదు, ఉత్తమ సంస్కారాని, అతనింత పేదవాడై నాసరే, చదువు లేకపోయినాసరే భార్యని భార్యగా ప్రేమించేవాడిని, వ్యక్తిగా గౌరవించే వాడినే నా మనసు కోరుతున్నది. అటువంటి ఉత్తమ గుణాలన్నీ మీలో ఉన్నాయి. అందుకే మీరు నాకు నచ్చారు కాని, మన పెళ్ళికి మీ వాళ్ళ అంగీకరించవద్దూ” నిట్టూర్చింది సుభద్ర.

“వాళ్ళని ఒప్పించే భారం నాది వో వేళ అంగీకరించకపోయినా మన పెళ్ళి అగదు” దృఢంగా వలికాదు సుబ్బారావు. అతనికి సుభద్రదమిద సానుభూతి ఉంది. అనురాగముంది. ఎలాగైనా ఆమెకు అండదండలుగా విలబడాలనే కాంక్ష ఉంది. అన్నాళ్ళూ ఆ భావాన్ని పైకి వ్యక్తం చేయకపోవడానికి కారణం ? సుభద్రకు తనమీద ఎటువంటి భావముందో ? అది తెలుసుకోకుండా తను ముందు బయటపడ కూడదని ఇన్నాళ్ళూ పూరుకున్నాడు. “ఎప్పుడయితే సుభద్ర నన్ను చేసుకుంటారా ?” అని అడిగిందో ఎప్పుడో అతని అనుమానం తీరిపోయింది ధైర్యంగా తన ఉద్దేశ్యాన్ని బైటపెట్టాడు.

సుబ్బారావు తన పెళ్ళిమాట చెప్పినప్పుడు తండ్రి మండిపడ్డాడు. “కులంలేనిదాన్ని, దిమ్మ లేనిదాన్ని పెళ్ళి చేసుకుంటానని అడడానికి నీ నోరెలా వచ్చింది ? కూటికి పేదదంపంతం మాత్రాన కులానికి కూడా పేదే అనుకున్నానా అలా జరగడానికి వీల్లేదు. జరిగిన్నాడు నీవు నా కొడుకు కాదుకుంటాను” అన్నాడతను కోపావేశంతో పూగిపోతూ.

ఎప్పుడు నీవు నా ఉన్నతిని కోరుకున్నావు ? ఇప్పుడూ అంతే అనుకున్న సుబ్బారావు కట్టుబట్టలేక ఆ ఇంట్లోంచి ఇవతలకొచ్చేసాడు. ఆ మర్నాడే సుభద్రను దైవసాన్నిధ్యంలో భార్యగా స్వీకరించాడు.

పగలు ఎవరి డ్యూటీ వాళ్ళ నిర్వర్తించే వాళ్ళ. రాత్రిపూట సుభద్ర గురువు, సుబ్బారావు శిష్యుడూను. ఆరేళ్ళ తరక్కుండానే భర్తను మెట్రిక్ పరీక్షలో కూర్చోబెట్టింది సుభద్ర. తరువాత వరుసగా పి. యు. సి., బి. ఏ. కూడా పూర్తులుగా కట్టి పాస్ నాడు సుబ్బారావు. అతను బి.ఇడి., బ్రయినింగు పూర్తి చేసుకుని వచ్చినాడు, సుభద్ర పాదిన అనందం ఎక్కడా తీతం. “ఇప్పుడు ఎవరు ఎక్కువ చదివారో ? చెప్పండి చూద్దాం” అందామె పొంగి పొరలే అనందంలో. “ఎంతెక్కువ చదివినా చేసు మీ ఇన్వెంట్ మేడప్” అని సుభద్రను దగ్గరకు లాక్కున్నాడు. “ఇప్పుడిక మనకి అభ్యంతరం లేదుకదా” అనే భావంతో చూస్తూ.

“చిత్తం మార్చారా” అతని గుండెలో మొహం దాచుకుంది సుభద్ర

మూడు సంవత్సరాలు కాలం వరుగులో వెనక్కి వెళ్లిపోయాను. అన్నపూర్ణ జ్ఞానకాలు మరుగుపడిపోయాయి. కాని ... ఒకసారి భాను మాటలు రావుకు చాలామీదగా అన్నపూర్ణ గుర్తుకొచ్చేలా చేసేది.

అన్నపూర్ణను క్షమించలేని రావు, సత్య విషయంలో చాలా మూర్ఖంగా ప్రవర్తించాడు.

సత్యకు రావువంటి వాడే చాలా యిష్టం. అన్నపూర్ణ విషయం ఓ ప్రక్క పెట్టిపెట్టిస్తూ, సత్య రావువంటి ప్రేమించుకుంటూ వుండలేకపోయింది. రావువంటి తల్లి, సుమిత్రమ్మ, సత్యను తన యింటి కోడలుగా చేసుకోవాలని ముచ్చటపడి ఆశగా రావు నడిగింది. రావు అంగీకరించలేదు. సరికదా ఇంటికి వచ్చిన సుమిత్రమ్మను అవమానించి పంపాడు.

“మీ కుటుంబం కామందూరు కుటుంబమే కావచ్చు. కాని ... నీకెంత ధైర్యం సుమిత్రమ్మా! నీ డబ్బు, హోదా చూసి, నా కూతురును నీ ఇంటి కోడలిని చేయడానికి వేసే కుంభంలేనివాళ్ళే కాదు. వియ్యానికికాని, కయ్యానికి కాని సమవుట్టే కావాలి.” అంటూ ఆనందంతో అభిమానం కల సుమిత్రమ్మ, తల వాలుకొని వెళ్లిపోయింది.

“అలాడు అన్నపూర్ణ చేసిన దౌర్భాగ్య పనికి, ఈనాడు ఈ సుమిత్రమ్మ ఆ ఆనందంతోకూడా నాలో వియ్యమందాలనుకుంటుంది. ఛీ...” అంటూ చీల్చారం చేసాడు రావు. అత్తయ్యలా తెగించాలనుకున్న సత్య విరేకితనం తోడుకాగా తండ్రి బెదిరింపుకు లొంగిపోయింది.

“రక్త సంబంధాన్ని తెంచుకొని వెళ్లిపోయింది అన్నపూర్ణ. అలాడే చచ్చిపోయిందనుకున్నాను. రావు కూతుళ్ళలా మీరేనాడు అలా చేయడానికి వీల్లేదు. సువ్వలా చేయాలనుకుంటున్నావేమో... కాని సత్య... నిన్ను గొంతుపిసికి చంపేస్తానే తప్ప ఆ రావువంటి కిచ్చి చేయను. నీవల్ల మిగతా ముగ్గురి జీవితాలను నాశనం కానియ్యను. ఆరోపించుకో” అన్న తండ్రి మాటలకు వెక్కిరిస్తూ ఏడ్చింది సత్య.

ఈ రాత్రంతా సత్య ఏడుస్తూనే వుంది. ప్రక్కనే వదుకున్న భానుకు సత్యను చూస్తే జాలేసింది. తండ్రి అలా సత్యను శాసించడం భానుకు నబబుగా అనిపించలేదు. సత్యను ఎలా ఓదార్చాలో తోచలేదు.

“అక్కయ్యా! ఎందుకలా ఏడుస్తున్నావ్?” అంటూ లేచి కూర్చున్న భానును చూసి ఉలిక్కి పడుతూ కళ్ళు తుడుచుకొని, “యింకా పడుకోలేదా భాను” అంది.

“నువ్వలా ఏడుస్తుంటే నాకు నిద్ర ఎలా వస్తుంది?” అంది జాలిగా, బాధగా.

“యిక నాకు మిగిలింది ఇదే భాను!” అంది బాధగా సత్య.

“నాన్న కిష్టం లేకపోలేనేం అక్కయ్యా! నీ కిష్టంగా” అంది.

“నా యిష్టం ఎవరికి కావాలి భాను!” అంది. రావువంటి ఎంత మంచివాడో, సుమిత్రమ్మ ఎంత మంచిదో భానుకు తెలుసు. “అత్తయ్య మంచిదే. మాస్టారు మంచివాడు. అత్తయ్య మాస్టారు

(గత సంచిక తరువాయి)

రును పెళ్లి చేసుకోవటం నాన్న కిష్టం లేదు. అక్కయ్య రావువంటి చేసుకోవడం అసలు ఇష్టం లేదు. అసలు నాన్నకు మంచివాళ్ళంటేనే ఇష్టం లేదేమో!” అనుకుంది భాను.

“అయితే నాన్న ఇష్ట ప్రకారమే...”

“అర... మంచితనం వుంటే సరిపోదు భాను! నాన్నకు కావల్సింది కుంభం. వేసు పెళ్లి చేసుకునేది మనిషిని కాదు. కులాన్ని. అత్తయ్య మంచి మనిషితో మమగడ సాగించడానికి అన్నీ వొడులుకొని నాన్నను ఎదిరించి వెళ్ళింది. కాని... వేసు రావు కూతురిని. అత్తయ్య కన్ను ధైర్యం, తెగువ నాకు లేవు. నేనిలా రావు కూతురుగానే మిగిలిపోతాను.” అనుకుంది సత్య. కళ్ళలో నుండి నీళ్ళు జలంబం రాలాయి.

“అక్కయ్యా! నాన్న ఇష్టం తీర్చడానికి, నువ్వలా ఏడుస్తూ అయినా ఒప్పుకుంటున్నావ్! మరి నాన్న ఎందుకు నీ యిష్ట ప్రకారం చేయడు?” అంది భాను మాటిగా.

“నాన్న పెద్దవాడు కదా! ఆయన మాట మనం వివాలి. మనకు ఇష్టం లేకున్నా సరే!” అంది సత్య.

“ఎలా అక్కయ్యా! నువ్వు అన్నం తినడం నాన్న కిష్టమండదు. అలా అని తినడం మానేస్తావా?” అంది భాను ఆశ్చర్యపోతూ. సత్య విస్తుపోయింది.

“అన్నం తినకూడదని ఎందుకంటాడు. ఒక వేళ అన్నా... అందులో మంచి వుండనుకోవాలి. మన మంచి కోరేకదా... నాన్నా...”

“అందులో మంచి వున్నప్పుడు, వుండని నీకు తెలిసినప్పుడు నువ్వలా ఎందుకు ఏడుస్తున్నావ్?” అంది.

“ఇది జీవితం భాను! నీ కిష్టం లేని స్నేహితురాలితో నాన్న చెబితే స్నేహం చేయగలవా? బాధగా వుండి ఏడ్చావా?”

“నా కిష్టంలేవన్నాడు ఎలా అక్కయ్యా!” అంది భాను.

“నాన్న చెబితే వివవా?”

“ఆ అమ్మాయిలో స్నేహం చేసేది నేను.

నాన్న కాదుగా. నా కిష్టంలేకపోతే ఎలా స్నేహం చేస్తాను.” అంటున్న భాను మొహంలో కదిలిన ధైర్యాన్ని చూస్తూ ... తను జ్ఞానకాల్లో మిగిలిన అత్తయ్య భానులో నిండిపోయింది అనుకుంది సత్య.

11

సత్యకు రావు సంబంధం నిశ్చయం చేసాడు. ము చూర్తాలు నిర్ణయించినరోజు, సత్య నిర్వికారంగా, నిశ్శబ్దంగా వుండడం చూసి భాను చిన్నారి మనసు తల్లిడిల్లిపోయింది. “అక్కయ్య కేదో అన్యాయం జరుగుతోంది” అంటూ బాధపడి పోయిన భాను మిగతా యిద్దరిలా కళ్ళన్నగించి చూస్తూ వుండలేకపోయింది.

“నాన్నా! నీ కిష్టంలేని పని అక్కయ్య చేస్తే తప్పకదూ!” అంది ఉపద్రావంగా తండ్రి ప్రక్కన చేరి. ‘అవు’నంటూ తలూపాడు రావు.

“మరి అక్కయ్య కిష్టంలేని పెళ్లి నువ్వు చేయడం తప్పకదా నాన్నా?” అంది భాను. ఆ ప్రశ్నలో అమాయకతతోపాటు ధైర్యం నిండి వుండడం చూసి దిత్తరపోయాడు రావు.

“అలా అని ఎవరు చెప్పారా? అక్కయ్య కిష్టంలేదని నీతో చెప్పిందా?”

“ఉహూ ... నీ కిష్టంలేని పని చేస్తే నీకు కోపం వస్తుంది. అక్కయ్య కిష్టంలేని పెళ్లి చేస్తే అక్కయ్యకు కోపం వచ్చినా ఏం చేస్తుంది నాన్నా? అందుకే ఏడుస్తోంది.” అంది భాను జాలిగా.

“అక్కయ్యకేం తెలిదమ్మా భాను! వొట్టి అమాయకురాలు.” అన్న తండ్రి మాటలకు విస్మయంగా చూస్తూ - “అక్కయ్యకు తన కేది యిష్టమో కాదో తెలిదూ?” అంది.

“ఇష్టంకాదమ్మా! ఏది మంచి ... ఏది చెడో తెలిదు!” అన్నాడు రావు.

“మంచి, చెడు ... అంటే ఏమిటి నాన్నా?” భాను ప్రశ్నకు జవాబు తడుముకుంటూ, “బురద గుంటవైపు వెడతే బురద అంటుకుంటుందని అక్కయ్యకు తెలిదనుకో. తెలిసిన నేను చెప్పిందామని” అన్నాడు.

“బురదగుంట వుందని తెలిసినప్పుడు, బురద అంటుకుంటుందని మాత్రం ఎలా తెలియ నాన్నా?” అంది ఆశ్చర్యపోతూ.

“అక్కయ్యకు తెలిదుకాకట్టేనమ్మా నేను చెప్పడం. మన కులం కానివాళ్ళే పెళ్లి చేసుకోవడం బురదగుంటలో కాలు పెట్టడం వంటిదే. అలా పెళ్లి చేసుకుంటే మన కులం పోతుంది. మన వరువు ప్రతిష్ఠే బురదపాలై పోతాయ్” అన్నాడు.

“అత్తయ్య మాస్టారును చేసుకుంటే కులం పోతుందనే కోప్పడ్డావా నాన్నా?” పిలోచనగా అడిగింది భాను. ఊ... అంటూ మూర్ఖాడు రావు. భాను అన్నపూర్ణను గుర్తు చేయడం ఆయనకు బాధ కలిగింది.

“అంటే అత్తయ్య మాస్టారును పెళ్లి చేసుకున్నవాడే మన కులం పోయినట్లుగా నాన్నా! యింకా పోకుండా వుంటే, అక్కయ్య రావువంటి చేసుకుంటే మాత్రం ఎలా పోతాయ్?” వస్తాందేళ్ళు ఎందుకున్న భాను మెదడుకు తట్టిన ఆలోచన, అడిగే తీరు,

జరిగిన కథ 4 : జగన్నాథరావు చెల్లెలు అన్నపూర్ణ, పిల్లల బాధ్యత అన్న

పూర్ణ కప్పింది కన్నుమూస్తుంది జగన్నాథరావు భార్య మహాలక్ష్మమ్మ. భాను తన ముగ్గురక్కలవలె కాక నిర్భయంగా మాట్లాడుంది తండ్రితో. కొత్తగా ఆ పూరు వచ్చిన పురుషోత్తమ రావు మాస్టరు జగన్నాథరావు ఇంట్లో ఉంటూ వారి పిల్లలకు ట్యూషన్లు చెప్తూంటాడు. భానుకు మాస్టరుంటే చాలా ఇష్టం. స్కూలు వార్షికోత్సవం నాటకంలో భాను పాల్గొనటానికి అతి కష్టంమీద అంగీకరిస్తాడు రావు. వేడి పాల గిన్నె అందుకోటలో అన్నపూర్ణతో పరిచయమవుతుంది పురుషోత్తమరావుకు. రావు గారి ఆవు కుమ్మగా గాతునడిన మాష్టరును చూడటానికి వెళ్ళిన అన్నపూర్ణ అతను ఒంటరివాడని తెలుసుకొని మనస్సుంది. రావుగారు చెల్లెలికి వేరేనబంధం చూస్తుంటాడు. తన దృఢ నిశ్చయాన్ని అన్నగారికి చెప్పి పురుషోత్తమరావుతో వెళ్ళిపోతుంది అన్నపూర్ణ.

మాటల్లో ధైర్యం చూసి చాలుగా వింటున్న సత్య, రుక్మిణి, రాధ వణికిపోయారు భయంతో. రావు మాత్రం విసుక్కున్నాడు.

“ఒకరు చెడిపోయారని అందరూ చెడిపోతారా భానూ! మీ రెవ్వడూ అలా చేయకూడదు. మీరు నా కూతుళ్ళు. రావు కూతుళ్ళనిపించుకొని, రావు కూతుళ్ళుగానే మిగలాలి” అన్నాడు. ఎంతో సౌమ్యంగా చెప్పాలనుకున్నా అతని కంఠంలో కలుత్యం కదలాడడం కనిపెట్టిన భాను వాలా సేవలవరకు ఏమీ అడగలేక “నాన్నా!” అంది చివరికి.

“ఏమిటమ్మా భానూ!” అన్నాడు రావు కూతురు మొహం చూసి దగ్గరికి తీసుకుంటూ.

“మనకుంటే తక్కువ కులం వాళ్ళతో పెళ్ళిళ్ళు చేసుకుంటే మన కులం పోతుంది. మరి వాళ్ళు ఖలం పుంటుందా నాన్నా!”

“ఊ...” అన్నాడు రావు.

“ఎలా పుంటాయో నాన్నా! ఒకరికి వుండి పరోకరికి ఎలా పోతాయో?” అంది.

భాను ధర్మ సందేహం ఎలా తీర్చాలో రావుకు అర్థం కాలేదు.

“భానూ! నువ్వు చిన్నదానివి కదూ! నీ కెండుకీ గొడవలన్నీ! వెళ్ళి వదులుకో...” అంటూ పంపింపేసాడు.

అసంతృప్తిగా లేచి వెళ్ళిపోతున్న రావుకు ఓ ప్రక్క భయం వేసింది. — ఈ చిన్న వయసులో ముంత నిష్కర్షగా, సూటిగా ఎలా మాట్లాడుకోంది. యింటావంటూ లేచి ఈ ఆలోచనలు, తిరిచి చూస్తుంటే ఆ తెలివికి ఆశ్చర్యపోవాలి, నందించాలి, గర్వపడాలి, లేక బాధపడాలి తెలిసేది కాదు రావుకు. కాని అతనికి పాతాత్తుగా ‘భాను నా కోడలు అన్నయ్యా! నా కోడ అనిపించుకుంటుంది’ అన్న అన్నపూర్ణ మాటలు గుర్తుకువచ్చి, ఏవో ఆలోచిస్తూ కూర్చునేవాడు.

పెళ్ళిరోజు దగ్గరి కొచ్చేసింది. అస్తమానం డ్రై సత్యను చూసి “ఎందుకు అక్కయ్యా ఏడుస్తావో” అంది రుక్మిణి ఓదారుస్తూ, ఏడ్చి రాధం కేదనే ధోరణిలో.

“న...నేను అందుకు ఏద్యడంలేదు.” అనేసత్య మాటలకు, “అక్కయ్యాకు నిజం చెప్పాలన్నాయేమో” అంది భాను.

భాను మాటలకు ఉలిక్కిపడతూ చూసింది సత్య ముగ్గురి పిరికిపార్ల మనసుల్లో మెదిలే పైకి నివించని విషవచనం — భాను. తనలా ఏవాడు

భాను నాన్న మాటలకు లొంగిపోడు.

సత్య పెళ్ళి అనేసరికి, రావుకు మాటిమాటికి అన్నపూర్ణ గుర్తుకొచ్చింది. చూచిన గాయాన్ని రేపుతూ. బాధ, ఆవేదనల మధ్య సరిగిపోయాడు.

“ఒత్తి దొర్తాగ్యురాలి! నా చేతులమీదుగా పెళ్ళి జరిపించాలని ఎంత ఆశించావో! దిక్కులేని దానిలా గుళ్ళో పెళ్ళి చేసుకొని, ఆ బికారి వెధవతో వెళ్ళిపోయింది. వ్వి... ఆ దృష్ట హీనురాలు!” అంటూ సరిపెట్టుకున్నాడు మనమను.

“అమ్మ ఎలాగూ లేదు. అత్తయ్యకూడా ఉండి లేకుండా అయిపోయింది.” సత్య మాటలు విని విసుక్కున్నాడు రావు.

“పో... పిలిపించు నాన్నా! పెళ్ళయిపోగానే పంపించేయ్!” అంది భాను ఆశగా.

“నోర్నూయ్! ఈ యింటి గడవ తొక్కడానికి పిల్లేదు.” అన్నాడు.

“ఏం? ఎందుకని?” కోపంగా అడిగింది భాను. సత్య చుట్టుకున్న భానును దగ్గరికి తీసుకుంది.

“ఆ బికారి వెధవతో వెళ్ళిపోయినందుకు! అది ఈ యింటి గడవ తొక్కితే అక్కయ్య పెళ్ళికాదు.” అన్నాడు కసిగా.

“ఏం? అత్తయ్య వస్తే అక్కయ్య పెళ్ళైందుకు కాదు. అసలు అత్తయ్య రావడం నీ కిష్టం లేదు. నీకు అత్తయ్య అంటే కోపం. నమ్మకూడ పంపించేయ్. నేనిక్కడ అసలు వుండను” అంది ఏడుస్తూ.

“అవును. అడంటే నాకు కోపం. అసహ్యం. ఈ యింటికి అది రావడమేకాదు, ఇంకాసారి నువ్వు దాని పేరెత్తడంకూడా నా కిష్టంలేదు.” అన్నాడు.

“నవ్వుడూ నీయిష్టమే నాన్నా! అందుకే అత్తయ్య వెళ్ళిపోయింది. ఇప్పుడు అక్కయ్య ఏడుస్తోంది...” భాను మాట పూర్తికాముండే అన్నపూర్ణ గురించి రెండోసారి చెంపదెబ్బ తిన్నది భాను. “ఇది నా యిల్లు. నా యిష్టప్రకారమే సడవాలి” అంటూ గబగబా అడుగులువేస్తూ వెళ్ళిపోయాడు రావు. భాను ఏడ్వలేదు. ఏగ్రూంలా నిలబడి పోయింది.

ఇంట్లో శుభ కార్యం జరుగుతూ వుంటే యింట్లో అన్నపూర్ణ లేచి వెలితి కనిపిస్తుంటే ఓ ప్రక్క ఆవేదనతో మరోప్రక్క స్వార్థంగా వెళ్ళిపోయిందన్న బాధ రావును సరిపెట్టుంటే భాను మాటలు అగ్నిలో అజ్వలం పోసినట్టుగా వడంతో ఆవేశం అణచుకోలేకపోయాడు.

భానును కొట్టి బయటికి వచ్చాక, కాని ఆయన

కోపం చల్లారలేదు. — “పోవం! పసిపిల్ల. అన్నపూర్ణ వాళ్ళో పెరిగింది. కన్న తల్లిని మరచించి అమ్మలాంటి అన్నపూర్ణను భాను ఎలా మరిచిపోతుంది? తను తొందరపడి కొట్టాడు. తానే ఆవేశంలో ఏదో అంటాడు కాని... తాను మాత్రం అన్నపూర్ణను మరిచిపోగిగాడా? తల్లి వాళ్ళో పెరిగినట్టు పెరిగిన భాను మరిచిపోతూ దనుకోవడం, మరిచిపోమొనడం వ్యర్థం.

కాని... భానుకు అన్నపూర్ణ గుర్తు రాకుండా చూడాలి. తను భానుకు షురింత సన్నిహితుడవ్వాలి. భానును కొట్టకూడదు. కనురుకోకూడదు. అని అనుకుంటున్న రావుకు సంక్లిష్ట కలగలేదు.

ఊహ... యింకా ఏదో చేయాలి. అన్నాడు కాని భాను మరెవ్వడు అత్తయ్య దగ్గరికి వెళ్తానని అనదు. అనుకున్నాడు.

పిల్లలు తండ్రిగా తమ యిష్టాన్ని తీర్చాలి. అది వారి బాధ్యత. అని ఆలోచించే రావు, తండ్రిగా పిల్లల ఇష్టాన్ని గుర్తించి, అర్థం చేసుకొని తీర్చాలి. అన్నాడు కాని, తండ్రిగా తన స్థానం నిలుపుకోలేడు అని మాత్రం ఆలోచించలేక పోయాడు.

కాసేపటికి శాంతించి, లోపలికి వెళ్ళాడు రావు. భాను వంటిదిగా గదిలో టేబుల్ దగ్గర కూర్చొని ఆలోచిస్తోంది.

“భానూ! కొట్టానని కోపం వచ్చిందా తల్లీ!” అన్నాడు అనునయంగా దగ్గరికి తీసుకుంటూ. భాను మాట్లాడలేదు. తండ్రి గుండెల్లో వదిలిపోయింది.

“నన్ను వదిలి పోతానంటే నాకు కోపం వచ్చేసింది తల్లీ...” అంటూ, తాను కొట్టిన బుగ్గ, నిమరుతూ, అంటున్న తండ్రి కళ్ళలో లీలగా కడులు తున్న నీటి పారను చూసి, భాను మనసు జాలిలో నిండిపోయింది.

“నిన్ను వదిలి ఎక్కడికి వెళ్ళను నాన్నా!” అంటూ, తన చిన్నారి చేతులతో తండ్రి కంఠాన్ని పెనవేసి బావురు మంటూ ఏడ్చేసింది భాను. రావు, కూతురును గుండెలకు హత్తుకొని వీపు నిమరుతూ ఓదార్చాడు.

ఎంతో అడంబరంగా, సత్య పెళ్ళి అనుకున్న రోజు జరిగిపోయింది, రావుకు అన్ని విధాల అన్ని విషయాల్లో తగిన కుర్రాడనిపించాడు విశ్వనాథం. ఎలాంటి లోటు జరగకుండా చూసాడు రావు. కాని... సత్య పెళ్ళి రుక్మిణి జీవితంలో ఓ మలుపుగా మారింది.

12

రాధ స్కూల్ షెడ్యూల్ ప్యాసయ్యింది. రావు సంతోషపడిపోయాడు. పెద్దవాళ్ళిద్దరు అంతవరకు చదువుకున్నా, రాధ ప్యాసయ్యిందనగానే “రావు కూతురు” అనుకుంటూ గర్వపడ్డాడు. ఏవాడు ఏది కావాలని అడగని రాధ పట్నం వెళ్ళి కాలేజీలో చేరతాననేసరికి రావు ఆరోహణ పడిపోయాడు.

అసలే అమాయకురాలు. ఒంటరిగా హాస్టల్లో వుండి ఏం చదువుతుంది? పదిహేనో ఏడు దాటుతుంది. ఒంటరిగా పంపించడం...వ్వి...బావుండదు. అని అనుకుంటున్న రావుతో భాను, “అక్కయ్య చదువుకుండా ఏం చేస్తుంది నాన్నా!” అంది.

నిజమే. సత్య అత్తవారింటికి వెళ్ళిపోవడంతో యింటి బాధ్యత రుక్మిణిమీద పడింది. చదువుమీద

బొత్తిగా శ్రద్ధలేని రుక్మిణి యింట్లోనే వుండిపోయింది. రుక్మిణి పెళ్ళయ్యేవరకు రాధ చదువుకోకుండా ఏం చేస్తుంది ?

“అంత దూరం వెళ్లి చదువుకుంటావా రాధ ?” అన్నాడు రావు.

“నీకిమ్మమైతే తప్పకుండా చదువుకుంటుంది వాన్నా!” అన్న భాను మాటలకు శ్రీధరం నేపు కూతురు మొహంలోకి చూసి ఊ... అన్నాడు రావు.

రాధ పట్నం వెళ్లిపోతూ, భానును వదిలిపోతున్నందుకు అమాయకంగా ఏడ్చేసింది, “మరో సంవత్సరానికి నేను వచ్చేస్తాను అక్కయ్యా” అంటూ నవ్వి, రాధను ఓదార్చిన భాను మాటలు రావును ఉలిక్కిపడేలా చేసాయి. ఎంత నిశ్చయంగా చెబుతోంది అనుకున్నాడు.

కాలం ముందుకు కదిలింది. రుక్మిణి చాలా మారిపోయింది. ముఖ్యంగా రెండు మూడుసార్లు సత్య ఉత్తరం రాయడంవల్ల వెళ్లి ఓ వారంరోజుల పాటు వుండివచ్చాక, రుక్మిణిలో చాలా మార్పు వచ్చింది. కాలం కదలికలోని కొన్ని షరతులు రుక్మిణి మనసులో చెరగని ముద్రలు వేసాయి. దాంతో యింటి వసులలో తీరికలేకుండా చేసుకుంది రుక్మిణి. ఎవ్వరైనా తీగిక అంటూ దొరికితే, తన గదిలో తెళ్ళి గట్టిగా కళ్ళు మూసుకు పడుకునేది. తెగవి ఆలోచనలతో జవాబు దొరకని ప్రశ్నలతో, ఏదో భయం ఆవహించగా, వాణికిపోతూ, పరిష్కారం లేని సమస్యలతో, నీరసించిపోయే మనిషిలా కన్పించేది.

రావు ఏదైనా పెళ్లి సంబంధం గురించి మాట్లాడితే, ఆరోజు అదోలా పరధ్యానంగా వుండేది. ప్రతి మాటకు కళ్ళలో నీళ్ళ నింపు కునేది. భాను ఏదైనా అడిగినా, ■ సమయంలో ఎవరైనా గట్టిగా మాట్లాడినా, చిరాకుపడిపోయేది. భాను ఆ శ్రీధరంలో తన కేదైనా కాలాని అడిగితే, విసుగ్గా చూసి, ■ విసుగును ఎలా ప్రదర్శించాలో తెలిక, తలను గోడకేసి కొట్టుకుంటూ, “నన్నీలా ఎందుకు విసిగించి చంపుతావే బాను...” అని అంత లోనే బావురు మని ఏడ్చేస్తూ, “నాస్థులో చెప్పకూ ?” అంటూ బ్రతిమాలేది.

ఎదుగుతున్న వయసుకంటే వేగంగా మనసు పెరిగిపోయి, వరిస్థితులను ఎదుటి సంఘటనలను అర్థంచేసుకోగల భాను, రుక్మిణి వెళ్లి కోపాన్ని, అర్థంలేని చిరాకును కొత్తగా అలవడతూ ఆ తంబాదుకోవడాన్ని కేవలం విసుగ్గా తలచి ఊరుకోలేక పోయి, నిలదీసి అడిగింది.

“ఎందుకిలా అయిపోయాన్ అక్కయ్యా! ఏమైంది నీకు? ఎందుకిలా మారిపోయాన్ ఏం జరిగింది?” అంటూ అడగడంతో: జవాబుగా వేడి కన్నీళ్ళు తప్ప మరో జవాబు చెప్పలేదు రుక్మిణి.

సంవత్సరం గ్లాసన తిరిగిపోయింది. రాధ పి. యు. సి పరీక్షలురాసి వచ్చింది. రావు, రుక్మిణికి పెళ్లి నిర్ణయించాడు. రుక్మిణి, ఆలోచనలకు, సమస్యలకు పరిష్కారంగా, గోపాలంతో రుక్మిణి పెళ్లి జరిగిపోయింది. మారు పలక్కుండా తలూపి, తల వార్చింది రుక్మిణి. సత్యలా ఎలాంటి సమస్య తనకు

లేకుండా పెళ్లికి ఒప్పుకున్న రుక్మిణిని చూస్తూ “ఎంతైనా రావు కూతురు... ముందు కాస్తా ఏడ్చినా సత్య కాపురం చేసుకుంటోంది హాయిగా. మరి... నీళ్ళు రావు కూతుళ్ళు” అంటూ మురిపిపోయి గర్వ పడ్డ రావు మనసు ఏ మూలలో... అన్నపూర్ణ లీలగా

మెదిలింది. “ప్యే... రావు చెల్లెలిగా విరిచే భాగ్యం లేదు” అనుకున్నాడు.

పెళ్లిలో కళ్ళనీళ్ళు నింపుకుంటున్న, రుక్మిణిని చూసి, తనకు తోచిన విధంగా అర్థం చెప్పకుంటూ “ఏప్రిల్ లి బెంగ పడిపోతుంది” అనుకున్నాడు. కాని

ధర్మం. జ్ఞానము. ప్రేమ. యువకులకు బరమభియో

చిరుతొండనంది కథ అందరికీ తెలుసును. అతడు చెరకుగడల మోపు మొయ్యలక పరమేశ్వరుణ్ణి ప్రార్థించగా - ఆ దేవుడే దానిని మోసి, ఇల్లు చేర్చాడు. ఆ శ్రమవల్ల అతనికి చెమట పట్టింది! ఈ రీతిని భక్తునికోసం భగవంతుడు శ్రమపడనట్లు చాలా దాఖలాలు ఉన్నవి.

నిజమైన భక్తుడు దేవుణ్ణి ఎంతో ప్రేమిస్తాడు. అతని రూపాన్ని ఎంతో సుకుమారంగా భావిస్తాడు. అతనిని శ్రమపెట్ట ఇచ్చగించడు.

జ్ఞాని అయినవాని పద్ధతి వేరు. భార్యతను అతడు భగవంతునికే అంటగడతాడు.

నిలయనంతవరకూ స్వనయత్నంమీద ఆధార పడి వుండడం మేలు.

ఒకప్పుడు ఇద్దరు మిత్రులు ఒక ఆడవి మార్గంగా వెళ్లడం తుస్థించింది. వారిలో ఒకడు జ్ఞాని. మరొకడు సున్నితమైన హృదయం గల భక్తుడు. వారు పోతూ వుండగా ఒక పెద్దపులి కనబడింది. భక్తుడు ముందుకు అడుగు వెయ్యకుండా అలాగే నిలిచిపోయాడు. జ్ఞాని ముందుకు పోదలవాడు. భక్తుడు అతనిని వారిరివి 'మిత్రుడా! మనం ముందుకు పోవడం భావ్యం కాదు. వెళ్లితే

ప్రమాదం తప్పదు. పులి మనల్ని చూడకుండా పున్నప్పడే దూరంగా పరిగెత్తిపోయి, ఏ చెట్టయినా ఎక్కి ప్రాణాలు కాపాడుకుందాం' అన్నాడు. జ్ఞాని 'అన్నిటికీ ఆ భగవంతుడే పున్నాడు' అన్నాడు.

అప్పుడు భక్తుడు 'మిత్రుడా! మానవుడు తనకు సాధ్యమయినంతవరకూ ప్రయత్నించి - అప్పటికి సాధ్యం కాకపోతే దేవుణ్ణి శ్రమపెట్టడం తప్పదుకో. అపోయాన్ని తప్పించుకునే ఉపాయం మన చేతిలో వున్నప్పుడు దానిని వినియోగించుకోకుండా భగవంతుణ్ణి భాదపెట్టడం మంచిది కాదు. మనం పరుగెత్తిపోవడమే మేలైన పని' అని అన్నాడు.

జ్ఞానికి తన మిత్రుడు చెప్పినదే ఉచితమైన దని తోచింది.

భగవంతునిపై విశ్వాసం, గొప్ప గౌరవం ఉన్నవాడు ఆయనకు శ్రమ కలగకుండా ఉండేటట్లు చూసుకోవాలి.

భానుకు మాత్రం తడి అరవి కళ్ళతో ప్రతి జ్ఞానం పరధ్యానంగా అదోలా కన్నించే రుక్మిణికి, ఈనాడు కళ్ళుకన్న నింపుకుంటున్న రుక్మిణికి బేధం తెలియక, "అక్కయ్య ఎందుకో బాధ పడుతోంది! అక్కయ్యకి పెళ్లి ఇష్టం లేదా?" అని అనుకున్న జ్ఞాని వున్నాయ్. అందుకే తండ్రిని అడిగింది - "నాన్నా! అక్కయ్యకు ఈ పెళ్లి ఇష్టమే కదూ!" అంటూ. భాను మాటలకు పోలోచనగా కూతురు మొహంలోకి చూసి, నవ్వేస్తూ "నీ మొహం! నీ కన్ను అనుమానాలే. వెళ్లి రుక్మి నడగు ఈ విషయం!" అన్నాడు.

"భాను మరి అతిగా ఆలోచిస్తుంది నాన్నా!" అంది రుక్మి నవ్వేస్తూ.

"నే నిలా అతిగా ఆలోచించడానికి కారణం నువ్వే" అంది కోపంగా భాను.

"అక్కయ్యా! నాన్నతో అబద్ధం చెప్పవు కదూ!" అంది భాను మెళ్ళో మెరుస్తున్న మంగళ సూత్రాలను చూసి ఏడుస్తున్న రుక్మిణితో.

"ఛ... లేదు" అంది తడబాటుగా రుక్మిణి.

"అయితే ఈ కన్నీళ్ళేమిటి? ఎందుకు?" అంది.

"నీ పెళ్లయినప్పుడు..." రుక్మి మాట పూర్తి కాకముందే, "ఇంతగా మాత్రం ఏడ్వను" అంది.

భానుకు విశ్వనాథం కంటే గోపాలం బాగా నచ్చాడు. "బావగారు చాలా చక్కగా మాట్లాడతారు అల్లరిగా" అంటూ మెచ్చుకుంది. రాధ 'జా' నంటూ తలూపడం చూసిన రుక్మిణి కెందుకో కోపం వచ్చింది.

రాధ పై చదువుకు రావును గోపాలం ఒప్పించాడు. "పుత్తడి బొమ్మలంటి రాధ కోపం వరుడు

అన్నపూర్ణ

వేతుక్కుంటూ వస్తాడు మామయ్యా. చదివించండి. పెళ్లి సరించి బాధ పడకండి" అంటూ. రావు గర్వంగా కూతురు పంక చూసాడు.

భాను మ్యూర్ ఫైన్ థింగ్ మొత్తంలో ప్రథమరాలిగా ప్యూయ్యింది. ఫలితాలు తెలిసినరోజు మ్యూర్ పాదాస్త్రరు స్వయంగా రావు యింటకి వచ్చి అభినందించాడు. "భాను చాలా తెలివైన అమ్మాయి రావుగారూ! భామా మా మ్యూర్ విద్యార్థిని కావడం నాకింతో గర్వంగా వుంది. భానును రాయరు చేయండి" అన్నాడు.

రావు భానునక గర్వంగా చూసాడు. భాను నా కూతురు అనుకున్న జ్ఞానం ఆయన మనసంతా అనందంతో గర్వంతో నిండిపోయింది. "నువ్వు రావు కూతురు నవ్వించావమ్మా!" అని అంటున్న రావు మాటలకు భాను నవ్వింది. ఆ సమయంలో అన్నపూర్ణ కదిలింది.

నిలవుల్లే సోగానే రాధతోపాటు తాను బయలు దేరడానికి అన్నీ నర్దుకుంటున్న భానును చూసి, కనీసం "నేనుకూడా అక్కయ్యతోపాటు వెళ్లి చదువుకుంటాను నాన్నా" అని అడగని భానును చూస్తూ రావు ఏమీ మాట్లాడలేదు. రాధ చదువు తున్నప్పుడు భాను చదవక ఏం చేస్తుంది? అని పరిపెట్టుకున్నాడు.

"మనస్కర్మిణి ఇక్కడెలా వుంటానాన్నా! మాతోపాటు పట్టుం వచ్చేయ్" అని అన్న భాను మాటలకు నవ్వేసాడు. ఈ వయసులో తోడుగా లేకుండా వెళ్లిపోయిన భార్యను జ్ఞానకం చేసుకోవాలి, స్వార్థంగా వెళ్లిపోయిన అన్నపూర్ణను విందించాలి తెలిలేదు రావుకు. కాని... బోసేపోయి,

నిశ్చింతం చేరుకున్న యిల్లు చూసి, ప్రతి జ్ఞానం... "అన్నపూర్ణే వుంటే" అని ఆలోచిస్తూ గతం గుర్తుకు రావడంతోపాటు కోపం వచ్చి తల విదిల్చేసే వాడు రావు.

13

ఆరోజు రాధ స్నేహితురాలు, క్లాస్ మేట్ అయిన సుజాత మరి మరి పిలవడంతో రాధ సుజాతతో వాల్లింటికి వెళ్లింది. చిన్నప్పటినుండి ముగిగా వుండే రాధ కాలేజీలో చేరి రెండో ఏడు నడుస్తున్నా, ఒక్క సుజాతను తప్ప మరో స్నేహితురాలిని సంపాదించుకోలేదు. కారణం - సుజాత రాధలా ముగిగా వుంటుందనేకాదు. కొన్నిరోజులు రాధతోపాటు హాస్టల్ లో ఒకే రూమ్ లో వుండడమే.

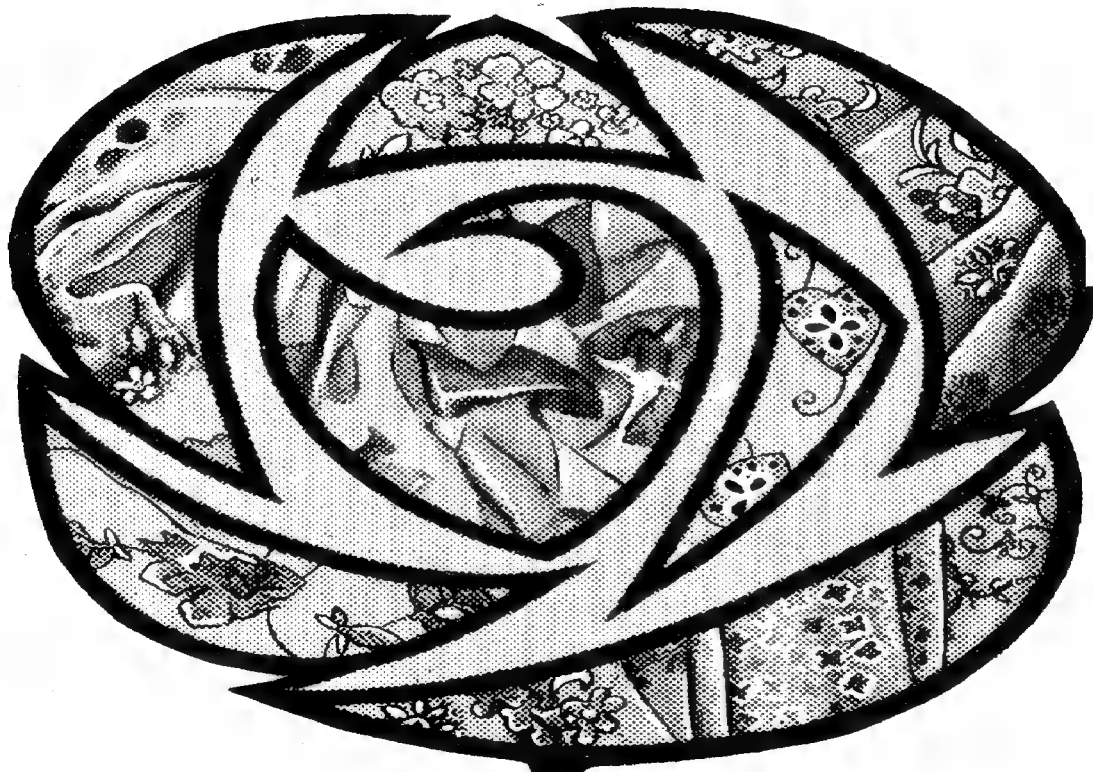
సుజాతతో వాల్లింటికి వెళ్లడం అదే మొదటి సారి. భానును రమ్మంది రాధ ఒంటరిగా వెళ్లడానికి సంతోషిస్తూ.

"డోంట్ బిల్డ్! రాధక్కా! అవిడ నిన్ను పిలిచింది వెళ్లిరా! ఫ్రండ్ యింటికి వెళ్లాల్సినా భయమేమిటి?" అంది భాను విసుక్కుంటూ. రాధ కాలేజీలోకాని, హాస్టల్ లోకాని ఎవరితో మాట్లాడకపోవడం భాను చాలాసార్లు హెచ్చరించి విసుక్కుంది. అయినా, రాధలో మార్పు రాలేదు. భాను మాటలకు, హెచ్చరికలకు జవాబుగా నవ్వేసేది.

రాధ తిరిగి వచ్చేసరికి, సాయంత్రం అయింది. భాను నిద్రపోతోంది. బట్టలు మార్చుకొని మంచం మీద కూర్చుంటూ, భాను నుదుటికి కట్టుకున్న రిబ్బన్ మామూలే గాలిరావడపోతూ "భామా" అంటూ తట్టి లేచింది.

"కాస్తా తల వెప్పిగావుంటే కట్టుకున్నాను అక్కయ్యా! తగ్గిపోయింది" అంటూ అబద్ధం

(30 వ పేజీ చూడండి)

Arthi

కాన్-ఎన్-సెర్ 2 x 2 వాయిద్య

Lavanya

కాన్-ఎన్-సెర్ 2 x 2 థియేటర్

Suchitra

కాన్. టి. వాయిద్య

Sharmila

పెటె పర్ వాయిద్య

Pushpanjali

కాన్-ఎన్-సెర్ థియేటర్ 1000 వాయిద్య

దావణగిరి
బట్టలు

ది దావణగిరి కాటన్ మిల్స్, తిరుచిరాపల్లి...

...పొందడానికి వసూలుగా నమోదిత పోస్టాఫీసు నమోదు చేయండి!

“మన చిత్రం ప్రజలను నన్నింటికీ”

ప్రేమ యాత్ర!

అంతా నలుగురు కోడల్ బాబు, అంధుల కోడల్ బాబును సురేష్ సూపర్ హిట్ “ప్రేమ యాత్ర” చిత్రంలో ధురంధుల పుష్పబ్బు అనిపించారు. అనిపించడానికి కారణ కర్తగా పుష్పబ్బు చిత్తూరు బాబు.

“ప్రేమ యాత్ర” నవలలోని కిరణ్ పాత్రను కోడల్, రాణి పాత్రను వాణిశ్రీ పోషించారు. ఇద్దరూ ప్రేమించుకుంటారు. పెండ్లి చేసుకొనడానికి బాస చేసుకుంటారు.

పాపన కృష్ణానదీ జలాల్లో ప్రారంభమైన వీరి ప్రేమయాత్ర భారత స్వర్ణము అనిపించుకునే కాశ్మీరు వరకు పయనించింది.

రాణి కిరణ్ ప్రేమ హృదయాన్ని ఆచార్య ఆత్రేయ ఎంత అందంగా వ్రాశారు.

‘ఈ నదిలా నా హృదయం పరుగులు తీస్తుంది’ అని కిరణ్ ప్రారంభించ, “ఏ ప్రేమ కడలికో, ఏ వచ్చని వాడినో వెతుకుతు వెదుకుంది” అంటూ రాణి, కిరణ్ వాడితో వాదించింది. ఈ కృంగార ఘట్టంలో కోడల్, వాణిశ్రీ పోటీ పడి నడిచారు. ఆత్రేయ విరచితమైన యీ విలువైన సాటకు, మహదేవన్ సంగీతాన్ని సమకూర్చి, సుశీల రామకృష్ణలచేత మధుర మనోహరంగా పాడించారు.

సురేష్ రామానాయుడుకి జాక్ పాల్ కొట్టి యోగం వున్నది. ‘మధుసూదనరావుకు “విక్టరీ” వున్నది.

దీర్ఘ సుమంగళి

గోపాలకృష్ణ ప్రాడక్స్ నిర్మిస్తున్న చిత్రం పేరు యిది. దీనిని “కథా నాయకుడు” నిర్మాత గోపాలకృష్ణ నిర్మించ, ఆ చిత్ర దర్శకుడు హేమాంబరధరరావు దీనిని చేస్తున్నారు. ఈ చిత్రానికి ఆచార్య ఆత్రేయ రచనను, చక్రవర్తి సంగీతాన్ని, వి. ఎన్. ఆర్. స్వరూప చాయను, బి. ఎన్. కృష్ణ

“దీర్ఘ సుమంగళి”లో ఒక దృశ్యం

కళను, శివారావు కూర్చును చేపట్టారు.

నిక్కచ్చి మనిషి!

“దీర్ఘ సుమంగళి” చిత్రానికి కృష్ణ కథా నాయకుడు. చాలా మంచి వేషం. క్రమశిక్షణ తన ద్వేయంగా, వ్యాయం తన పరమావధిగా జీవితాన్ని నడిపిన నిక్కచ్చి మనిషిగా కృష్ణ చాలా హుందాగా నటించుకున్నట్లు తెలుస్తోంది.

అతడి సహధర్మిణిగా, భర్తను కంటికి రెప్పలా కాపాడుకునే అర్ధాంగిగా, అతడి ఆజ్ఞాను సారంగా యింటిని, పిల్లలను చూచుకునే పుత్రమయిల్లాగా జమన అద్వితీయంగా నటించుకున్నట్లు తెలుస్తోంది.

కృష్ణ జమనల మధ్య నటనలో గెలుపు ఎవరిదో నిర్ణయించడం అంత సులభం కాదు అంటున్నారు, రషన్ చూచిన రసజ్ఞులు.

ఈ చిత్రంలో రేలంగి, ప్రభాకరరెడ్డి, రాజబాబు, చంద్రమోహన్, ప్రేమకుమార్, బాబురావు, జయసుధ, లీల, రమాప్రభ, రాధాకుమారి ముఖ్య తారాగణం.

ప్రతి ఇద్దరూ భర్తపట్ల ఎలా వుండాలి? ప్రతి భార్య భర్తను ఎలా గౌరవించాలి, దీక్షలు తర్లి దండలంకు ఎలా తోడ్పడాలి? అనేది మంచి విషయాలు వున్న చిత్రం “దీర్ఘ సుమంగళి”.

దొరబాబు ఢిల్లీ పయనం

పటే మార్షల్ కంబైన్స్ వారి “దొరబాబు” వర్ణ చిత్రం తాలుకు యన్ డోర్ షూటింగు జూలై అరుతో పూర్తయింది. రెండు పాటల చిత్రీకరణ

మూతం జరగవలసి వుంది. ఈ రెండూ వాగ్గేళరలావు, మంజులన్న చిత్రీకరించాలి. ఈ సందేహానికే నేతమన్న నమయానికి అవుట్‌డోర్‌కూడా పూర్తవుతుంది. ఈ కథను గొల్లపూడివాళారు. నేపాల్ అని, కాశ్మీరని, చండీఘర్ అని, లక్కదీవులని లోగడ వ్రాశాడు. కానీ ఢిల్లీ, ఆగ్రా పరిసర ప్రాంతాలలో అక్కినేనితో మంజుల విహరించే వలపు పాలు చిత్రీకరణ జరిగి యుంటుంది. దీనికి తాతినేని రామారావు దర్శకుడు. రాసువులు సంగీత సారథి.

“దొరబాబు” చిత్రంలో వాగ్గేళరలావు ఎన్నో రకాల గెటప్స్‌లో కనిపిస్తారు. ప్రతి గెటప్‌లో ప్రత్యేకత కనిపిస్తుంది. మంజులతో ఆయన చేసిన శృంగారం గిరిగింతలు పెడుతుంది. పాటలకు ఆయన నిచ్చిన మూన్‌మెంటు మురిపిస్తాయి. ఆయన చంద్రకళ పట్ల చూపిన అనురాగం ఆత్మీయతా భావాన్ని కలగజేస్తుంది. ఆయన నట్యనారాయణతో ఢీకొన్న దృశ్యాలు గుర్తాలు కలిగిస్తాయి. ఈ చిత్రానికి సెల్యూట్ భాయ్‌గ్రహణ దర్శకుడు.

వచ్చే గాంధీ జయంతినాడు అనగా అక్టోబరు రెండున “దొరబాబు” విడుదల అవుతుంది. దీనిని రాజేంద్రప్రసాద్ + సుభద్రారావు నిర్మించారు.

దేశ రక్షకుడు !

రాజేశ్వరి ఫైన్‌ఆర్ట్స్ నిర్మిస్తున్న “రాముని మించిన రాముడు” చిత్రంలో నటరత్న ద్విపాత్రాధి నయం చేస్తున్న విషయం సాతకులకు తెలుసు. రెండు పాత్రలను ఆయన పోషించి చాలాలోజా లైంది. ఆయన అద్వితీయంగా నటించడానికి రెండు అపూర్వమైన పాత్రలు దొరికాయి.

దేశాన్ని రక్షించే మేజరు పాత్ర ఒకటి. ప్రాణాన్ని రక్షించే డార్జును పాత్ర మరొకటి. ఈ చిత్రంలో అభిమానులు హర్షించే రామారావు అగు

పిస్తారు. దీనికి గోపీనాథ్ దర్శకుడు.

“రాముని మించిన రాముడు” చిత్రానికి డి.వి. నరసరాజు రచనను, చలపతిరావు సంగీతాన్ని, జి.కె. రాము భాయసు నిర్వహిస్తున్నారు. ఇందులోని ముఖ్య భూమికలను జగ్గయ్య, ప్రభాకరరెడ్డి, త్యాగ రాజు, రామదాసు, శ్రీవిద్య, రమాప్రభ ధరిస్తున్నారు. కథానాయికగా వాణిశ్రీ నటిస్తున్నది. ఈ చిత్రాన్ని గోపీనాథ్ మరియు భక్తవల్సలం నిర్మిస్తున్నారు.

మేజర్ గెటప్‌లోని గాంధీర్యం, డాక్టర్ గెటప్‌లోని శాంతం చూడాలంటే వచ్చేవారం యిద్దరూ కలిసివున్న ఫోటో చూడండి.

శుక్రవార వ్రతం !

చంద్రకళను పుత్రడితోమ్మలా తీర్చిదిద్దాడు, పుట్టించిన దేవుడు. కానీ ఒక పెద్ద దోషాన్ని అంట గట్టాడు. దానిని ‘పర్వదోషము’ అంటారు. అది పుష్పవాళకి త్వరగా కల్యాణం కాదు. ఆ దోషం నివర్తి కావడానికి ఒక మార్గం వున్నది. ప్రతి శుక్రవారం వ్రతం ఆచరించి, నాగదేవతను అర్చించి, పుట్టలో పాలు సమర్పిస్తే సకల సౌభాగ్యాలు సంప్రాప్తిస్తాయి.

చంద్రకళ ప్రతిరోజూ పుట్టకు వెళ్లి పాలు పోసేది. తనకు మంచి భర్తను అనుగ్రహించమని ప్రార్థించేది. అమె మొరను నాగదేవత అలకించింది. భక్తితో అమె యిచ్చే ప్రసాదాన్ని ఆరగించి, ఒక నాడు ప్రత్యక్షమైంది.

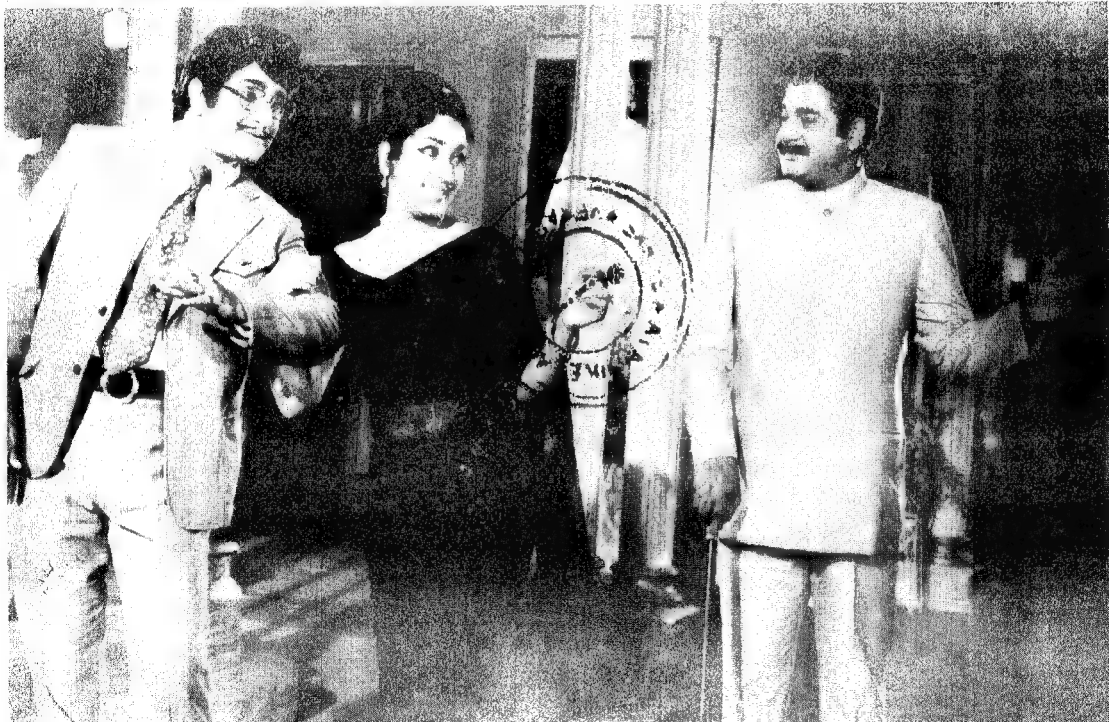
నాగుపాము చంద్రకళకు సలక్షణమైన భర్తను వెతికింది. కారులో వెడుతున్న ఒక ఎస్టేటు యజమానిని చంద్రకళకు భర్తగా నిర్ణయించింది. అతడు రామకృష్ణ.

తనకు మంచి భర్తను, నుంచి జీవితాన్ని యిచ్చిన నాగదేవతను ప్రతినిత్యం ఆరాధించేది. ప్రతి

“అమ్మ మనసు”లో శుభ, విజయ

పనికి అమె ఆశీర్వాదాన్ని అర్జించేది. నాగుపాము కనిపిస్తే చాలు, రామకృష్ణ తుపాకీతో తయారయ్యేవాడు. “తను ముఖ్యమో? లేక నాగుపాము ముఖ్యమో? నిర్ణయించుకో” అని భార్యను శాసించాడు. అమెకు యిద్దరూ కావాలి. ఇద్దరిమధ్య ఎలా ఆరాటపడింది? ఇద్దరినీ ఎలా మెప్పించగలిగింది? అనేది ప్రత్యేకత సమాధానం ఏ. వి. ఎం. వారి “నోము” చిత్రంలో అభిస్తుంది. ఈ చిత్రానికి నట్ట దర్శకుడు. దీనిని మరుగన్, కుమరన్, శరవణన్ నిర్మిస్తున్నారు.

ండ్లద్రాక్షా “నల్ల”

వరసరాజు సినిమా అనువాదం మాటలను వ్రాస్తున్నారు. కారణ ముఖ్య పాత్రను పోషించవచ్చు. మరొకటి తమ వ్రాసిన కథ. అక్టోబరులో సెట్స్ కి వెళుతుంది." అన్నారు ఆవిడ.

"అంతా మన మంచికే" చిత్రం యిప్పుడు తమిళంలో నిర్మితమవుతున్నట్లు ఆమె ద్వారా తెలుసుకొన్నాను.

భానుమతి నూరవ పాతుకవెంచి !

గంధర్వ గానమని, కోయిల కంఠమని అంటారే, అది భానుమతి అలావనలో ధ్వనిస్తుంది. ఆమె కచ్చేరి అంటే జనం తండోవతండాలుగా రాకుండా వుంటారా? అప్పటికీ 99 కచ్చేరీలు జరిపి ఆంధ్ర దేశమంతా ఏకైక గాన సరస్వతి అన్న దిరుదాన్ని అందుకొన్న అనాధ్యురాలు.

ఒకరోజు ఫోను అదేవనిగా మ్రోగుతూవుంది. కాస్తేపటికీ ప్రభాకరరెడ్డి ఫోను తీసి, "నో, ఆమె రాదు. కచ్చేరి చెయ్యదు" అని కోపంగా సమాధానం యిచ్చాడు. అతడి వాలకాన్ని భానుమతి చూసింది. కోపాన్ని దిగ్గమింగింది. "ఏం, ఏమైంది. మీకు ఆరోగ్యంగా లేదా. ఇప్పుడేగా టిపిన్-కాఫీ అయింది." అని దబాయించింది.

"ఏం, ఎగతాళిగా వుందా!" అన్నాడు రెడ్డి.

"అది వేదగవలినన ప్రశ్న. నేను వెళ్లితీలాలి. నన్ను పొడొద్దని చెప్పడానికి కారణం. ఇది నూరవ పాతుకవెంచి. పాట వచ్చేది వా గొంతునుండికాని మీ జేబునుండి కాదు." అంటూ చరచర వెళ్లిపోయింది. "కట్" అన్నారు దర్శకుడు పద్మానాభం. ఈ పూటయిన పుట్టం రేఖా అండ్ మురళీ ప్రొడక్షన్స్ వారి "మాంగల్య బాగ్యం"లో కనిపిస్తుంది. ఈ చిత్రంలో పద్మానాభం తండ్రి కొడుకుల వేషం ఒక ప్రత్యేకత. అలాగే రమాప్రభ ద్విపాత్రాభినయం కూడా. భానుమతి అపూర్వ నటన + గంధర్వగానం మరొక ప్రత్యేకత. ఆమె పాడిన పాప్ సాంగ్ చిత్రానికి పాల్పెట్టాయి.

ప్రేమపక్షులు

ఉషశ్రీ ప్రొడక్షన్స్ ఎవ్వడో ప్రారంభించిన "ప్రేమ పక్షులు" చిత్రం మోటింగు ఈ నెల ఏడవ తేదీతో పూర్తయింది. ఈ చిత్రంలో ప్రకాష్ - చంద్రకళ ప్రేమజంటగా నటించారు. ముఖ్య పాత్రలను విజయలలిత, కృష్ణకుమారి, జయకుమారి, కృష్ణారాజు, సత్యనారాయణ, చంద్రమోహన్, రేలంగి, అల్లారామలింగయ్య, ముక్కామల, నల్ల రామ్మూర్తి పోషించారు. ఈ చిత్రానికి అశ్వద్ధామ సంగీతాన్ని, సుకదేవ్ చాయను, జాఫ్ సర్వస్వం చేసినట్లున్నారు. నిర్మాత పి. చిన్నవరెడ్డి ఈ చిత్రానికి దర్శకుడు.

గుడబై

"ప్రేమపక్షులు" చిత్రానికి దర్శకత్వం నిర్వహించిన చిన్నవరెడ్డికి ముమ్మందు ఆరాంటి పుద్దేశ్యం లేనట్లు నాతో చెప్పారు. ఇదే అభిప్రాయం అదిలో వుండివుంటే, ఉషశ్రీ సతాకం గగనంలో ఎగురుతూ వుండేది. "స్వయంకృతావరాధం, ఏం చేస్తాం, అంతా కాబోదోషం" అని ఆయన నిట్టూర్చాడు.

శోభన్ వితరణ !

ఉషశ్రీ నిర్మించిన "పసిడి మనసులు, విచిత్ర దాంపత్యం, మానవుడు - దానవుడు" చిత్రాలలో శోభన్ నాయకుడు. చివరి చిత్రం శోభన్ నట జీవితంలో ఎంత పెద్ద మలుపును తెచ్చిపెట్టిందో అందరికీ తెలిసినదే.

ఆనాడు నాలుగుమాసాలు ఆగమన్నాడు చిన్నవరెడ్డిని. అగివుంటే, శోభన్ కి ఉషశ్రీ అతి ముఖ్యమైన సంస్థగా వుండేది.

తన మిత్రుడు మళ్ళీ మొనగాడు కావాలి అన్న భావం శోభన్ లో తలెత్తింది. అందుకే చిన్నవరెడ్డికి ఒక చిత్రం చెయ్యడానికి సుముఖతను వెల్లడించాడు.

"మాంగల్య బాగ్యం"లో తండ్రి కొడుకులు

"నోము"లో కె.వి. చలం, జయమధు

సినిమా

డించాడు. శోభన్ విశాం పాదయాన్ని చిన్నవరెడ్డి మరుసరాదు.

"మానవుడు - దానవుడు" కన్నా మిన్నగా వుండే కథను ఆయన ఎన్నుకునే ప్రయత్నంలో వున్నాడు. "అయి వన్ హిస్ ఆల్ టి బెస్ట్." భానుమతి చిత్రంలో శారద

ఈమధ్య భానుమతిని ఆమె స్వంత స్టూడియోలో కలిశాను. తెలుగు చిత్రం ప్లాన్ చెయ్యడం లేదా అన్నాను. "రెండు కథలు రెడీ అవుతున్నాయి. ఒకటి అగ్నిలో ఆరంభమవుతుంది. దీనికి డి. వి.

దేవుడు చేసినపెళ్లి

శ్రీ లక్ష్మి ప్రొడక్షన్స్ నిర్మిస్తున్న రంగుల చిత్రానికి ఈ పేరు స్థిరపరచినట్లు నిర్మాత పూర్ణ పండ్లరావు చెప్పారు.

కథ గొల్లిపూడిది. మాలలు నత్తానంద్వి. సంగీతాన్ని చలనచిత్రపు సమకూర్చు, చాయను కన్నప్ప చేపట్టారు. అన్ని పాటలు రికార్డింగ్ అయ్యాయి. ఉన్న ఆరు పాటలలో మూడు మళ్ళీ మళ్ళీ వివాదానికి చేరినవిగా వున్నాయి.

కోణ్ - కొరడ

పోస్ట్ మేన్ గా కోణ్, పంతులమ్మగా కొరడ పట్టేస్తున్నారు. విధి యిద్దరినీ ముడివేసింది. దంపతుల్ని చేసింది. సుఖంగా, సంతోషంగా సాగి వారి కుటుంబంలో దేవుడు కొంత ఇబ్బంది కలిగించాడు. సహనంతో యిబ్బందిని తప్పించాడు కొరడా యుక్తుడు.

ఈ చిత్రంలో కోనసీమ అందాలు, కేరళ సుందర ప్రదేశాల వెలుగులు ప్రత్యేక ప్రశంసలకు పాత్రమవుతాయి. ఇందులో కాంతారావు, రావు గోపాలరావు, కాకరాల, కె. విజయ, గిరిబాబు ముఖ్య పాత్రధారులు. కథకు పెద్ద సపోర్టునిచ్చే మూడు పాత్రలను ఎస్వీరంగారావు, లక్ష్మి, చంద్ర మోహన్ గొప్పలుగా నటించగలరని తెలుస్తుంది. ఈ చిత్రాన్ని జనాకర్షణీయంగా రూపొందిస్తున్నారని, దర్శకుడు తాతినేని రామారావు.

పెళ్లికి పెదనాన్న అంగీకారం

కృష్ణంరాజును విజయలలిత గాథంగా ప్రేమించింది. ఆమెను కృష్ణంరాజు అమితంగా ఆకర్షించాడు. ఇద్దరూ దంపతుల అవుతున్నారని. ఒక చిన్న యిబ్బంది వచ్చినదింది. అదేమిటన.

విజయలలితను పెంచి పెద్ద చేసిన పెద్ద నాన్న వున్నాడు. అతగాడు గ్రీన్ సిగ్నల్ ఇస్తేనే గాని, యిద్దరికీ పెండ్లి జరగదు. తన అభిప్రాయాన్ని పెద్ద నాన్నతో చెప్పేసింది. "నీ సంతోషమే నా సంతోషం. నీ యిష్టప్రకారమే చేసుకో" అని ఆమోద ముద్ర వేశాడు పెద్ద తండ్రి.

ఆమె ఆనందానికి అవధులు లేవు. తన ప్రేయ్యడి దగ్గరికి వెళ్లింది. పెండ్లికి తన అంగీకారాన్ని తెలిపింది. అతడు ఆమెను తన హృదయానికి హత్తుకొన్నాడు. ప్రేమ చేష్టలతో ఆమెను పరనశంపచేశాడు. ఆమె మాత్రం పూరుకొంటుందా?

"ఆరడగు లున్నాడు అందాం చిన్నోడు" అని అతడి అందాన్ని కళ్లతో జూరుకుంది.

"ఇంతంత కళ్ళన్నవి అవి ఏమేమి అంటున్నవి" అంటూ ఆమెను తన బిగి కౌగిలిలో యిరికించాడు. ఈ శృంగార ఘట్టం నల్లినీ (ప్రొడక్షన్స్) వారి "నిత్య సుమంగళి" చిత్రంలో కనిపిస్తుంది. ఈ పాటను డాక్టర్ నారాయణరెడ్డి వ్రాయు, రాజేశ్వర రావు సంగీతం సమకూర్చు, కొత్త గాయకుడు రామారావు, జానకి పాడారు. ఈ చిత్రానికి బి. ఎన్. ఆర్. దర్శకుడు.

విజయలలిత పుట్టిన రోజు

ఈమె జన్మదిన సందర్భంగా, మహాకవి

వసరికివారే యమునాతీరే"లో సత్యనారాయణ

జగ్గయ్య ఒక అపురూపమైన పాటను వ్రాశారు ఆ పాటను మధుర మధురంగా జయంతి పాడింది ఇట్టి కవితను, యిట్టి గావాన్ని, యిట్టి వాట్యాన్ని ముఖ్య పాత్రలుగా చేసి ఎన్. ఎన్. ఆర్. పిక్చర్స్ "ఉత్తమురాలు" చిత్రాన్ని నిర్మిస్తున్నారు.

"కోనసీమ కొబ్బరి తోటలో"

వాన కాలం ముబ్బం నిడదొడ్డి

కోన కళ్ళు చిన్నదానా! నిన్ను చూడాలి!

నీ వన్నె చూడాలి!"

ఈ పాటను ఆచార్య ఆల్రేయ వ్రాశారు. మళిం

"ఉత్తమురాలు" చిత్రానికి కథ, మాటలను

కిరణ్ వ్రాశారు దీనికి దేవరాజ్ చాయను, మోహన్ కూర్చును, ఎ. రమణమూర్తి నిర్మాణ నిర్వహణను చేపట్టారు. బి. బాలిరెడ్డి, వి. వెంకటేశ్వర రావు నిర్మిస్తున్న యీ చిత్రానికి పి. శ్రీనివాసరెడ్డి దర్శకుడు. ముఖ్య పాత్రలను జగ్గయ్య, జయంతి, విజయలలిత, గుమ్మడి, పద్మనాభం, రాజనాల, వాగ్డే, జాన్సీ పోషిస్తున్నారు. ఆగస్టు 14 న షూటింగు ఆరంభం. కొత్తదనం వున్న కథ.

పాడింది. "జీవన తరంగాలు" రాసువులు సంగీతం కూర్చారు. విజయలలిత పుట్టిన రోజుకు జగ్గయ్య యిచ్చిన కానుక యీ పాట. జయంతి పాడిత పాట మరొక కానుక.

"అదంబరాలు-అనుబంధాలు"లో పావ్రి, ప్రభాకరరెడ్డి

న భూతో న భవిష్యతి!

ఆంధ్రులు ఆరాధించే ప్రీతితమ వెండి తెర నాయకుడు యావద్భారతం ప్రశంసించే పౌరాణిక కథానాయకుడు యివ్వడు ఒక మహాయజ్ఞాన్ని తరి పెట్టారు. ఇలాంటిది గతంలో రాలేదు. భవిష్యత్తులో రాలేదు.

దాన వీర శూర కర్ణ

ఈస్టేమన్ కలర్ లో నిర్మితమయ్యే ఈ భారత చరిత్ర న భూతో న భవిష్యతి అని కీర్తించబడుతుంది మహా విద్వాంసుడు కొండవీటి వెంకటకవి చేత రచనా రమణీయతను చేయిస్తున్నారు, దర్శకుడు నంద మూరి శారకరామారావు. సినిమా బ్రేట్ మెంటును ఎన్టీఆర్ వ్రాశారు.

రాధేయుడు, కృష్ణుడు, దుర్యోధనుడు

నిభిన్నమైన ఈ మూడు పాత్రలను పోషించడం ఒక్క రామారావుకు తప్ప మరెవ్వరికీ సాధ్యం కాదు అన్న నిజాన్ని ఎవరూ కాదనలేరు. ఇందులో అభిమన్య కుమారుడిగా చిరంజీవి. బాలకృష్ణ నటిస్తాడు.

తెలుగు దేశమే కాదు. యావద్భారతం గర్వించదగ్గ మహాకావ్యంగా "దాన వీర శూర కర్ణ" వస్తుంది. రావాలి దేవుడ్డి కోరుతున్నాను.

2-8-74 ఆంధ్రసాహిత్యవర్తక 27

గోపి ఆరా

అందమైన అమ్మాయి నై తే
(పేమించానుగాని—

★ కట్టుం డబ్బులు ముట్టవని
భయంగా వుంది. అవునా?!

ఎన్ ఎన్ ఎన్ రాయచోటి

మీ జవాబులు చాలా పూలుగా
వుంటాయి పచ్చిమిరపకాయలు
తింటారా? ఒట్టి మిరపకాయలు
తింటారా?

★ అసలు కారం తినను బొత్తిగా
అరచండి — సాంబారుసాదం, తైలు
సాదం . పూలు నా తత్వం

పి ఎన్ ఆర్ సింధునూరు

మీ జవాబులు క్లుప్తంగా ఉంటు
న్నాయి మాలతీ చందూరు గారు
చూడండి మాకు విశదీకరించి మన
స్సును హత్తుకునే విధంగా జవాబులు
యిస్తున్నారు కనుక సౌతకుల అభి
ప్రాయాన్ని పట్టి నడుచుకోగలరని
ఆశిస్తున్నాను

★ మీకు గైదుబుక్కులే చదివి—
బుర్ర అలోచించడం మానేసినట్లుంది
విషయగ్రహణశక్తికి విశదీకరణ అక్కర
లేదు అసలు విషయం చెప్పే చాలు

ప్రశ్నావళి

కె. రామరాజు

గన్ పోల్ లా బుర్రకక్కుతుంది! ఇది
నా తత్వం. మాలతి పొమ్మరాలు
నేను గయ్యలని

కె ఆర్ మహారా

మీ ఇంటర్వ్యూలో తెలుగువారై
వుండి తెలుగువాళ్ళను పోషించేసే
ప్రకటనలు చేస్తారు

★ మనని మాసి మనం నవ్వుకో
గల్గారి అది ఆరోగ్యానికి చిహ్నం
మన తపాలు మనం ఒప్పుకో
కల్గారి అది పురోగమనానికి మార్గం

పి ఎన్ పి మైలారగడ్డ
కె రాగాయా మీ 'అడవి' నవలను
పిని మా గ తీస్తున్నారటగా మరి
పినిమాకి కథ రాయరు కదండీ ఎవరూ?

★ రాయరు రాసిన కథను పిని
మాకి మలుస్తారు!

ఎన్ ఎన్ తామరకొల్లు

మీ సమాధానం చదివితే— మగ
వారి మీద ఎంత కక్ష వుందో ఆర్థం
అవుతుంది మీ సమాధానం మాటికి
తొంద్రమంది కూడా హర్షించరు
మిమ్మల్ని చూస్తే జాలి వేస్తుంది .

వరదా?

★ కాదు. ఆలాంటివి అడిగే
వారుంటారని మీలాంటి పుత్తములకు
తెలియడం కోసం —

కె ఎన్ బి. చిత్తూరు

మావపుని యొక్క జీవితం దేని
మీద ఆధారపడి వుంది?

★ ఆయుర్దాయం మీద!

అనుకుని సాధించడం గొప్పదా?
అనుకోకుండా సాధించడం గొప్పదా?

★ అనుకుని సాధించడం —
ప్రయత్న ఫలం అనుకోకుండా సాధిం
చడం వాస్తు ఏదైనా ఒకటే మొదటి
దాల్లో ఆత్మత్వపై రెండోదాల్లో
త్రిత్

కె యు ఆర్ తెనాలి

అమెరికాలో యువతీ యువకులు
దిగంబరులై చూచేవారికి అశ్చర్యం
కల్గేలా కనబడుతూ మెరుపు తీగెల్లా
మాయమాతున్నారట ఇది కూడా
ఫాషన్ లో భాగమా?

★ కాదు ప్రాబుస్టు ఎన్నో రకా
లుగా యువతరం తమ అనంతస్థిని
తెలియచెప్పునే వున్నారు ఇదీ — ఒక
పద్ధతి

హీరో తీసుకున్న సముచిత నిర్ణయం

ఇప్పటికీ 30 సంవత్సరాల్లోంచి, హీరోగా
నటించడం ప్రారంభించి అయినా జనానికి ఆయన
మీద మోజు తగ్గలేదు సరికదా అధికమవుతుంది

ఇటీవల ఒక ఎగ్జిబిటరు ఒక మంచి మాట
అన్నారు “నాగేశ్వరరావుగారి పిక్చర్ కి ఫరవాలేదు
ఆవి టాక్ నన్నే, అది 25 లక్షలు వ్యాపారం
చేస్తుందట హిట్ అయితే 40 లక్షలకు తగ్గదట”
గత నెల “దొరబాబు” డబ్బించుకోసం

సినిమా

ఆయన పదహారు వచ్చినప్పుడు నేను కలిశాను

మీరు నటీస్తున్న కొత్త చిత్రాంశ గూర్చి
చెప్పగలరా? అని ప్రశ్నించాను “చాలా వున్నాయి
నవంబరు వరకు అగితే, మొత్తం ఎన్నో చెప్తాను”
అన్నారు ఎన్ని ఒప్పుకున్నా సంవత్సరానికి మూడు
చొప్పున విడుదలవుతాయి అని చెప్పారు

వెర్చిలే మేజిలున్న కథలను, మనస్సుకు
పంపు ప్రిన్సిపాల్, ప్రేక్షకులకు యిష్టాన్ని

కలిగిస్తూ, నిర్మాతలకు డబ్బును తెచ్చిపెట్టేవాటిని
మౌతమే అక్కినేని చెప్పుదలిచారు

అక్కినేని తీసుకున్న నిర్ణయం సముచితము
కాదని ఎవరయినా అనగలరా? ఆయన రిటైరు
కారు అన్న విషాన్ని యిప్పుడైతే తెలుసుకున్నారా?

నాగయ్య ఆశయం

స్వర్గీయ నాగయ్య నాతో తరుమా అనేవారు
“నే వేసిన యోగి వేమన, త్యాగయ్య పాత్రలను
చిరంజీవి అక్కినేని సోషిస్తే చూడాలని వుంది” అని
ఆయన ఆశయం ఫలించే రోజు దగ్గర్లోనే వుంది

“నట సామ్రాట్” నాగేశ్వరరావు త్యాగయ్యగా,
వేమనగా నటించడానికి నిర్ణయించారు మహానటుడు
నాగయ్య అశిస్సులు అక్కడ్నుంచే అక్కినేని కి
లభిస్తాయి

మహాకవి క్షేత్రయ్య

“భక్త తుకారామ్” నిర్మించిన అంజలి
పిక్చర్స్ కి అక్కినేని అంగీకరించిన చిత్రం యిది
ఈ కథకు స్వర్గీయ మల్లాది రామకృష్ణశాస్త్రి
సినిమా ట్రేట్ మెంటు కొంతవరకు రాసినట్లు,
నిర్మాత అదినారాయణరావు చెప్పారు

పది+ఎనిమిది క్షేత్రాలను తిరిగిన యీ
భక్తుడి జీవిత కథను ఈస్ట్ మన్ కలర్ లో నిర్మి
స్తారు, అంజలి పిక్చర్స్ అధినేత

—శ్రీనివాస్

“చక్రవాకం”లో శోభన్, వాణిశ్రీ

సాయంత్రం అయిదుంటావుకల్లా ఆఫీసు నుంచి ఇంటి కొచ్చాడు రామ్మూర్తి స్కూటర్‌మీద.

అప్పటికే పకోడీలు వండి, డైనింగ్ టేబుల్ మీద ఆజీలుగా ఉంచింది భార్య రమణమ్మ.

పిల్లలు అడుకోవడానికి పక్కింటి కెళ్లారు.

రామ్మూర్తి పకోడీలు తింటూంటే, ఏదో ఘనకార్యం చేసిన దరహాసంతో పక్కనే కూర్చుంది రమణమ్మ.

“ఏమిటే విశేషాలు?” అన్నట్టు భార్యకేసి కుతూహలంగా చూశాడు రామ్మూర్తి.

“ఇండాక వెంకట సుబ్బయ్య కిరాణా కొట్లో సరుకులు తెచ్చానండీ. మొత్తం అరవై రూపాయల అరవై పైస లైనాయి. కాని మనకు అరూపాయలు గిట్టుబాట్లేంది. ఎల్లాగో చెప్పకోండి చూద్దాం” అన్నదామె కనుబొమల్లో గర్వాతిశయాన్ని ప్రదర్శిస్తూ.

“అదీ నువ్వే చెప్పి. ఇంతలో అంత సస్సెన్సు దేనికి?” అన్నాడు రామ్మూర్తి పకోడీల ప్లేటును ఖాళీ చేస్తూ.

రమణమ్మ కాసే తెచ్చి యిచ్చింది.

“ఒక సబ్బు పేకెట్‌కు ధర కట్టడం మర్చిపోయాడు వెంకట సుబ్బయ్య. నేను కనిపెట్టాను అయినా చెప్పలేదు అమ్మే వాడు జాగ్రత్తగా ఉండాలిగానీ, కొనేవాళ్ళ దేముంది?...”

“యు ఆర్ ఫర్ ఫెక్ట్లీ కరెక్ట్. భేష్టయిన పని చేశావు!” అన్నాడు రామ్మూర్తి భార్య నిర్వాహకాన్ని భలేగా మెచ్చుకొంటూ.

“తర్వాత కనుక్కొని ఇంటికి కుర్రాణ్ణి పంపిస్తాడేమో!” అన్నది రమణమ్మ అనుమానంగా.

“ఆ! వాడికి గుర్తు రాబోయిందా? ఆఫీసు నుంచి ఇంటి కొచ్చేముందే వాడి కొట్లో సిగరెట్లు ప్యాకెట్లు కొన్నాను వెంకట సుబ్బయ్య ఇచ్చాడు వా దగ్గర ■ ప్రస్తావన నేమీ తీసుకురాలేదే!” అన్నాడు రామ్మూర్తి.

“అయితే మర్చిపోయే వుంటాడు” అన్నది రమణమ్మ అనుమానం కాస్తా తీరగా.

రామ్మూర్తి కాసే త్రాగి సిగరెట్లు ముట్టించాడు అంతలో ‘సార్’ అంటూ ఇంటి గేటు ముందు కేక వినిపించింది.

వెంకటసుబ్బయ్య కిరాణాకొట్లో కుర్రాడు వచ్చాడు.

రమణమ్మ గుండెల్లో రాయి పడ్డంత వస్తేంది.

“ఏమిటోయ్!” అన్నాడు రామ్మూర్తి తెచ్చిపెట్టుకొన్న గంభీరతతో. అవసరమైతే తన భార్య ఆ సబ్బు పేకెట్ తీసుకురాలేదనే అబద్ధం ఆడటానికి సంసిద్ధుడై.

రమణమ్మ బయటకు తొంగిచూసింది గానీ, ధైర్యంగా బయటకు రాలేకపోయింది.

“ఏం లేదు సార్! ఇండాక మా కొట్లో మీరు సిగరెట్లు పెట్టే కొన్నారంట. అయిదు రూపాయలకు బదులు అరూపాయలు ఇచ్చారంట. మీరిచ్చిన అయిదురూపాయల నోటు మడతలో ఓ రూపాయికూడా వుండటం. ఇదు గోండి — అరూపాయి మీ కిచ్చిరమ్మన్నారు.

కొనేవాళ్ళ అజాగ్రత్తగా వున్నా, మేము జాగ్రత్తగానే వుంటాం సార్” అన్నాడు కుర్రవాడు ఆ రూపాయనోటు యిస్తూ.

రామ్మూర్తి అనోటు అందుకొంటూ— “మీ సేర్‌గారు నిజాయితీగల వ్యాపారస్తుడోయ్! అందరూ అట్లా వుంటే లోకం బావుపడుతుందోయ్. ఈ రోజుల్లో బిజినెస్ చేసేవాళ్ళల్లో ఇంత నీతి న్యాయాలు వున్నాయంటే నిజంగా చెప్పకోవాల్సిందే! మీ సేర్‌గారికి నా థాంక్స్ చెప్ప” అన్నాడు రామ్మూర్తి.

— అంతేగానీ, సబ్బు పాకెట్ పూసెత్త లేదు రామ్మూర్తి.

అడుతూ, తలనెప్పి తగ్గకున్నా రిబ్బన్ విప్పేసింది భాను, రాధ గాబరా చూసి.

“నే వెళ్ళకపోయినా బావుండిపోను. ఏమిటోల్దుమంది మనుషులు. అక్కడ వున్నంతసేపు ఎవ్వడు తిరిగి వచ్చేద్దామా అనిపించింది” అంది రాధ.

“అదేం? వాళ్ళంతా మాట్లాడుతూవుంటే నువ్వు బిగుసుకుపోయి కూర్చున్నావ్ అవునా!” అంది భాను.

“ఊ... పోనీలేద్దు!” అంటూ, భాను తలకు రిబ్బన్ బిగించి కట్టుడంవల్ల నడుటివీడ వడ్డ గుర్తులు చూస్తూ, “బాగా వచ్చిందా భాను! ఏదైనా బ్యాప్ రిలే తెప్పించుకోలేకపోయావా? అసలు నేను వెళ్ళకపోయినా బావుండిపోను.” అంది రెండోసారి.

“ఇప్పుడేం జరిగిందని? ఎవరెవరు వచ్చారా? వాళ్ళిట్లు ఎలావుంది?” అంది.

“నామొహంలా వుంది” అంది రాధ విసుగ్గా. “ఇంత అందంగా వుండన్నమాట.” అంటూ రాధ మొహంలోకి చూస్తూ నవ్వింది భాను. రాధ నవ్వలేదు. “పడుకో భాను!” అంది.

“ఈ తలనెప్పి...కోసం యిప్పుడు పడుకుంటే జ్వరం వస్తుంది. సంధ్యవేళ పడుకుంటే జ్వరం వస్తుందని...”

“ఊ... ఊ... రుకో...” అంది వోరు మూసేస్తూ. రాధ కళ్ళలో కదిలిన భయాన్ని చూస్తూ నవ్వేసింది భాను.

కానీ... సురో రెండు రోజులకల్లా, భానుకు జ్వరం బాగా వచ్చేసింది. రాధకు తెలిస్తే గాబరా పడుతుందని భాను చేసిన ప్రయత్నం ఫలించలేదు. ఒక రాత్రి అంతా భాను స్పృహలేకుండా పడి వుండడం చూసిన రాధ కంగారుపడిపోయింది. మర్నాడు భానుకు స్పృహ రాగానే రాపుకు టెలిగ్రాం యిచ్చానని రాధ చెప్పడం చూసి విసుక్కుంది.

“ఈ నీ అమాయకత్వం భరించలేను అక్కయ్యా! మామూలు జ్వరానికే యింత ఖంగారుపడిపోతారా ఎవరైనా?” అంది.

“భాను! నీ నిర్లక్ష్యాన్ని కూడా నేను భరించలేను” అంది రాధ.

“డాక్టరు వచ్చి, మందు యివ్వకా నాన్న వచ్చి చేసి దేవిటి! వాళ్ళి గాబరా పడడం తప్ప.”

“బావుంది! డాక్టరు యిచ్చే ఆ మందుకు నీకు జ్వరం నయం అయినట్టు” అంది. భాను నవ్వుతూ చూసింది. “అంత జ్వరంలోను తనను చూసి నవ్వుతున్న భానును చూసి చిరాకు పడి పోయింది రాధ.

“మెడిసన్ చదువుకొని, ఎంతో అనుభవం గల మంచి డాక్టరుకు విలువ యివ్వక యిలా మాట్లాడడం... నిజంగా విచారించదగ్గ విషయం” అంది భాను సీరియస్ గా.

“అదా... అంత అనుభవమే వుంటే జ్వరం తగ్గలేదే?”

“అక్కయ్యా! నీది ఆ మాయకత్వమో! నా మీద అభిమానంతో యిలా మాట్లాడుతున్నావో కానీ... ఈ మాత్రం మందులకే జ్వరం యింత

అన్నపూర్ణ

(22వ పేజీ తరువాయి)

త్వరగా తగ్గిపోతే జ్వరం విలువేమిటి?”

“ఊహా... పది రోజులు చేదు మందులు త్రాగించి, మునిషి అస్థివంజరంలా చేస్తే అదో జ్వరం... అవునా? నీకీ చేదు మందులు త్రాగడం ఆనందంగా వుంది కదూ!” అంది కోపంగా.

“మందే కాదు జీవితం చేదుగా వుంటుందట. మందు చేదుగా వుంటుంది త్రాగడం మానేస్తే... మరి బ్రతకడం...”

“భాను! నువ్వులాటి మాటలు మాట్లాడకు” అంది. రాధ మాటలకు ఊణం సేపు రాధ మొహం లోకి చూస్తూ, “ఒక్క మాటడగనా అక్కయ్యా! నే నంటే నీకు ప్రేమ ఎక్కువా? లేక భయమా?”

“నా కలాంటి వేం లేవుగాని పడుకో!” అంది.

“నాకు తెలుసు! నువ్వు సమాధానం తెలిసినా చెప్పలేవు. ఎందుకంటే... నేనంటే నీకు భయం. ఆ విషయం ఒప్పుకోవాలన్నా భయమే.”

“వెళ్ళిగా మాట్లాడకు భాను. నువ్వు వాకన్నా విన్నదానివి. ముప్పంటే నాకు భయం ఎందుకు?”

“ఏమో! కానీ... ఈనాడు కాకున్నా ఒకనాడు ఒప్పుకుంటా!”

“సంతోషించాలే తెలివికి. నువ్వులా మాట్లాడుతూ వుంటే నేను వెళ్ళిపోతాను.”

“వ్వు... నువ్వు వెళ్ళలేవు అక్కయ్యా! నేను వెళ్ళున్నా వెళ్ళలేవు. వెళ్ళినా ఒక్క ఊణం వుండలేవు” అంటూ నవ్వుతున్న భాను వంక నిప్పువేయంగా చూసింది రాధ.

రాపు వచ్చేసరికి భాను జ్వరం తగ్గిపోయింది. చిక్కిపోయిన భానును చూస్తూ, “నాతో వచ్చేయ్ భాను! నాలుగురోజులుండి వచ్చేద్దువుకానీ” అన్నాడు.

“అగ్గిపోయిందిగా నాన్నా! ఇన్నిరోజులు కాలే జీకీ వెళ్ళలేదు. పరీక్షలు వస్తున్నాయ్. ఏకంగా పరీక్షలు అయిపోయాకా వచ్చేస్తాను.”

“వెధవ పరీక్ష! యిప్పుడు రాత్రి తప్ప కూర్చుని చదివి రాయకపోలేవే?”

“వెనక్కివెళ్ళిన కాలం తిరిగిరాదు నాన్నా!”

ఇంటింటి చిట్కాలు

★ ఉల్లిసాయలు తరిగిన తరువాత, కత్తిమీద విమ్మకాయ తొక్కతో రుద్దితే వాసన వుండదు.

★ వెయ్యి ఎన్ని రోజులయినా తాళగా వుండాలంటే, వెయ్యి సీపెలో, చిన్న బెల్లపు ముక్క వేస్తే, రుచి, వాసనా బాగుంటుంది.

★ చింతవండులో వేడి నీళ్ళు పోసి, ఆ గిన్నె చల్లటి నీళ్ళలో పెట్టి చింతవండు పులుసు పిండితో, తొందరగా పులుసు తయారవుతుంది.

★ వచ్చి మెరవకాయలు వండిపోకుండా వుండాలంటే, శుభ్రమైన సీపెలో, వచ్చి మెరవకాయలతో పాటు కొద్దిగా పసుపు వేసి, మూత గట్టిగా బిగించి దాన్ని వంటింటి కిటికీలో పెట్టండి.

— ప్రభామూర్తి

భాను మాటలకు ఉలిక్కిపడిపోయాడు. భాను మొహంలో అన్నపూర్ణ నవ్వింది.

పరీక్షలు అయిపోవడంతోనే, బయలుదేరారు రాధ, భాను.

“మారిద్దరూ త్వరగా రండి. ఇల్లు మరీ చిన్నదోయింది. ఈ సెలవురోజులన్నా నాదగ్గర గడవండి” అంటూ రాపు ఉత్తరం రాసాడు. రుక్మిణి, సత్యకూడా రమ్మంటూ రాసారు. ప్రత్యేకించి సత్య “భాను! నిన్ను చూడాలనివుంది చెల్లీ” అంటూ రాయడంతో రెండరోజులు యిద్దరూ, చెరాకరి దగ్గర గడిపి తండ్రి దగ్గరికి వెళ్ళిపోవడానికి నిశ్చయించుకున్నారు.

ఆ సాయంత్రం బజారుకెళ్ళి కావలసిన వస్తువులు కొనుక్కొని తిరిగి వస్తూవుండగా, “రాధాదేవి గారూ!” అన్న పిలుపు వింటూనే రాధ, భాను ఉలిక్కిపడి చూసారు. ప్రక్కనే అగిన అందమైన కారులో నుండి దిగిన యువకుణ్ణి చూస్తూనే రాధ విస్మయించింది. భానును ఆశ్చర్యపోతూ చూసాడు. అతడు భాను నంతగా పట్టించుకోలేదు.

“పరీక్షలు ఎలా రాసారా?” అన్నాడు.

“బాగానే రాసానండీ!” అంది తలూపుతూ. భాను అర్థంకానట్టు చూడడం చూసి, రాధ పరిచయం చేయడం అప్పట్లాగా చూస్తూ... “ఏమి” అంటూ అగిన అతని మాటలకు, “నా పేరు భాను. రాధ చెల్లెల్లి” అంది.

“ఓ... నమస్తే” అంటూ నవ్వి, నేను సుజాకు వరసకు అన్నయ్యనవుతాను” అంటూ భాను నూటితల్లానికి బిత్తరపోతూ, రాధకు, భానుకు రూపంలో మాటలో ఏమాత్రం పోలిక లేకపోవడం చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు. ఐదు నిమిషాలు నిలబడ్డా కొయ్యబొమ్మలా బిగుసుకున్న రాధ ఏం మాట్లాడక పోవడంతో, భాను, ఇబ్బందిగా కదులుతూ, “వెడదామా!” అంది.

“హాస్టల్ కేగ! రండి డ్రాప్ చేస్తాను.” అన్నాడతను.

“ధ్యాన్! ఫర్వాలేదురెండి! మాక్కాన్న బజారు పని వుంది. వెళ్లాల్సి” అంది భాను. అతను రాధ వంక చూసాడు. అప్పడే తలిల్ని అతనివంక చూసింది రాధ.

“మరి నే వెళ్తానండీ!” అన్నాడతను చేతులు జోడిస్తూ.

“అతని పేరేమిటి?” అంది భాను అతను వెళ్ళిపోయాకా. ఆలోచిస్తూ నడుస్తున్న రాధ ఉలిక్కిపడి, “ఏమో! ఆరోజు సుజాత యింటికి వెళ్లాను చూడు... అక్కడున్న చాలామందిలో ఇతడొకడు. ఆరోజు సుజాత పరిచయం చేసింది. కానీ పేరు గుర్తులేదు” అన్న రాధ కళ్ళముందు ఎవరిదో అందమైన మొహం కదలాడింది.

“ఓహో...” అంటూ ఫక్కున నవ్వి, “పేరు గుర్తు లేదు. మనిషి గుర్తున్నాడు కదూ!” అతడు పిలిచి వలకరిస్తే బుద్ధావతారంలా తల వాలుకు నిలుచుంటావే” అంది.

“ఏం మాట్లాడాలి?” అంది గొణుక్కుంటు వుట్టుగా. రాధ జవాబుకు “ఏం మనిషిరా బాబూ!” అనుకుంటూ జాలి వడిపోయింది భాను.

(ఇంకా వుంది)

'ఏయ్ చస్తావా ఏమిటి?' కారుహారన్
'బాయ్'మని- (డ్రైవరు హెచ్చరింపు-
నడిరోడ్డు మీది నుండి తూలుకుంటూ
గోడ్డు పక్కకు దూకాను-
వెంట్రుకవాసిలో ప్రాణాపాయం తప్పింది
వెధవప్రాణం-
ప్రాణమేమిటి? అపాయమేమిటి? ?
అసలు నేనే చస్తే ఎంత బాగుండును.
ఇదో కొత్త ఆలోచన-
'చాలా' అన్న భావంలోకూడా ఇంత 'ధిల్'
గ్రన్నట్లు ఇప్పుడే గమనిస్తున్నాను-
స్వామిజీ అప్పుడే చెప్పాడు ఇలాంటిబజారు
గురుకుతో సంబంధం పెట్టుకోవద్దని-
దాని ఇంటికి పోవద్దని ఆయన విషేధిం
పింది అందుకే-
నిజమే! ఇదేమి సతీ సావిత్రా, సీతామహా
కావ్యం?
అర్ధాంగితో ప్రవర్తించినట్లు దాని మీద
ఇధికారం చెలాయస్తే ఎలా కుదురుతుంది??
పెళ్లికిముందు నాలో అలా తిరిగింది.
గురొకడితోనూ, అలాగే పరసాలు కులుకు
కుందని ఊహించలేకపోవడం నాదే పొరపాటు-
యూనివర్సిటీ గేటు చేరాను.
ఎక్కడో బస్సులు రెండు విద్యార్థులు
బంటించిన వార్తలు.
బయట మంటలు
నా మనస్సులోనూ మంటలు-
విశ్వాస పాత్రుడైన, దాసుడు నటరాజన్
ఇంతటి కల్లోలంలోనూ స్వామిజీ దర్శనానికి
కాబోలు వచ్చినట్లున్నాడు గేటు దగ్గరే
లిబిడి వున్నాడు
నన్ను చూడగానే గబ గబ నడుస్తూ
సగ్గరికి వచ్చాడు-
'నటరాజన్! స్వామిజీ వున్నారా గదిలో'
'వున్నారు - కాని మీరొకసారి నాలో
ప్రాశ్నోక్తి రావాలి'
'ఎందుకు?'
'చెప్తాను-'
'నాకు కొంచెం పని వుంది-'
'ఆత్మహత్యేగా! దానికేం బోలెడంత
జీవితం వుంది-ఎప్పుడైనా ఈ పనికి తీరిక
వారుకుతుందిలే' నటరాజన్ కంఠం లో
శ్లెసుకటి సౌజన్యమూ, సామ్యతలేదు-చాలా
కురుకుగా కలుపుగా వుంది.

(గత సంచిక తరువాయి)

ఆత్మహత్యా భావం నాకు వచ్చి ఇంకా
పదినీమిషాలు కూడా కాలేదు - ఇతనికెలా
తెలిసింది.
నేను మాట్లాడకుండా అతన్ని తప్పించు
కోని లోపలికి వెళ్లబోతున్నాను
ఇద్దరు పోలీసులు నన్ను చుట్టుముట్టారు.
నేను నిర్విణ్ణు నయిపోయాను-
'మంచిగా నాలో వస్తే మంచిది కిరణ్'

నటరాజన్ మస్టిలో వున్న పోలీసు అధికారి
అనీ సి. ఐ. డి. అనీ ఇప్పుడే గుర్తించ గలుగు
తున్నాను. పోలీసు వాన్లో ఎక్కించారు-
విశాఖ పోలీసు స్టేషనుకు తీసుకువెళ్లారు-
అక్కడ ఒక డాక్టరు మా కోసమేనన్నట్లు
ఎదురు చూస్తున్నాడు-
రాగానే నన్ను పట్టుకొని గదిలోకితీసుకెళ్లి
ఏవేవో పరీక్షలు చేశాడు-ఓ ఇంజెక్షన్ ఇచ్చాడు-
గట్టిగా నిటూర్చి బయటికివచ్చి 'ఫరవా

★
చి
దం
బ
ర
ర
హ
స్యం
★

కుమార్. లేకుంటే బేడీలు తగిలించి తీసు
కెళ్లాల్సి వుంటుంది.'
'నేనేం చెయ్యలేదు- మాధవిని హత్య
చెయ్యను-నే వెండుకు చేస్తాను ?'
'నిన్ను చెయ్యవు-చెయ్యలేవు కూడానులే-
ఆత్మహత్య చేసుకోవాలనుకున్నావుగా- అది
చాలు పద పోలీసు స్టేషనుకు-'

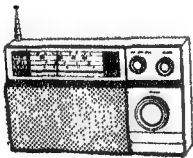
డా. ముదిగొండ శివప్రసాద్

లేదు హి, విల్ బి ఆల్ రైట్' (ఇతడు బాగు
పడతాడు) అని చెప్పాడు పోలీసు అధికారితో-
'మిస్టర్ కిరణ్ కుమార్-మీ కేడి కానాలో
చెప్పండి-ఏర్పాటు చేయిస్తాను-భోంచేస్తారా,
కాఫీ తీసుకుంటారా ?'
'ఏమీవద్దు-నేను ని ర్దోషి ని-వి వ రి సి
చంపాలనుకోలేదు-వదలండి'
'కనీసం చావాలనుకున్నావు కదా'
'అనుకోవడంకూడా నేరమేనా?'

35 సం॥ అనుభవం
నా బీజము బుడ్లు బీజములు
మొదలగు వ్యాధులకు ఆపరేషన్
లేకుండా గౌరవగా బాగుచేయుటకును
ఆంధ్ర కౌటుంట్రీ
గౌరవగల నయ బిడిపో వడుగు,
రామోందిర్ రోడ్, హైదరాబాద్-12 ఆంధ్ర
ఆఫీస్ ఫోన్: 42870 బిజినెస్: 38544

రా వి త ము

శక్తి వంతమైన
 టెలిఫోన్ ఆల్ వర్క్
 "టెలి - నేషనల్"
 బ్రాన్సిస్టర్ నెలకు
 రూ 5/- వంతున
 వాయిదా చెల్లింపుపై
 ఇప్పుడు లభించును. ధర రూ. 195/- 2యేండ్లు
 గ్యారంటీ. (వెలి నెట్టులో ఒక ప్రత్యేక బహుమతి.
 అర్హుల ఇన్వెస్ట్ లెక్ హిందీలో పంపండి.
LITZ AGENCIES (WAP)
Post Box No. 1267,
Delhi-6.

డా. సి.వి.కె. రావు, B.A., డిప్లొమెడర్
వైద్యవిద్య - వైద్యదర్శన
వాస్తవమైనది, పరమమైనది
హిందీ, అంగ్లము చిన్నదగుట,
శిశువులను, శిశువులను, ముగ్ధులను,
మృత్యువులను, చూసినవిక
వ్యాధులకు శాస్త్రీయ చికిత్స,
విదేశీ యాంత్రికతలో ప్రత్యేక చికిత్స, పోస్టుమార్టం
కూడా చికిత్స గలదు.

రా వూ న్ క్ క ని క్

టి.వి. రోడ్, తెనాలి. ఫోన్: 700

SUVARNA

దేహపుష్టికి
ఆరోగ్యానికి
గుండెటిగోమాలాద్యులవారి
జీవామృతం
1998 నుండి ప్రసిద్ధి గాంచినది

ఆయుర్వేదాశ్రమం
(బెల్వేట్) రిమిడి

మద్రాసు-17

చిదంబర రహస్యం

'పిన్నెన్ ఈజ్ బెటర్ దాన్ క్యూర్'
 (రోగవివారణ రోగ నిదానంకన్నా మంచిది)

'పోలీసు శాఖ మనుషుల మనస్సుల్లోకి
 దూరడం ఎప్పుడు మొదలు పెట్టేందేమిటి?'

'మీరు ఆవేశంలో వున్నారు - వెళ్లి
 విశ్రాంతి తీసుకోండి' అది విశ్రాంతికాదు -
 బంధించడం అవుతుంది -

నన్ను తీసుకెళ్లి ఓగడిలో వదేశారు -
 బయట కావలా, నేను ఏ అసూయత్యమూ
 చేయకుండా! రాత్రి అదోరకమైన నిద్ర
 పట్టింది -

తెల్లవారాక నటరాజన్ వచ్చాడు -
 'హాల్లో మిస్టర్ కిరణ్ కుమార్ - కుల
 సాగావున్నారా' నేనేం మాట్లాడలేదు -

'సారీ - ఫర్ది ట్రబుల్ కాజ్డ్ బైమి
 (నేనిచ్చిన కష్టానికి క్షంతవ్యుణ్ణి)

"... .."

మీరు ఇన్వేజ్ హాస్టల్ కి వెళ్లనచ్చు భోజనం
 వేళకు - మీరు తీసుకున్న కాలికా ప్రభావం
 నిన్న డాక్టరుగారిచ్చిన ఆంటిడోటలో సశీం
 వింది లెండి -

'ఏం మూలిక -'
 'అదే స్వామిజీ ఇచ్చిన విషం'

'అది విషమా?'

'అని కొంచెం అలస్యంగా నిర్ధారించు
 కున్నాను - ఆ నిర్ధారణ జరిగేటప్పటికి మీరు
 తినడమూ, మాధవిని హత్య చేయాలను
 కోవడమూ ఇన్నీ జరిగిపోయాయి -'

'స్వామిజీ విషం ఇచ్చారా?'

'విషమిస్తే అదృష్టవంతుడివే - దెబ్బకు
 చచ్చేవాడివి - ఇది అంతకన్నా ప్రమాదకర
 మైంది - మతి భ్రంశం కలుగజేసి నిలువునా
 క్రుంగిపోసి సీల్ పిప్పీచేసి మరి చంపుతుంది -
 స్వామిజీ ఇచ్చే ప్రసాదాలన్నీ ఇవే - పైసా
 పెన్సిలో విషాలూ, మార్పియాలూ, గార్డినాల్స్
 ఇలాంటి అడవి మూలికలు -'

'మీరు చెప్పేది నాకు అర్థంకావడంలేదు'

'నీకేమిటిబాబూ మాకు అర్థం కావడానికే
 ఓ యాడాది పట్టింది - పాత్రో, ముఖర్జీ,
 స్వామి, పిళ్లంతా విద్యార్థులుకారు - ఒక
 దేశపు విజంట్లు. విశ్వ విద్యాలయాలలో
 ప్రవేశం వాళ్ల వ్యూహంలో ఒక అంతర్గాం
 వాళ్ల నాయకుడు చిదంబరరావు నిర్ణీత
 మైన పథకం ప్రకారం ఈదేశంలోని మేధావి
 వర్గాన్ని ముఖ్యంగా దేశానికి పనికివచ్చే

తెలివైన విద్యార్థులను నిర్మూలించడం ఈ
 కార్య కమంలోని ప్రధానాంశం వాళ్లను
 చదువునుండి వక్కాకు మళ్లించడం, విషయ
 లోలులుగా మార్చడం, వ్యసనాల కలవాటు
 చేయడం, మతిభ్రంశం కలిగించడం, హత్యలు
 ఆత్మ హత్యలు ప్రోత్సహించడం. వాళ్ల కార్య
 క్రమాలు - హిప్పీ కాంపులు, మార్షియాలు;
 మాధవి చంద్రమ్మలు వాళ్ల విద్యార్థులపైకి
 చేసే ప్రయోగాలు. మిసెస్ ఆల్ ఫ్రెడ్ వంటి
 వాళ్లంతా ఇందులో క్రిష్టియన్ కేలర్ పాత్రను
 నిర్వహించే వస్త్రాల వినకరాలు - ఈదేశంలోని
 'క్రిష్ ఆఫ్ది సాపైటీ' విశ్వవిద్యాలయాలలో
 వుంది - అక్కడ అల్లర్లు లేవడం సమ్మెలు
 కాయించడం అరాజకాన్ని వ్యాపించ చేయడం
 వాళ్ల జ్యేష్ఠ. మేధావి వర్గాన్ని నిర్మూలించే
 మిగిలిన అవిద్యవంతులనూ సామాన్య మాన
 వులనూ వందల సంవత్సరాలు బానిసలుగా
 చేయడం శత్రువులకేంకన్నం? ఆ పద్ధతి
 వ్యూహంలో విస్ఫోరణంగా చిక్కుకున్న బల
 హీనుడివి నువ్వు, కిరణ్ కుమార్ - ఇందులో
 నీ తప్పేమీ లేదని నాకు తెలుసు.

'చిదంబరరావు గారిని... ..'

జరిగిన కథ: యూనివర్సిటీ

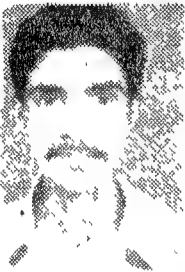
విద్యార్థి చిదంబరరావు కొన్ని మానవా
 తీతశక్తులను కలిగి ఉన్నాడని లోటి
 విద్యార్థి అయిన కిరణ్ కుమార్ క్రమంగా
 నమ్మి అతనికి సన్నిహితు డవుతాడు.
 నర్సు మాధవి అహ్వనంపై ఆమె
 ఇంటికి వెళ్లిన కిరణ్ కుమార్ ఆమె
 తల్లి గుడ్డితనాన్ని గురించి తెలుసు
 కుంటాడు మాధవిని ప్రేమించి
 ఆమెతో విహరిస్తుంటాడు కిరణ్.
 ఆల్ ఫ్రెడ్ దంపతులను మాధవి
 అతనికి పరిచయం చేస్తుంది.
 తిరుగుళ్ళు మానమని స్నేహితుని
 హెచ్చరిస్తాడు రెడ్డి. మాధవి యింటి
 కరెంటు బిల్లు కట్టడాన్ని రెడ్డి
 పెట్టెలో డబ్బు దొంగిలిస్తాడు కిరణ్.
 ఒక డాక్టరుతో మాధవి పున్న ఛాట్
 చూసిన కిరణ్ కుమార్ కు పిచ్చెక్కి
 నట్లవుతుంది. స్వామిజీ ఇచ్చిన మూలి
 కను తిన్న కిరణ్ తన శక్తిని కోల్పో
 తాడు విద్యార్థులు సమ్మె ప్రారం
 భిస్తారు.

*

యు వ త రం

*

మన కొక జాతీయ క్రిడలాంటిదేదీ లేదన్నది తన అభిప్రాయంగా చెప్పిన డి. అమరేశ్వర శర్మ బి. కాన్. చదువుకుంటున్నాడు.

విజయవాడలోని కమరియల్ టైపుయిన్స్టిట్యూట్ నారు నిర్వహించిన టైపు రైటింగ్ హయ్యర్ సోటిలో సెల్వర్ మెడల్ సంపాదించుకున్నాడు. రూపాయికి చిల్ల

దొరక్కపోతే ఎంకొని మార్చుకుంటావు? అంటే 'సోడా తాగి' అన్నాడు. శ్రీమతి యిందిరాగాంధీ గారంటే తెలివైన పట్టుదల గల ప్రధాని అని తాఖీదు యిచ్చిన శర్మ బియ్యం తప్ప మార్పు కోసరం గోధుమ అన్నం తిన లేనన్నాడు. సినిమాలు చూస్తాడు విరివిగా. వూళ్ళో నడిచే అన్ని ప్రాంతాలకి తిరుగుతాడు. పత్రికల్లో కార్టూన్ల కోసం ముందు వెతుక్కుంటాడు మంత్రుల్ని చూశాడు అవసరం లేకపోయినా. సినిమా స్టార్లంటే "క్రేజ్" లేదుట; 'క్రికెట్'

హాబీ, కామెంటరీకి చెవి కోసుకుంటాడు. ఫస్ట్-హ్యాండ్ స్టోరీ మంచి వుద్యోగం చేసి ఆదర్శ వంతంగా వుండాలని కోరికలు గల యీ యువకుడు బ్లాకు మార్కెట్ లో సినిమా టెక్నెట్ ఏ షూతం కొనడు. క్యూలో నించాని కొంటాడు. 'వార్ల కాలేజీకి 'స్ట్రేగవుండే' లేదు. అయినా "స్పోర్ట్స్" మీద నరదా కొద్దీ-ఆ పుస్తకాలు చూసి ఆనందిస్తాడు. "మంచివాడు ధూళిపాళ అమరేశ్వర శర్మ" అన్న పేరు కోసం ప్రయత్నించుతాడు.-బెటర్లక్. [వీ రా జీ]

'అరెస్టు చేశాము - కావాలంటే చూడ నచ్చు నువ్వు - అంతేకాదు పుచ్చపువ్వుల్లా కళ్ళు తెరుచుకుని ఈపాపాల్నిటిసి చూస్తున్న కమలమ్మ పురఫ్ చంద్రమ్మను కూడా మవ్వు చూడనచ్చు - మీ విప్లవ విద్యాలయంవారు చాలా తొందరగానే మేల్కొన్నారు-కాబట్టే వారి సహృద్ధానంతో చాకచక్యంతో మేమీ విషవ్యూహాన్ని ఒక ఏడాదిలోగానే భేదించ గలిగాము-అందుకు వారికి మా. సి. బి. ఐ. అధికారులంతా కృతజ్ఞులం'

నటరాజన్ సి. ఐ. డి. కాదు సి. బి. ఐ. అధికారి అన్నమాట!!

నాకెందుకో దుఃఖం పొరుగొచ్చింది-

కాలుకింది భూమి కరిగిపోతున్నట్లు ఒక వైపు, కారుమేమూలు కదిలిపోతున్న ఆకాశం మరొక వైపు కనిపించాయి-అనిపించాయి-

'చిదంబరరావు గారి మాహాత్మాలు' ... అనుమానంగా ప్రశ్నించాను-

'చూడు కిరణ్-లాల్ మా యాజాల్' ప్రదర్శన చూడలేదూ నువ్వు-ప్రపంచ ప్రసిద్ధి వెందిన 'సర్కార్' పేరు వినే వుంటావుకదా! స్ట్రీజీ మీద తలలూ మొండెమూ చేతులూ కాళ్ళూ వేటికవి ముక్కలు ముక్కలు చేసి ఆడియన్సు మీదికి విసిరేసి మళ్ళీ మరుక్షణం రోనే మనిషిని బ్రతికించి నడిపించేవాడు సర్కార్! సర్కార్ కన్నా గొప్పవాడంటావా చిదంబరరావు?

తలతిరుగుతున్నట్లు అనిపించింది.

చేతితో గట్టిగా నుదురు పట్టుకొని ఒక్క షణం ఆగి తెప్పరిల్లాను-

జేబులో వున్న ఫోటో గుర్తుకొచ్చింది-తీసి నటరాజన్ చేతికిచ్చాను-

చూచి ఎట్టువార్చాడు'పాపం కింగ్ జార్జి లో ఫేమస్ కార్డియాలజిస్టు ఇతను. ప్రభుత్వ సహాయంతో హార్ట్ ట్రాన్స్ ప్లాంటేషన్ (గుండెలు తీసి కొత్త గుండెలు అమర్చడం)లో విప్లవం సాధిస్తానని ఛాలంజి చేసిన మేధావి. ఇతనికిప్పుడు మతి భ్రమించింది. ఇతని గండె పైనే విష ప్రయోగం జరిగింది. రాయి వెల్చూరు పంపారు మొన్న.'

'ఇన్నాళ్లు మీరేంచేస్తున్నట్లు' ఆవేశంతో అరిచాను.

'దేనికైనా సమయం రావాలి కిరణ్ నిజం చెప్పాలంటే మన తెలుగు దేశంలో ఈ ఫోర ప్రమాదాన్ని మొగ్గలోనే త్రుంచి వేశాము. కాని యితర విప్లవవిద్యాలయాల మాటేమిటి? విదేశీ విద్రోహాల పేరణతో వ్యభిచార గృహాలుగా మారిన వుమెన్స్ హాస్టల్స్, మందుగుండు కర్మాగారాలుగా మారిన విద్యార్థుల గదులు-ఎన్ని వున్నాయో-ఇంకా ఎంత సమాచారం బయటికి రావో...ఎవ్వైతేనేం నువ్వుమాత్రం అధ్యర్థనంతా డివి కిరణ్ - నిన్ను మధ్యాహ్నమే పిడుదా చేసాము వెళ్లి, తద్దగా చదువుకో. మాకు కావాల్సిన వివరాలు కొన్ని చెప్పవెళ్ళ చాలు.'

నటరాజన్ రు చెయ్యెత్తి నమస్కరించాను-

నటరాజన్ వా గది దగ్గరి నుండి వెళ్లి పోయాడు.

అన్నట్టే మధ్యాహ్నానికి నన్ను పదిలి పెట్టారు.

అధికారులు అడిగిన అనేకమైన ప్రశ్నలకు ఏమీ దాచుకోకుండా జవాబులు చెప్పాను.

పోలీసు అధికారి చిరునవ్వు నవ్వుతూ 'చిదంబరరావు డైరీ దొరికింది' అని చెప్పి ఓ చిన్న పాకెట్ డైరీ తీసి అందులో నాలుగు కాగితాలు తిప్పి ఓ పేజీ నాకు చూపించాడు; అందులో "వెంకటరెడ్డి" అని మాత్రం వాసివుంది ఇంగ్లీషులో-

'అంటే-' అయోమయంగా ప్రశ్నించాను.

'అంటే నీ తర్వాత ప్రయోగం అతని మీద నన్నమాట' నటరాజన్ ఒకే మాటలో వివరించారు దాని అర్థాన్ని!

(అయిపోయింది) ●●

“గురూ...! ఓ వదుంటే సర్దు, పట్టు కిచ్చేస్తాను.”

“లేవు”

“సరేలే.” అంటూ వెళ్ళిపోయాడు. అంటూ గురూ చిదంబరం.

“ఈ మనిషింతే. ఇక బాగుపడడు ‘తనకు దూర దొకలేదు; వెనక్ డోల్చుట్టు’ అన్నీ తన నెత్తి మీద వేసుకుని తిరుగుతాడు.” భూషణం మనసులో అనుకోడమే కాదు, టిక్కెట్టుగా అనేకాడు.

“ఎవరు గురూ...?” అన్నదే టిక్కెట్ కి వచ్చిన నాగరాజు అడిగాడు.

“ఇంకెవరు, మన చిదంబరం గానో ఓ వదుంటే సర్దు గురూ...! అంటూ వచ్చాడు”

“ప్రాసం నిజంగా అవసరం ఉండే వచ్చాడేమోరా?”

“అవసరమా, వాడి భాండా? ‘బాబూ సాయం చెయ్యరూ’ అంటూ ఏ పోతురాణో, ఏ అప్పలస్వామో... ఏ మస్తాన్ గాడో చెయ్యి బాని ఉంటారు. వాళ్ళకో అభయ హస్తం వేసేసి, మరో ముప్పై చెయ్యి మనవైపు విసిరాడు”

“అయితే భూషణం...! ఒక్కడే అదుకోవాలంటే తను పదిమంది దగ్గర యాచించకూడదు అని వాడికి స్పందించడంబావా?”

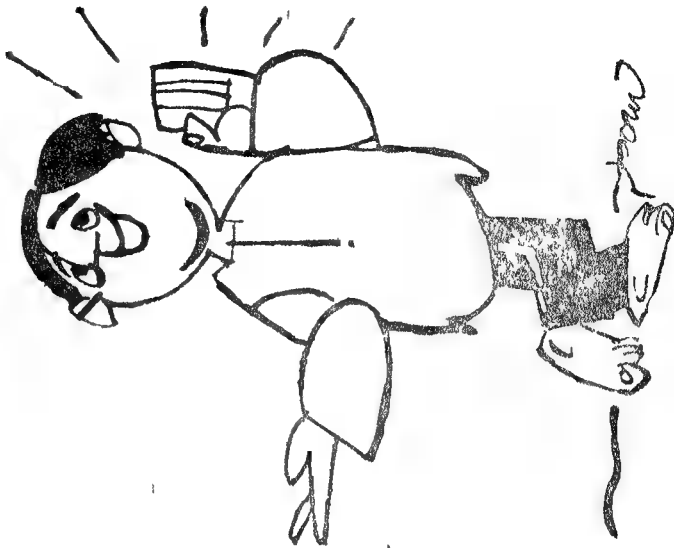
“అలాచూ, పాతా! అప్పుంటే ఏ నాడో బాగుపడేవాడోయ్ నాగరాజా! అయినా ఒక్క మాట చెబుతా, విను; మీరు బ్రతికేది ముప్పై బ్రతుక్కో అయినా... ‘ధర్మదాతా,

“అదికాదు సార్!”

“ఏదికాదు? చూడు చిదంబరం! మావననేనా అంటూ అబద్ధ తరబాలయాల

చుట్టూ చూడవగేనా అంటూ గురూ

చిదంబరం మోక్షం

గోవులాల చుట్టూ, జంతునేనా అంటూ గొడ్డ కాలం చుట్టూ తిరిగితే... ఉప్పుది ఊడ గొట్టుకోవడమే గానీ, కానీ కూడా కట్టుద మ్యా వాటివల్ల ఏ ఏదో కరోనా వెళ్ళానంటే

“గురూ! అహోరిండు. ముందు వెళ్లి ఆ టెల్లిఫోన్ దిస్ట్రా చెయ్యి...”

“* * *

“గురూ... కామేశ్వరరా! ఓ వదుంటే ఇస్తావా? జీతానికి ఇచ్చేస్తాను.”

“చూడు బాబ్బీ...! డబ్బులుంటే చూడాలి. లేకపోతే మానెయ్యాలి. అందరూ ఎగజడు తున్నారని మనమూ ఎగజడితే, పులిని చూసి నక్క నాలలు పెట్టుకున్నట్లు అవుతుంది. డ్యాన్స్ ప్రోగ్రాం చూడు. కాదనను. చూస్తూ స్పంతనోస్తూ అనందంగానూ, హాయిగానే ఉంటుంది. కానీ అప్పుచేసి చూస్తే... ఆ అప్పు తీర్చార్యాచిన్నపుడు బాధుంటుందే, దానిమందు, ఈ డ్యాన్స్ ప్రోగ్రాం చాలాకూ అనందం, హాయి అంతా దిగివున్నాయి గురూ! ఆ బాధ భరించలేవు. ఏమంటావు? అయితే ఒక్కమాట: ను బ్యా రావు గాడు టిక్కెట్టు కాని ఊరెళ్ళిపోయాడు. ఆ టిక్కెట్ట్ నాదగ్గరుంది. నువ్వు కావా అంటే చెప్పి; ఎనిమిది రూపాయల కిచ్చేస్తాను.”

“టిక్కెట్ కోసం కాదు గురూ... మన మస్తాన్ ‘చాలా జరుగారీ సార్’, ఓ బదిలీంచరూ’ అని దీనంగా అడిగాడు. ప్రాసం ఏం కష్టాలో ఉన్నాడో, అందుకని.”

“చూడు చిదంబరం...! కష్టాలు మనుషులకి కాకపోతే, మామలకి, దువ్వసాతులకి గొడవకి వస్తాయా!”

కష్టాలో ఉన్నవాళ్ళని బాలిపడి అడుకో వడం మానన భర్తయేగాని... బాలికి, మొహా

ఏదో రానుకోడంతో ముగిసి పోయాడు “వాళ్ళదాత్రీ వీకేడైనా ప్రోగ్రాం ఉంటా” ఉంది. ద్రోపుడెదురైనా ఎప్పాయిండ్ మెంట్ ఇచ్చేది లేదివాళ్ళ ఎప్పుడుంటా వో ఎదురు చూసిన దాన్స్ ప్రోగ్రాంకి వెళ్ళిపోలి.”

“సరేలే” వస్తాను.

చిదంబరం వెళ్ళిపోయాడు.

వెళ్ళిపోతున్న చిదంబరాన్ని చూస్తూ “చెలితో కానీ లేకపోయినా కోరికలకేం లోటు లేదు. సుబ్బలెక్చర్ పాడిన త్యాగరాజు కీర్తనలంటే చెవులు కోసుకుంటాడుట. ద్వారం వారి వైలెను వింటుంటే భోజనమే లక్కరేదుట. పాతనీనిమాలో పాటలు వింటుంటే ఎంత హాయిగా ఉంటుందో చెప్పలేదుట. దొరకగా దొరకగా వీడికి నా టెపురికార్డరే దొరికింది.”

— ‘నీ కివాళేదైనా ప్రోగ్రాం ఉందా గురూ’ అన్నప్పుడు పారపాటున ‘లేదు’ అన్నారంటే, అయితే ఇవాళ రాత్రి నేను వస్తాను. హాయి టెపురికార్డరు పెట్టుకుందాం అంటూ బోలేస్తాడు అవకాశం దొరికినప్పుడలా!

అంత టెపురికార్డరంటే ముచ్చట వడే వాడు ఓ వెయ్యి పాదేనీ కానుక్కొవచ్చుగా! అహం అవని మాత్రం చెయ్యడు!” తన హాజ భోరణిలో భూషణం నాగరాజు నుద్దేశించి చెబుతూ ప్రక్కకి తిరిగి నూకాడు.

నాగరాజు నీవో లేడు.

“సార్ ఓ బదుంటే ఇప్పుంచరూ!”

“లేవు” అని అనడమేకాదు; భూషణం మండిపడ్డాడుకూడా!

“చాలా జరుగారీ సార్... టెల్లి తాళిల్లా చేస్తాను.”

“లేమని చెబితే వింటి మస్తాన్ బాబ్బీ! ఇండాక చిదంబరంవచ్చి అడిగితేనే లేమాను. ఉంటే ఇప్పునూ...”

శిలి ప్రకటన అనిమంకవాలను కుంటాడు. అదే సాక్షిచుంటుంది..."

"నువ్వేమైనా చెప్పగలదా...? చిదంబరం అంటే పరమ జాతి వాడు. వాడేదో కష్టాల్లో ఉండో... లేక మరొకటి కష్టం క్లిష్టానికి నన్ను ముప్పైతి ఉంటాడు. అది వేరే విషయం...! మా మూలుగు ఆలోచించు: వాడు లేచే ఏ వస్త్రాని బతుగు ఉందా...?"

అశ్వమతో ఎవడికైనా సందడం కంటా వాలంటే వాడే! బియ్యంకి పరిష్కలు తేవాలంటే వాడే! ఎవడికైనా కొంప వెలికి పెట్టాలంటే వాడే! కాలేజీలో నీట్లు సంతా దించాలంటే వాడే! అశ్వమలో ఎవడైనా సమర్థించాలంటే వాడే! ఎవడు చేసిన వార పాటుకైనా, తప్పకైనా అశ్వమ చేత వివాట్లు తినాలంటే వాడే! అస్సలుతుల చుట్టూ తిరగాలంటే వాడే! పైనుంచి ఏ గాడిదకొడుకైనా దిగుతున్నాడంటే, ఫ్లేషర్ దగ్గర కాసలాగా కూడా వాడే! దీనికి దానికి అంటూ ప్రత్యేకత ఎందుకు? అన్నింటికీ వాడే కావాలి...! మల్లీ వాడంటేనే కదూ మంట అందరికీ"

"కొందరి జీవితాలు అంతే వాగలా! ఉయ్ కాంట్ పోర్నెస్!"

"స్పార్! ఇవళ కొంచెం తగ్గరా..."

"వెల్లి సావలి. అంతేకదూ...!"

"అవునుసార్! కొంచెం వసుంది."

"ఏ రోజయ్యా చిదంబరం, ఏమి చేసింది? అడదానికైనా పిగ్గండాలయ్యా! ఓ చక్కని మార్చి వెతాళరు వచ్చేస్తోంది. పాన్ చెయ్యగలగిన బిల్లులన్నీ వెండింగ్లో ఉండి పోయాయి. పుచ్చులో ఏమితు వస్తున్నా...? పితేదు"

మాటానికీ, మంచితనానికీ తట్టుకోలేనిది మునిపర్వబ్యాంక్! వెల్లిదా!"

"...లేలే వెళ్తున్నా... ముచ్చడోన్నీ బ్రాగ్రామంకి వెళ్తున్నాడా?"

"...మహామహా అర్జున్ మంజులేందంనన్నే. ఈ టీకెట్లు ఆ బ్యాంకులోకి వా... ఎవడూ దొరక్కట్టలే, వేస్తే చెయ్యకుండా నేనే చూడడానికై వా...! దేనికైనా రో తొమ్మిదింటికి నేను అన్నీరా వెళ్ళాల్సిందే. అసలం ఉంది బాబ్బీ...!"

"అలాగా! అయితే, పిచ్చును గురూ...!"

"...లేలే వెళ్తున్నా...!"

"భూషణం...!"

"భూషణం తలెత్తి ఏమిటి అప్పులు చిదంబరాన్ని విసుగా చూసి, తలచింతుకున్నా"

"చిదంబరం సాథ్ మీదగ్గరకి వచ్చారా సాథ్! పాపం నాగుంచే అడిగుంటారు రమణ్ణి. మాఫ్ కియే! పున్నాసాథ్!"

అంటూ వెల్లిదొయన మసాన్ ఓ పదినిమి డెలు అని డ్యూటీడిని ఇంటికి వెళ్ళిపోతూ భూషణం దగ్గరకువచ్చి, 'సాథ్, అనుకు పిచ్చేలే రండి సాథ్! ఇవళ రాత్రి తొమ్మిదింటికి వెంకటేశ్వరుడి గుళ్లో చిదంబరం సాథ్ కి వెళ్ళి -

ఈ సొగతి వాకు ఇంటికి తెల్లం దిం వెన్నోపార్చు నన్ను కాపాడేన సాథ్ కి ఏరై వా ఇదా మని అనుకుంటూడా, పైసాలేక 'సాథ్'నే అడిగాను ఓ బదు రూపాయల అన్న. 'లేదన' చెప్పడానికి చాలా 'ఇరై పోయాడు' చిదంబరం సాథ్" అని చెప్పి అశ్వమ ఎదురుగా ఆగినబన్ను వెళ్ళడానికి పడి పడిగ నడిచేసరికి ...

"...ఏ వన్నావ్, చిదంబరం వెళ్ళా? మ సాన్ భాయ్, అగగు-! ఇది నీదగ్గరుంచు" అంటూ జేబులోంచి కొన్ని నోట్లు తీస్తూ మసాన్ వెనకాలవడ్డాడు భూషణం!

ఆవేళ రాత్రి గుళ్లో బ్రహ్మాండమైన వెంకటేశ్వరుడి కల్యాణంతోపాటు... అనాధలై ప్రేమసమాజం ఊతలో జీవిలాల్ని సాగున్న మరి పదిమంది వేద కన్యలకి ఒకానొక ధర్మ దాత అతి నిరాడంబరంగా కన్యాదానం చేయ బోతున్నాడనీ... అందులో తానొక దానగ్రహీత అవబోతున్నాడనీ... ఏలుంటే తప్పక దయ చెయ్యవలసిందనీ... చిదంబరం కనీసం అతన్నీ విచదానికి కూడా అవకాశం ఇవ్వని అతని మహాద్యగులంతా, ఎవరు పిలిచారనో తెలియ: ఒక్కళ్ళు కూడా మిన్ కొట్టుకుండా ఎటుండ లయ్యారు ఆ పెద్దకి. దగ్గరుండి జరిపించారు వెల్లి తతంగమంతా...!

వెల్లి ప్రసాదాలు పంచి పెట్టారు. 2-3-74 ఆంధ్రవార్త-35

ఆ రోజు కార్తీక పునమి రాత్రి తొమ్మిదయింది, మా భోజనాలు పూర్తయే సరికి అవాళ ఉత్సాహంగా మా యూచిడ నవ కాయపిండివంటలూ చేసింది అరుబయట వెన్నెల్లో పీటలు వేసి కొసరి కొసరి వడ్డించింది

అందుకు కారణం మా సూరిబావ రాక అతిసు మాయావిడకి వేలువిడిచిన పెద్దమ్మ కొడుకు. మా సూరిబావమీదనాకు అపారమైన గౌరవం వుంది. నాకేకాదు అతనంటే మాచుట్టూలందరికీ గురి. కారణం అతను మాటకాది. పైగా వ్యవహారం ఇంటిలిజెంటు. పైద్రాబాదలో పుంటూ రెండు చేతులా ఆర్పించి పడకాడు ఇళ్ళుకట్టాడు. అతనికి పెద్దవయస్సు లేదు. ఒక ఏడాది అటు ఇటుగా ఇంచుమించు నావయసే వుంటుంది.

మా సూరిబావ త్వరగా భోజనం ముగించి బుగ్గ న కిల్లీబిగించి పడక్కుర్చీలో వాలి నామీద బోతులు వేయటం మొదలు పెట్టాడు. అతని జోతులకి తట్టుకొనగల సత్తా నాకు వుంది కాని ప్రక్కనే మాయావిడ ముసిముసినపులు నవ్వుతూంది.

అందుకని చిరాకేసి రుచులారగిస్తూ భోజన కళని సేవిస్తున్న వాడినల్లా గబ గబ కళారాధనని ముగించి చెయ్యి కడుక్కుని లేచి చక్కా వచ్చాను.

‘బావా! ఏమిటోయ్ వికిషేలు?’ అంటు మాటకదిపాడు సూరివెన్నెల్ని అనుభవిస్తూ.

‘ముంటుయి? పట్నంవాసిని లిటిగెంటువి మన్వే చెప్పిరి’ అన్నాను.

‘లిటిగెంటునా? !’ అని ఆశ్చర్య పోయాడు, సూరి.

‘అవునోయి మనవాళ్ళందరిలోను పెద్ద తెలివిగల వాడినని పేరుగదా. అందుకని ఆమట అన్నాను ఏం తప్ప?’ అన్నాను.

నామాటకి సూరిబావ పకపక నవ్వాడు. నవ్వుతూ వంట బ్రహ్మాండంగా పుందని మెచ్చుకున్నాడు. మెచ్చుకుని ముఖ్యంగా ‘అన్నం భలేగా పుందోయి మెతుకులు తెల్లముత్యాలలా పున్నాయి. ఇటువంటి బియ్యం నేను ఎక్కడా చూడలేదు. ఎక్కడ నంపాదించావు?’ అని అడిగాడు.

నేను గర్వంగా చూశాను. అదీ మాసి మాయావిడ పెదిమ విరిచి ముసి ముసిగా నవ్వింది. ‘ఎక్కడ్నుంచి తెప్పించావు. బావా? మూక్కూడ ఒక అరబస్తా కావాలి తెప్పిస్తా వేంటి?’ అన్నాడు సూరి మరల.

‘తెప్పించటమా! అంతకర్మ నాకేమిటోయి? బాట్నీ ‘రాజనాలు’ అంటారు మన చేరోవే

బోవో బోవో పక్కిరు పాలడుగు వెంకటేశ్వరరావు

పండాాయి. కావలిస్తే తీసుకువెళ్ళు కాని ఎట్లా తీసుకెళ్ళావు? మధ్యలో పట్టుకుంటే గొడవవదా? ఈమధ్య అసలే గవర్నమెంటు మరి స్త్రీత్వంగా వుంటుందటమరి! ఒక మనిషిదగ్గర రెండు కిలోలకంటే ఎక్కువ వుంటే పట్టుకుని జైలులో పెడుతూందిట’ అన్నాను.

సూరి నవ్వి, ‘ఆవిషయం నాకు వదిలెయ్యి అమాత్రం తెలివితేటలయినా లేకపోతే ఎట్లా బ్రతుకుతామోయి?’ అన్నాడు, గవ్వగా.

నేను చిన్నపుచ్చుకున్నాను.

అది గమనించి ‘హోతులకి కోపం వచ్చి నట్లుంది’ అన్నాడు సూరి!

‘మాకు మిగతావి ఏవున్నా లేకపోయినా దానికి మాత్రం తక్కువ లేదు అన్నయ్యా’ అందుకుంది అవిడ తగుదునమ్మా అని

‘బావకేం తక్కువ చెల్లాయి రాజావంటి జీవితం. అమృతపూదయుడు ఒకరి సంగతి పట్టదు. తానెమొ తన పూజాదికాలేమొ తన వ్యవసాయమేమొ కడువే కైలాసం, ఇల్లే వైకుంఠం. ఈ కొండవల్లే సర్వ ప్రపంచమూ’ అన్నాడు సూరి.

‘నేను ఎన్నడూ ఈ కొండవల్లిదాటి బయటికి వెళ్ళనచోగా? నీ ఇది’ అని ఉడుక్కున్నాను. సూరి పకపక నవ్వాడు.

నవ్వి, ‘నీకేం తక్కువని బావా! రాజ యోగం ఏదీ చెయ్య’ అంటు నాచేయి అందు కున్నాడు. వెంటనే మాయావిడ దీపంబుడ్డి తెచ్చింది. ‘చచ్చారా దేముడా వించెప్పిడో గదా. బావా చెయ్యి వచ్చుచెప్పి ఇప్పడేమనుకుని ఏం వువయోగం’ అని విచారిస్తూ కూర్చున్నాను.

తొడతొడా వాగుతూ పోయేడు సూరి.

నేను అమాయకుణ్ణి, ఏం తెలియదని; చాదస్తున్నని, కోపం ఎక్కువని ఏమిటేమిటో చెప్పుకుపోతున్నాడు. నా కిష్టంలేదు. కాని ఏంచేసిది?

చెయ్యినాది. చెప్పేది సూరి బావ. వినేది మా ఇంటావిడ. ‘ఒడ్డు మొర్రో’ అంటు ఎంత మొత్తుకున్నా వాళ్ళు వినేటట్లు లేరు.

చెప్పి చెప్పి అలిసిపోయేడు సూరి. రొప్పుతు న్నాడు. ఇంకా చెప్పమన్నట్టు చూస్తూ వుంది మాయావిడ. ‘నీకు అట్లాగే కావాలి లే రాస్కెల్’ అనుకుని చెయ్యి అప్పజెప్పి కూర్చు న్నాను నేను.

అంతలో పిడుగు వదిలెడుసూరి.

మాయావిడ మొహం తెల్లబోయింది.

‘(శ్రీ కృష్ణ జన్మస్థాన సాష్టి తప్పేట్లు లేదుగదా’ అని నిట్టూర్చే గు సూరి, పెద్ద ఇదిగా.

‘నిజంగానా అన్నయ్యా! సరిగా చూడు ఇంకొకసారి’ అంది తను, కంగారుపడి.

‘అక్కడికి ఒకటి రెండుసార్లు చూశాను అమ్మాయి. ఇదేనెల? అక్కోబరు గదూ ఇంకా నెల రోజులలోపునే తప్పకుండా గిడి పెట్టబడి వుంది. బావ కనీసం పదిగంటలపాటుయినా నిర్భంధంతో గడపాల్ని పులటుంది. తప్పదు మరి’ అన్నాడు సూరి, గంభీరంగా...

అవిడ చిక్క మొహం వేసి ముక్కు చీడు కుంది.

‘మరేంభయం లేదు. దిగులుపడకమ్మాయి వేమంతాలేమూ. తప్పించటానికి. అయిరా వదిగంటలేగా. నీ రెండుగు నిశ్చంతగావుండు’ అంటు భరోసా ఇచ్చేడుసూరి.

‘నీ మొహంలే. నువ్వు ఒకపని చేస్తావా? మాటలపోగువి. చల్లటివేళ ఆడ కూతురిచేత బిక్క మొకం పెట్టింపావు తెగవాగుడు. దాన్నే తెలివి తేటలని అనుకుని ఎగిరి పడ్డారు ఈ పిచ్చి మాలోకాలు’ అనుకుని—

‘ఓ. ఏం బావా ఇంకా ఏంటి? చెప్ప’ అన్నాను, గంభీరంగా.

వెంటనే నాచెయ్యి వదిలేసి నబ్బిక్కు మార్చాడు సూరి. ‘ఓ. ఏం అమ్మాయి. మమారు వెళ్లవా? అట్లాతద్దికని కొంతయ్య గారి కనకం, సూరయ్య గారి సీత,

పేరిశర్మగారి పద్మా అందరూ పస్తున్నారని మసూర్జుంచి మొన్న మా అబ్బాయి రాసింది. వెళ్ళి నాల్గు రోజులు సర్దగా అందర్నొగడిసి రారాదూ? ఈ జంజాటాలు ఎప్పుడూ ఎందుకేగా? అన్నాడు, పెద్ద ఇదిగ.

మా అవిడ మొహం అంతలోనే విప్పిరింది! ఈ ఆదాళ్ళంతే. పుట్టింటి సంగతి వస్తే సర్వం మర్చిపోతారు.

‘కొంప ముంచాపుగదరా దేముడా తనని ఎంతోష పెట్టటాన్ని కొత్త ఎత్తు ఎత్తావ? మరి నాకేందారి? అనుకుని ‘అదెల్లా బావా! తను మాత్రం ఇదంతా వదిలి ఎల్లా వెళుతుంది? పైగా నాకు ఇబ్బంది గదా’ అని, అడ్డం పడబోయాను.

సూరి నకనకనన్య ‘నీ ఇబ్బందుల్లే ముందిలే బావా. నాల్గు రోజులు అమ్మాయిని సర్దగా వర్సిరాసి. అంతగా అయితే నువ్వు నాతో ఎదురుగాని. హైద్రాబాదు చూసి నాల్గు రోజులు సర్దగా గడిసి వచ్చువుగాని’ అన్నాడు. అది బాగానే వుందనిపించింది.

అటుతనని పుట్టింటికి వంపినట్టు పుంటుంది.

ఇటు నేను పట్నం చూసి వచ్చినట్టు పుంటుంది.

ఉభయ తారకంగా వుందని, పుంటుందని పరేనన్నాను. అది పట్టుకున్నాడు సూరి బావ. పట్నంలో టిప్ టాప్ గా వుండాలి. ఈ గవంచా పంచలు, నీరుకాని అంగవస్త్రాలు చూసి నవ్వు తారు అవటాని రూపాయిలు కర్చు పెట్టింది గెల్లావారి కొట్లో బట్టలు తీయించి వాల్చు పాంట్లు నాల్గు షర్టులు కుట్టించాడు. నా పిలకని కత్తిరించటానికి శతధా ప్రయత్నించాడు. కాని ప్రాణంపోయినా అందుకంగీకరించేది లేదని మొండికేశాను నేను.

పాంట్లు-వాడ్డీ తగలెయ్య- లూజా గా కుట్టాడు పీర్చాయిబు. అందుకోసమని బెల్టు కొనిపించి నడుంకి బిగింపించాడు సూరి బావ. మొదట్లో పాంట్ కొత్తగా అన్చించింది. తరవాత ప్రాక్టీసువల్ల కొత్త కొద్దిగాపోయినా కొత్త కొత్తగానే వుందినాకు. నా అవస్థకి

అవిడ ఒకటే నవ్వు. సూరిబావ ముసిముసి నవ్వులు చెవునక్కరలేదు. అతను బడా యి మాస్టరు!

‘వచ్చండి వచ్చండి సన్నిహితుల నావచేనే పండు తుంది’ అంటే ‘అవునుబావా. నిజం ఎవరెల్లా నవ్వులే మనకే? నవ్విపోదురు గాక మన కేమి సిగ్గు’ అని ఒకటే నవ్వు సూరిబావ.

అట్లతద్ది దగ్గరపడగానే - ఒక శుభముహూర్తాన అన్నీ సర్దుకొని, ఎన్నో జాగర్రలు చెప్పి పుట్టింటికి వెళ్లింది ఇంటావిడ. అవిట్టి సాగనంపి దిగులువదుస్త్ర నమ్మచూసి ‘ఏంటి బావా! చిన్న పిల్లాడిలాగ. మనం కూడ హైద్రాబాదు వెళ్తున్నాం గదా. చీరన్.’ అంటు నా బుజం చరిచాడు సూరిబావ.

అతని సెలవు కూడ అయిపోవటం నలన ఆ రెండోరోజే మేమూ బయల్దేరాము.

రాజనాం మీద సూరిబావ మోజా సోలేదు. సర్లెమ్మని సింమెంటు బస్టిలో మూట కట్టాము. దానికి ఒక పాతగుడ్డ తొడుగు తొడిగాము. దొంగనకి నీడ్ల నడ్లము.

'బావా! నువ్వేం భయపడబోకు. కూడా నేనున్నాగా. అంతా నేను చూసుకుంటాను. ఈ రాజనాలు చూసి మీ చెల్లెలు, పిల్లలు ఎంతో సంతోషిస్తారు. నీ మేలు జన్మలో మర్చిపోలేదు. మనకేంటి బావా. బోల్ట్ ఇస్తున్నాయేమిట. మనని ఎవడు పట్టుకుంటాడు?' అంటూ భరోసా ఇచ్చేడు మారి. రైలెక్కిము.

కాని నా మనసు మనసులో లేదు.

గుండెలు దడదడ మంటున్నాయి.

పాంటు మాటి మాటికి, కిందికి జారి పోతూవుంది.

కాలమాన పరిస్థితుల్ని పట్టి బియ్యం

బావా బావా పన్నీరు

తీసుకుపోవటం నేరం. పట్టుకుంటే జాల్మా నా తో పాటు జైలుశిక్ష కూడా పడవచ్చును-అదీ నా భయం!

అందరూ మమ్మల్ని మారాజనాల మూటనీ చూస్తున్నట్లు అనిపించి గుండెలు పీచు పీచు మంటున్నాయి-నాకు. అలవాటు లేని పనాయె.

మారి బావ గల గల వాగుతు ఉన్నాడు అతని ధోరణి అంతే!

అంతలో చీకటి పడింది.

అమ్మయ్య.

ఇంక ఫర్వాలేదు.

చీకట్లో మా మూట ఎవరికంటా పడదు గదా అని మనసు కుదుటపర్చుకున్నాము. సూరిబావ సమయం మానుకుని చెప్పేడు. 'ఓయి బావా! నీకేం భయంలేదు. నేనున్నాను. ఎవరన్నా అడిగితే చెప్పి. ఆ బియ్యం మూట నీదేనని. వాస్తవానికి అది నీదేగా!'

'భలే వాడివి బావా! అది నీది గదా నేనిచ్చాను అనుకో. కాని నువ్వుగదా దాన్ని తీసుకు వెళ్తుంటా' అన్నాను, తెల్ల మొహం వేసి.

మారి పక పక నవ్వాడు.

'ఓయి పిచ్చి బావా. నిజమే అనుకో. కాని కాస్త ఆలోచించు. ఒకవేళ కర్మగాలి దాన్ని ఎవడో పట్టుకున్నాడనుకో. అది నాదే అంటా ననుకో సరే. నన్ను పట్టుకుంటారు అనుకో. అప్పుడు ఏంధారి? నువ్వు ఏంచెయ్యగలవు? నీకేంతెల్లు? ఎవరి పరిచయం వుంది? ఏం మాట్లాడగలవు? నన్ను ఎట్లా విడిపించ గలవు? అదే-నిన్ను పట్టుకుంటే - అక్కడ నాకు అందరూ తెల్లు. నా ఇన్నుయేమిట వువయోగించి నలుగుర్ని తీసుకొచ్చి ఏం కాకుండా చూడగల సత్తా నాకు వుంది. అదీ వుపాయం. ఏమంటావు?' అన్నాడు.

"ఓరి నీ తెలివి తెల్లార. నీ కడుపునిండా తెలివితేటలేగదా అన్యాయంగా నన్ను ఇరికిం చుతావా. దేముడా? ఏంధారి?" అనుకొని 'సరే బావా!' అన్నాను తప్పక.

'అదీ బుద్ధిమంతుడి లక్షణ మంటే. నీకేం భయంలేదు. నే నున్నాను. నీ ప్రాణానికి నా ప్రాణం లక్షం. మరేం దిగులువడకు.' అని భరోసా ఇచ్చేడు సూరిబావ.

టకటక మంటు రైలు పడింది. ఎవరు పట్టుకుంటారో-ఏంగొడవ వచ్చి పడుతుందో అని-దడ దడ మంటు గుండెల్లో భయం నిండుకుంది.

'ఈ గండం గడిచి గట్టెక్కితే చాలు దేముడా' అనుకొని ప్రాణాలు బిగపట్టుకొని కూర్చున్నాను. సూరి బావాకి ఏం పట్టిపట్టు లేదు.

'ఓ రాజనాల బియ్యం మూటా! కొంచ ముంచకే. ఇటువంటి గొడవలు ఎన్నడూ ఎరుగను గదే' అని ఎన్నో ప్రార్థనలు చేసేను. బిక్కమొహం పెట్టేను.

అదిమాసి 'బావా నీకేం భయంలేదు: ధైర్యంగా వుండు. ధైర్యే సాహసే లక్ష్మి అంటూ నా బుజం చరిచేడు. సూరిబా: బుజం చరిచినప్పుడల్లా గుండెల్లోని దిగుల ఊణ ఊణానికి అధికమవుతూ వచ్చింది కా: దాన్లుంపదగ తగ్గ నేలేదు.

రోజులు అటువంటివి మరి.

బియ్యానికి కట కట.

దొంగ వ్యాపారం ముమ్మరంగా సాగుతున్న దినాలు.

పట్టుబడిన వాళ్ళు జైళ్ళలో కూర్చోవ్వు దృష్టాంతాలు నాకు తెల్లు.

మామూరి పుల్లయ్య అటువంటి పనిచేసి ఆరొందలు జర్మానా కట్టి ఆర్జెల్లు జైల్లో

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక

చందా వివరాలు (పోస్టుద్వారా)

సంవత్సరం చందా రు. 31-20

6 మాసాల చందా రు. 15-60

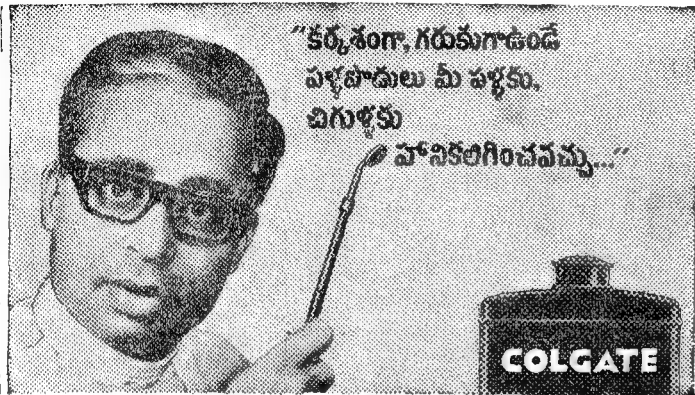
3 మాసముల చందా రు. 7-80

విడిప్రతి 55 పైసలు

చందా కట్టించిన తరువాత నిరునామా:

మేనేజరు, ఆంధ్రపత్రిక,

గాంధీనగరం, విజయవాడ-3.

కాలేట్ టూత్ పౌడర్ తో మీ చిగుళ్ళను, పళ్ళను కాపాడుకోండి. చెడుశ్వాసను కూడా అరికట్టండి

'మీ కుటుంబంకొరకు ఎకానమీ సైజ్ కాలేట్ టూత్ పౌడర్ నేడే కొనండి. ఒక డబ్బా నెలల తరబడివస్తుంది. దాని చల్లని, ఉల్లాసకరమైన రుచిని మీరెంతో మెచ్చుకుంటారు!

(M.G.2276)

కూర్చుని వచ్చాడు. రైసుమిల్లు రాజయ్య రెండునెలలు కూర్చున్నాడు. ఐతే ఏం? వాళ్ళకేం సిగ్గు? కాని అటువంటి పరిస్థితే వస్తే నేను ఆపని చెయ్యగలనా?

‘ఏనాడూ ఇంటిలో తప్ప బయట ఇన్ని నీళ్ళయినా తాగి ఎరుగనే నిత్యాగ్ని హోత్రినే పైగా నా స్నానం సంధ్యపూజ ఎట్లా కుదిరి చచ్చేట్టు?— జైల్లోపడితే— ఇదీ నాగొడవ! అవసరమయితే మలమల మాడి ఛస్తానుగాని జైలుకూడు ఎట్లాముట్టను?

అయినా ఇదేం కర్మ. అసలు నేరం చెయ్యల్సిన అవసరం నాకు లేదే?

పైగా వరువుమాటేమిటి? అటువంటిదే జరిగితే ఎట్లా తలెత్తుకు తిరిగేట్టు తిరిగి?

‘ఎటువంటి కర్మ రాసావురా దేవుడా’ సూరిబావ మా ఇంటికి రానేల? వచ్చాడు పో. రాజనాలు కావాలని దేవిరించనేల. అడిగితే ఇచ్చాను పో తగుదునమ్మా అంటూ నేనూ అతనిలో బయలుదేరనేల? ఏం కర్మ? ఇది తప్పి గండం గడిచి బయటపడ్డే కొండకు వస్తానని తిరుపతి వెంకటేశ్వరుడికి మొక్కుకున్నాను.

‘బావా మరేం భయపడకు. ఈ బండి అక్కడికి తెల్లవారుచూమున చేరుతుంది. చీకట్లో మన బియ్యంమూటని చూసేవాళ్ళు వుండరు. చీకట్లో చల్లగా బయటపడదాము’ అని నాకు ధైర్యం చెప్పాడు సూరిబావ, పెద్ద ఇదిగ.

అట్లా అయినా బాగుండును అనుకున్నాను.

కాని దాని కర్మగాలి కాజీపేటలో క్రాసిం గని రెండు గంటలు ఆగింది, రైలుబండి. నాంపల్లి చేరేసరికి తెల్లగా తెల్లవారింది.

‘శ్రీపన్నుండా జనం. - అక్కడక్కడా పోలీసులు.

వాళ్ళ అందరూ మా ‘రాజనాల బియ్యం మూట’ని పట్టుకుంటానికి వచ్చినట్టువుంది. అందరూ తీక్షణంగా, నిశితంగా చూస్తూ వున్నారు, మా వంకే!

‘లేబావా! లే. వచ్చేకాం’ అన్నాడు సూరి.

లేవాను.

‘నేను చెప్పిన మాటలు జ్ఞాపకము న్నాయిగా.’

తలూపాను.

‘నీ కేం భయంలేదు. ధైర్యంగా వుండు: లేని భయం పుట్టుకొచ్చి సరాలు వణికాయి. ‘ఏవడన్నా అడిగితే ధైర్యంగావెవ్వు. నీదేనని ఆర్పాత నేను చూసుకుంటాను ఏమయినా ఖర్చు అయితే అన్నీ నేనే భరించుకుంటాను ఏం?’

తలూపాను.

‘కూలీ. కూలీ’ అంటూ వుషారుగాపిలిచాడు సూరి. వాడి మొహం చూస్తే చాదస్తూడులా వుంది—ఒక కూలీ వచ్చాడు. బేరందగ్గరతర్జున భర్జనలయ్యాయి. వాడు రూపాయడిగేడు. సూరి అర్థరూపాయ ఇస్తానన్నాడు. ‘ఏముందండంలో బట్టలేగా’ అని వాణ్ని దబాయించాడు సూరి. వాడు మూటని పట్టుకునిలేపి దించి. ‘బరువుగా వుందండి. గిట్టదు. రూపాయ వ్వండి’ అని అన్నాడు. అని, ‘బియ్యమా?’ అని అడిగేడు. చిటపట్లాడి వాణ్నికసిరికొట్టి, తీండించి—‘అర్థరూపాయస్తాను. ఇష్టమయితేరా.’ అన్నాడు సూరి. ‘లేకపోతే పో’ అని విదిలించాడు ఇదిగ. ‘ఇష్టం కాదండి’ అంటు అదొకలా చూస్తూ పోయేడు వాడు.

‘ఓయి బావా! ఎంతోకొంత పదరాదా’ అన్నాను. నా గుండెల్లో రైళ్ళ పరుగెట్టి గిజగిజ మొదలయింది.

‘అది కాదులే. మనం వెంటనేసరే సంతే వాడికి అనుమానం వస్తుంది అందుకని మనం బెట్టుచెయ్యాలి అన్నాడు సూరి పోజా ఫెట్టి. “కూలీ. కూలీ.” అంటూ పిలిచాడు మరలా.

మొత్తానికి ఆ రూపాయకే మరొకడ్ని మాట్లాడేడు చివరికి సూరి.

తనకీ అనుమానం వచ్చినట్లుంది! పట్టుకుంటారేమో అని.

మూటని అతనికి ఎత్తి గబ గబ బయట పడ బోయాము, దొంగల్లాగ.

అనుకున్నంతా అయింది! మిడిగుడ్డతో క్రూరంగా చూస్తూ, బుంగ మీసాలు గల ఒక పోలీసు వచ్చి అడ్డంగా నిలిచాడు. అతని వెనకాల మొదట వచ్చిన కూలీ నిలబడి వున్నాడు. ‘కొంప మునిగింది. అనుకున్నంతా అయింది’ అని దడదడ్లాడాను.

‘ఏంటి ఈ మూటలో?’ అన్నాడు పోలీసు.

“ఏమున్నాయి? బట్టలు” సూరి దబాయించబోయేడు.

‘కాదు. అందులో బియ్యం మున్నాయని, అనుమానంగా వుంది. పడవండి’

‘బియ్యం మున్నయ్యా నాకేం తెలుసు?

గ్రాడ్యు యేట్ల దేశం

భారత దేశంలో తల సరి ఆదాయం ఏడాదికి 75 డాలర్లు మాత్రం అని ఒక అమెరికన్ సర్వే అంచనా. అయితేనేం భారత్ చాలా గొప్పదేశం కూడానట. ఎందుకంటే అమెరికా, రష్యాలను మినహాయించి యీ దేశంలో వున్నంత మంది పైన్లు గ్రాడ్యుయేట్లు మరెక్కడా లేరుట! వీళ్ళ వుద్యోగాల సంగతి ఆ సర్వే ఎత్తలేదు!

బట్టలేమో అనుకున్నాను’ అన్నాడు సూరి. ‘సర్లే నడవండి.’

‘నాకేంపని?’

‘అదేమిటి? ఆ బియ్యం మూట మీది కాదూ?’

‘కాదు’

‘మరెవర్ని?’

నా చెయ్యి గిల్లాడు సూరి.

‘మరేం భయంలేదు. చెప్పేయ్యి. నేను చూసుకుంటాను’ అని గుస గుసలు పోయేడు. ‘నాదండి’ అన్నాను పాంటు పైకి లాక్కుంటు.

‘మీదా?! మరి ఇప్పటివరకూ ఆయనెందుకు మాట్లాడేడు? సర్లే రండి?’ అని రైల్వేస్టేషను (వర్క్స్ వున్న ఒక ఆఫీసుకు తీసుకెళ్లేడు సమూహ, మూటని.

‘ధైర్యంగా వుండు బావా నేను వెళ్లి రాజభూషణంగార్ని తీసుకొస్తాను. త్వరలోనే వస్తాను’ అన్నాడు సూరి నా వెనకే వస్తూ. ‘రాజభూషణ మెవరు?’ అన్నాను శకునితో జూదానికి కూర్చోబోతున్న ధర్మరాజులా.

‘ఆయన సివిల్ సప్లయ్స్లో ఆఫీసర్లే. ఆయనొచ్చి చెప్పగానే రెండు నిమిషాల్లో ఇంటికి వెళ్లిపోదాము. మరి నేను రానా?’ అన్నాడు సూరి.

తలూపాను. సూరి తల ఎగరేస్తూ వెళ్లి పోయాడు.

అప్పటికి ఉదయం ఎనిమిదయింది.

పోలీసుతోపాటు నేను అక్కడై కూర్చున్నాను, లోపల యిద్దరు పని చేసుకుంటున్నారు. (ఇంకా వుంది)

నూతి నీళ్లు - తగాదా

అమ్మదాదాదుకు చెందిన రనేమార్ పూర్ అనే గ్రామంలో వో హరిజన యువతి హిందువుల నూతిలోంచి నీళ్లు తోడుకుందట. దాంతో హిందువు లందరికీ కోపం వచ్చి చేతికందిన దాన్ని ఆయుధంగా చేసుకుని హరిజన బాలని మీద విరుచుకుపడ్డారట. తత్ఫలితంగా రెక్కలేనంత మందికి గాయాలు తగల డం, వో యిద్దరికీ ప్రాణాలు పోవడం జరిగిందట. ఈ సంఘటన తరువాత రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి గారు ఆ పూర్లో పోలీసును, రిజర్వు పోలీసును కాసలా పెట్టి హరిజనులకు వోమీ యిచ్చారట— ఏమని!!

ప్రాణంతీసిన ఆపరేషను

లబ్బో కె. టి. మెడికల్ కాలేజీకి చెందిన ఆరో ప్టి పీజీఐ శాఖ ఆపరేషను థియేటరులో వో నాలుగేళ్ళ కుర్రాడిని ఆపరేషను జరిపాక అతను టీటావన్ బియ్యతో (ధుర్భల్యతం వంటిదా!) చనిపోయాడట. ఈ కారణంగా పోలీసు ఆ థియేటరును సీలుచేశారట కిమర్చు!!

వింత హార్తాల్

మీడి చావడం కన్నా చేతికందిన కత్తి పరుక యినా పునయోగించుకోవడానికే ప్రజలు యుష్టవడ తారు గునక అవోర పదార్థాల కత్తిని ఆపడం అను కున్నంత తేలికయిన పని కాదని విశాఖ పట్టణంలో ఆ పని అపుదామనుకున్నవారు తీర్మానించారట. ఆహార పదార్థాల శాంటిల్స్ తీసుకున్నారట. దాంతో వ్యాపారులందరికీ కోపం వచ్చి హార్తాల్ ప్రకటించి, లంతలో అగక గాజవాక వారి వీధిలో పాలనుపరా సంఘం వారి పాలన్నిట్నీ పారబోసేశారట, వోహార్తాల్ ఇన్స్పెక్టర్ని చావ దహ్వారట.

2-8-1974 శుక్రవారం మొదట

8-8-1974 గురువారం వరకు

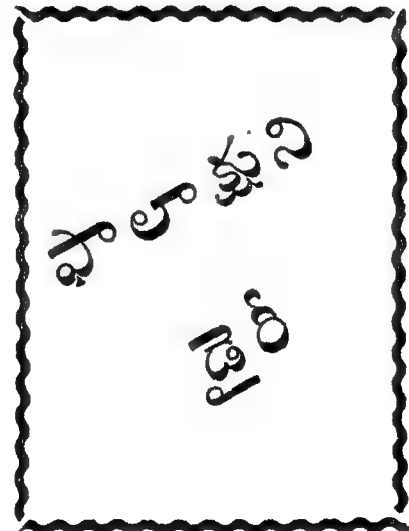
మేషం :- వ్యాపారంలో ముఖ్యమైన వ్యక్తు లను కల్పకొంటారు. స్థిరాస్థి వ్యవహారాలు బాగుం టాయి. మీ ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి. విద్యా వైజ్ఞానిక రంగాల్లో ఖ్యాతి లభిస్తుంది. వారం అఖరులో కొంత మంది వ్యక్తులు విముగ్ధుల్ని మోసం చేయడానికి ప్రయత్నిస్తారు. స్త్రీలకు—కుటుంబ సంహారాల్లో ప్రేమ కలుగుతుంది. పుణ్యకార్యాలు చేస్తారు.

వృద్ధులు :- పుత్రి వ్యాపారాలు బాగుంటాయి. మిత్రులకు సహాయం చేస్తారు. ఉద్యోగంలో గౌరవం లభిస్తుంది. అధికారులవలన జరగవలసిన వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. సాహసీక వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. నూతన విషయాలను తెలుసుకొంటారు. స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. విలాసం ఎక్కువులు కొంటారు.

మిశునం :- శ్రమపడినా ఫలితం దక్కదు.

కరెంటుతోపాటే కొన్ని ప్రాణాలు...

పున్నట్టుండి కరెంటు పోవడం వల్ల తాను చేయ బోయిన ఆపరేషనుకు అంతరాయం కలిగి, తన కళ్ళ ఎదుటే నాలుగేళ్ళ డిప్రీరియా పేషంటు చని పోయిందని అలపోబాదు స్వరూపరాణి నెహ్రూ ఆసుపత్రికి చెందిన వో డాక్టరుగారన్నారు. తాను ఆపరేషను బ్యాటరీ రైట్లు సవరణతో చేసినా,

పరికరాలకు కరెంటు కావాలని, కనుక ఆపరేషను చేయలేక పోయినట్లు ఆయన అన్నారు. ఆన్మాను పోయే కరెంటు తనలో యీ విధంగా కొన్ని ప్రాణాలు కూడా తీసుకు పోతోందని కూడా ఆయన అన్నారు.

చారిత్రాత్మక చికిత్స
శాన్ ప్రాన్సిస్కోలో రెండు నెలల శ్రమ హిదర్

అనే వో అందుదేళ్ళమ్మాయి వో రోగంతో వో అసుపత్రిలో ప్రవేశించిందట. వ్యాధి నిరోధ శక్తిని కలిగిందే వో రోగములను ఆమె కరెం తయూ! చేయలేక పోడమే ఆ వ్యాధులు. ఈ శక్తిని కలిగిం దైరుస్ గ్లాండ్ ధయమోసన్ అనే హోల్మోనున తయారు చేయలేక పోయిందట. పాలిన్స్ జా శవాల థయమోస్ గ్లాండులలోంచి ధయమోసన్ తయారు చేసి, దాన్ని ఆమెలోకి ఎక్కించారట ఆక్కడ డాక్టర్లు. ఈ చికిత్స ఫలితంగా మృత్యు ముఖంలో నుంచి ఆమె బయట పడిందట. ఈ రకం చికిత్స ప్రపంచంలో యిదే మొదటి సారి. హేట్యూ టు ది మెడికల్ పరర్స్.

లక్షరూపాయలు మటుమాయం

ఉత్తర బొంబాయికి చెందిన ఇండియన్ వోల్వర్టీన్ బ్యాంకు క్యాషియరు 27 వ తేదీ పుడయం పు లోకి వచ్చి, సేవలోంచి వో లక్ష రూపాయలు తీసి బల్ల మీద పెట్టి, వో క్షణం ఎటో వెళ్లి వచ్చేసరికి ■ లక్ష రూపాయలు మటుమాయమయ్యాయని ఆయన పోలీసులకో రిపోర్టు యిచ్చాడట.

సంపాదక సంహారం

అగ్నికు చెందిన పెద్దార్ టెల్వే పత్రిక సంపాదకుడు మిస్టర్. శివనారాయణశర్మ మున్నీ అనే 40 ఏళ్లాయన మొన్న 27 వ తేదీన కాశ్మీరి బజా రులో జరిగిన వో కాల్పులలో క్షతగాత్రులైన వారిని చూడానికి వ రోజు నీ నాయుడు మెడికల్ కాలేజీ హాస్పిటలుకు వెళ్ళి ఆయన్ని ఎవరో కాల్చి చంపి వేశారట. ఈయన తన పత్రికలో నల్ల వ్యాపారం లను, అవినీతులనూ దుయ్యబట్టి రాసేవారట.

లకు—ఆరోగ్యం బాగుండదు. బంధు మిత్రులనో కల్పకొంటారు.

సింహం :- అసహనమైన సంభోధలు కలుగు తాయి. పుత్రిలో సాటివారి పోటీ పెరుగుతుంది. ప్రయోజనం గల పరిచయాలు ఏర్పడతాయి. ఉద్యో గంలో గౌరవం బాగుంటుంది. వారం అఖరులో మీ ప్రయత్నాలుకు అటంకాలు రాగలవు. స్త్రీలకు— కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. దైవకార్యాలు నెరవేరతాయి.

కన్య :- మీ కార్యక్రమాలు ప్రోత్సహ కరంగా ఉంటాయి. నూతన వ్యవహారాలు లాభి స్తాయి. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో శ్రమ కలుగు తుంది. ఎవరితోను వాదప్రతివాదాలు తగవు. వారం అఖరులో భాగస్వాములతో కలసి చేసే వ్యాపారాలు లాభిస్తాయి. స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. అలంకార వస్తువులు కొంటారు.

తుల :- స్థిరాస్థి వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. సాటివారిలో గౌరవం లభిస్తుంది. వ్యాపారంలో నూతనావకాశాలు లభిస్తాయి. సాహసీక వ్యవహారాలు

వారం ఫలం మసేఫ్

పుత్రిలో ఎవరినీ విశేషంగా నమ్మడం తగదు వారం మధ్యలో అనుకూల వార్తలను వింటారు ఆర్థిక వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. మీ కంటే పెద్దవారు కూడా మీ సహకారాన్ని కోరవలసి వస్తుంది. స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాల్లో కార్యధారం పెరుగుతుంది. వివాద కాలక్షేపాలో పాల్గొంటారు.

కర్మాటకం :- ఇతరులతో కలసి చేసే వ్యాపారాలు లాభిస్తాయి. నూతన వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. వారం మధ్యలో చివారులు ఏర్పడతాయి. ప్రయాణాల్లో శ్రమకు గురి కాగలరు. వారం అఖరులో అన్ని వ్యవహారాలు అనుకూలంగా ఉంటాయి. స్త్రీ

కొంగవోట్ల క్యాషియర్

అలవాదులను వా ప్రభుత్వ బ్యాంకులో దొంగ వందరూపాయల నోట్లను ప్రజలలోకి పంప జూస్తున్న ఆ బ్యాంకు క్యాషియర్ని పోలీసు పట్టి వెంటదట. నోట్లు కావాలన్న దేశంలో తిరగడం లేదని, ప్రభుత్వానికి విషయాలలో యదా శక్తి సహాయం చెయ్యాలని దొంగవోట్ల పుత్తుల్ని వారి పూహ ఏమి!

కోర్టుకు వెళ్లిన ఏనుగు నామం

కాంచీపురంలోని దేవరాజస్వామి కోవెలకు చెందిన వో ఏనుగును ఏటా పుట్టవాలకు "వై" ఆకారంలో నామం పెట్టే ఆనవాయితీ వుండటం. అదే ప్రకారం యీ ఏటి పండుగలకూ తెంగలై శాఖ వారి ఆచారం ప్రకారం "వై" నామం కోవెల ఏనుగుకు పెట్టారట. కానీ వడకలై శాఖ వారు తమ ఆచారం ప్రకారం "యు" ఆకారంలో షురో ఏనుగుకు నామం

పెట్టారట. దాంతో రెండు శాఖలవారు కొట్లాట వరకు వెళ్లారట. అంతలో అగజ వారు కోర్టుకు వెళ్లే అవకాశంతో ప్రకారం వై నామమే పెట్టాలని తీర్పు ఇచ్చిందటా కోర్టు. అసక మద్రాసు హైకోర్టుకు వెళ్లారట. ఆ కోర్టు కూడా అదే మాట వున్నదట. అసంతోషం ఏనుగు క్షేమమా, వైషమ్యమా!!

జలాంతర్గాములూ, జాగత్తు!

మండలం సెంట్రల్ మార్కెట్ పిషరీస్ రివర్స్ సంస్థ వారు నమ్మద్రపు అడుగున పున్న డ్యూగాంగ్ అనే వో రకం జలచరాల శబ్దాలను టేవేరికార్డు చేశారట. ఆ జలచరాల శబ్దాలు కోడి పిల్లలశబ్దాలకు దగ్గరగా వున్నాయని, డాక్టర్ వెంకట్రామన్ చెప్పారట. ఈ టేపులను అన్నవలై విశ్వవిద్యాలయానికి ఇచ్చి శబ్దాలలో ఏదైనా భాష ఇమిడి

వుందేమో పరిశీలించమని చెప్పినట్టాయనవ్వారట. ఈ డ్యూగాంగ్ శబ్దాలను పరిశీలించి, శత్రు సైన్య జలాంతర్గాముల రాకను మనకి తెలియ పరచేలా చేసుకోవచ్చుననీ, అంతేగాక తమ శబ్దాలతో జలాంతర్గాములను భయపెట్టేట్టు కూడాచేయ వచ్చనీ యాయన అభిప్రాయపడ్డారట.

వారీసాహసం

కొచ్చిననుంచి అలెప్పి బయలుదేరిన వో కారును అలెప్పికి వో ఆరు కిలో మీటర్ల దూరంలో వో యువతి అపి, తనను ఎక్కించుకోమని అడిగితే

రచయితలకు చిట్కాలు

- * సినిమాలు ఎక్కువగా చూడడం మొదటి కథనం... ప్రత్యేకించి 'రేప్' సినిమాలపై సినిమాలు జాగ్రత్తగా గమనించి చూడాలి.
- * అబ్బాయిలైనా ఫర్వాలేదు. మంచిఅమ్మాయి పేరు వెలికి పెట్టుకోవచ్చును... స్త్రీలు చేస్తున్న రచనలను అప్పుడప్పుడూ చదవాలి.
- * కథ ఎప్పుడూ 'ఫ్యాన్టాస్టిక్'లోనే ఉండాలి. పాత్రల స్వభావం సినిమా నటులు తెరమీద చూపించే నైజానికి దగ్గరగా ఉండటం మంచిది.
- * ప్రేమ సన్నివేశాలు రాస్తున్నప్పుడు అది ప్రేమ

- సీనా? రేప్ సీనా? అన్నది చదువరికి పూర్తిఅయ్యే దాకా తెలియ కూడదు.
- * ప్రేమ త్యాగం వీటిమీద ఉపన్యాసాలుండాలి. కులాంతర వివాహం ఒకటి, విధవా వివాహం ఒకటి ఉండాలి. ఈ యిద్దరిలో ఒక్కర్ని చివర చంపాలి.
- * త్రాగుడు సేమలు కూడా ఒకటి రెండుండాలి. కానీ అది చాలా "కాస్టీ" అయితే మంచిది.
- * ఏదేమి పేజీల కోసారీ బీరబాటిల్లు (బాందీ బాటిల్), అయినా క్యూబులు, ఫ్రైడ్ క్యూబులు అంటూ వివరంగా 'వెట్' పార్టీ సేమలల్లాల్లి.
- ఎన్. చిట్కాలరావు (కిటుకులనగర్)

బాగుంటాయి. వారం ఆఖరులో మీరు అనుకునేది ఒకటి జరిగేది మరొకటి కావచ్చును. స్త్రీలకు—ఆడంబరం కోసం వ్యయం చేస్తారు. దైవ కార్యాల నెరవేరతాయి.

వృత్తికం:— అధికారుల వలన జరగవలసిన వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. అనుకూల నార్దలను వింటారు. ఆర్థిక వ్యవహారాల్లో మొగ్గుమాటలు తగవు. ప్రయాణాలు వాయిదా పడతాయి. వారం ఆఖరులో మీ కార్యక్రమాలు నిరాటంకంగా నెరవేరతాయి. స్త్రీలకు—సాహిత్య కళారంగాల్లో ఖ్యాతి లభిస్తుంది. వివాదకాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

ధనుస్సు:— మీ ఆలోచనలు ఫలిస్తాయి. ప్రయోజనం గల పరిచయాలు ఏర్పడతాయి. సాహసీక వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. కోర్టు వ్యవహారాల్లో అనుకూలత లభిస్తుంది. వారం ఆఖరులో మీ కార్యక్రమాలు హడావుడిగా ఉంటాయి. స్త్రీలకు—మేకుంటుంటే వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. బంధుమిత్రులను కలుసుకొంటారు.

మకరం:— వృత్తి వ్యాపారాలు బాగుంటాయి.

నూతన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. రావలసినదబ్బు అందుతుంది. ప్రయోజనం గల సంభాషణలను జరుగగలరు. రాజకీయ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. మిత్రులకు సహాయం చేయగలరు. స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. శుభ కార్యాల విషయంలో అనుకూలత లభిస్తుంది.

కుంభం:— చేజిక్కిన అవకాశాలు కూడా జారి పోవచ్చును. వ్యాపారంలో శ్రమ కలుగుతుంది. వారం మధ్యలో ఉద్యోగంలో గౌరవం బాగుంటుంది. వృత్తిలో నూతనావకాశాలు లభిస్తాయి. విద్యా వైజ్ఞానిక రంగాల్లో మీ కృషి రాజీంపగలదు. స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. అధిక వ్యయం జరుగుతుంది.

మీనం:— వ్యాపారంలో అదాదుం బాగుంటుంది. మిత్రుల సహాయం లభిస్తుంది. వారం మధ్యలో మీ ప్రయత్నాలకు అటంకాలు వస్తాయి. ఉద్యోగంలో వికాకులు ఏర్పడతాయి. వారం ఆఖరులో మీ కార్యక్రమాలు అనుకూలంగా ఉంటాయి. స్త్రీలకు—ఆరోగ్యంబాగుంటుంది. మీ తల్లికూ వస్తువులు పోవచ్చును.

వారు సహాయంగా ఆమెను కారులో ఎక్కించుకుని పోల్లే అని ఆమె యింటికి కూడా తీసుకు వెళ్లి దింపారట. కారు దిగిన ఆమె వారిని యింట్లోకి అవ్వనిస్తే, ఆమెతో లోపలకు వెళ్లిన వారిని తుపాకులతో మరికొందరు అవ్వనించి, వారి వద్దనున్న డబ్బు దన్నం అంతా పూడ్చుకు ఆమెతో సహా పారి పోయారట.

'అంతా కుంటి పుత్రులే'

ఒక ఆమె రికన్ రాష్ట్రంలో యీ ఏడాది ప్రారంభంలో 1974 లో మొదట పుట్టిన పాపేయి శు అవార్డులు యిస్తామని ప్రకటించాయి. నాలుగు స్థానిక వ్యతికలు. నలుగురు పాపలు దొరికారు. కానీ ఆ నలుగురిని కన్న తల్లులికి కూడా పెళ్లిళ్లు కాలేదుట. గానీ వయస్సులు కూడా 'పెళ్లి డు' కాదు ముగ్గురి వయస్సులు 15, 17 19 మాత్రమే నాలుగో అమ్మాయి తన బిడ్డకి అవార్డ్ ద్వారా తండ్రి లిస్టియద్దరి పేర్లు తెలిసిన ఎనిమిదవ తిరిగి పూరించిందట.

గర్లచేర
లలిక

రంగ

భారంగా 13వ నెంబరు సిల్
బస్సు అగింది.
చాలా మంది దిగేరు. వరద
రాజులుకూడా దిగేడు. జేబు నుండి
కున్నాడు. డబ్బులున్నాయి.
“రూపాయిలో పది! అర్ధ రూపాయిలో
పాపా! అక్కడో టిక్కెట్టు
రావాలి! అరావాలి! కేజీ హెడ్
కలట్రాఫీసు, కాలేజీ, బస్టాండ్
పోస్టాఫీస్! హుషారుగా రైల్వే
చెప్పాలి! రైల్వే!” బస్సు కదిలింది.
వరదరాజులు బుర్రలో ఆలోచనలు
కదుల్తున్నాయి. జేబులో చిల్లిన
కాక ఇరవై రూపాయలున్నాయి.

42

2-8-74

స్కూటరు దిగింది. తలంటు పోసుకున్న కత్తిరింపు జత్తుకి సుదురు మీదుగా రిబ్బను కట్టుకుంది. లుంగీ గోను ధరించి వుంది. పెద్ద కళ్ళద్దాలు (రంగువి) న్నాయి. అందరి కళ్ళూ ఆ అమ్మాయి మీదే వున్నాయి. వరద రాజులు ముందున్న అబ్బాయి అచేతనంగా నిలబడి చూస్తున్నాడు. కొన్ని సెకండ్లు వరదరాజులు కూడా అలాగే చూస్తున్నాడని పోయాడు. రత్నాలు గుర్తొచ్చింది. తన పని గుర్తొచ్చింది. చుట్టూ చూసేడు, తన నెవరూ చూడడంలేదు. ముందున్న అబ్బాయి అమ్మాయి ధ్యానంలోనే వున్నాడు. వరద రాజులు పని సుళువుగా నెరవేరింది ఆ యువతి టిక్కెట్టు తీసుకుని జత్తు నవరించుకొని స్టయిల్ గా నడుస్తూ హాల్లోకి వెళ్ళింది. స్టూడెంట్లు నోటుకొంటర్లో ఇచ్చి “నెక్స్ట్ సీట్ ప్లీజ్” అన్నాడు. టిక్కెట్టు తీసుకున్నాడు. వరదరాజుకూడా టిక్కెట్టు తీసుకుని క్యూలోంచి బయటపడ్డాడు. నాలుగు వేపులా మరోసారి చూసేడు. తనని పోలీసులు గమనించలేదు.

ఆ పిల్ల బాగుంది! సినిమాకి వెళ్ళాలా? వద్దా? మేటనీ వొదిలేసరికి చీకటిపడుతుంది. దీపాలు పెడతారు. దీపాలు పెట్టాక బట్టల కొట్లోకి వెళ్ళకూడదు. రూపాయిపావలా చీలే బట్టని ప్రింటెడ్ లాన్ అని చూపించి అయిదు రూపాయిలు గుంజుతారు. అది వ్యాపారం! పట్టనగలు కళ్ళలో కారం కొట్టి చేపదోపిడికి నాజూకైన పేరే వ్యాపారం! అంచేత పొద్దుండగానే బట్టల షాపులకి వెళ్ళాలి!

మరి టిక్కెట్టు? డబ్బులు దండగవుతాయని వుమారుమన్నాడు వరదరాజులు. గురువులు కనిపించాడు “బొమ్మ కొచ్చేవేటి గురూ? ఒక్కడివేనా?” అనడిగాడు.

“ఒకణ్ణి కాసాతే—ఫస్ట్ క్లాస్ టిక్కెట్టు కొని సినిమా నూ డ్డానికి వస్తవడద్దిరా మీ గురువమ్మ? కేజీ బియ్యంపాస్తాయని లెక్కలేస్తాది!

అన్నరేగాని మనకి కొంచెం పనుంది! మప్పి టిక్కెట్టుతో బొమ్మకెళ్ళు”

“తేంక్యురూ! ఏటికత?”

“ఎవ్వడెవో! సినిమా కెళ్ళమని టిక్కెట్టున్నే అడ్డు పెశిల్లేస్తాడు? అనక చెప్తారే!” కమ్మ కొట్టి హాలు బయటికి నడిచేడు వరదరాజులు.

మళ్ళీ ప్రశ్నలు.

బట్టలే కొట్లో తియ్యాలి?

రత్నాలు కెలాటి బట్టలు బాగుంటాయి? పర్సులో డబ్బులెప్పున్నాయి?

... ముందది చూడాలి. హాట్ లుకి నడిచేడు స్పెషల్ టీ ఆర్డర్ చేస్తాడు రత్నాలుకి కాఫీ యివ్వటం. అయినా అయిదు పైసలు తక్కువని టీ తాగుతుంది. టేబులు మీదున్న సానర్లో సాపు గింజలు నోట్స్ వేసుకున్నాడు. కేబినలోకి చూస్తూ నములున్నాడు. స్ప్రింగ్ తలుపుల కింద నుంచి చీర కుచ్చెళ్ళు, జోళ్ళు కనిపిస్తున్నాయి. రత్నాలుతో ఆ గదుల్లో కూచుని స్పెషల్ టీ తాగాలి అదొప్పుకోదు. డబ్బులు దండ గంటుంది ఆ డబ్బడితే కూర కొనుక్కోవచ్చుంటుంది అదన్నిటికీ లెక్క లేస్తాది. లెక్క లేయ్యడం తనకి నచ్చదు. తను చేసే చాలా పనులు దానికి నచ్చవు. అయినా, ఒకరి కొకరు కావాలి.

టీ వచ్చింది. తాగుతూ ఆలోచిస్తున్నాడు. ఏ షాపు కెళ్ళాలి? పెద్ద కొట్లో బేరమాడ కూడదు. చిన్న షాపుల్లో ఎంచుకుందికి కావలసినన్ని రకాలుండవు. ‘హైకో’ లోనో, చేనేత బట్టలషాపుల్లోనో కొనాలి. బేరమాడ క్కరేదు.

కేబిన్లోంచి నలుగురమ్మాయిలు మాట్లాడుకుంటూ నవ్వుకుంటూ బయటి కొచ్చేరు. అందులో ఒకమ్మాయి కట్టిన చీర బాగుంది. గళ్ళచీర. గళ్ళమధ్య కుట్టుపువ్వులు. పెద్దలంచు. అలాంటిది కొనాలి. అలాంటిది దొరికితే బాగుణ్ణు!

టీ బాగుంది. తాగడం పూర్తయింది సిగరెట్టు వెలిగించి బిల్లు తీసుకుని కొంటరు దగ్గరికి నడిచేడు. జేబులోనుంచి రూపాయి తీసి, బిల్లా రూపాయి నోటు యిచ్చి చిల్లర తీసుకున్నాడు. చిల్లర డబ్బులు జేబులో వేసుకుని, పర్సుతీసి చూసేడు కొత్త పదిరూపాయిల నోట్లు, మొత్తం యాభై రూపాయిలున్నాయి. పర్సు జేబులో పెట్టుకున్నాడు ఫర్వాలేదు కుట్టుపువ్వుల గళ్ళచీర కొనొచ్చు చిల్లర తీసుకుని మెట్టుదిగేడు ముష్టివాడు కనిపించేడు. వాడికి పదిపైసలు వేసేడు ‘పిల్లలూ నువ్వు పదికాలాలు నల్లగుండాల’ ముట్టోడి దీవెనకి నవ్వొచ్చింది. తనకింకా పెళ్ళవలేదుకదా!

రెండడుగులు వేసేడు. అంజనేయస్వామి గుడిదగ్గర ఆగి, రోడ్డుమించే గుళ్ళోకిచూసి, నమస్కారం పెట్టి, కదిలేడు. బట్టల షాపుల్లో

గా కేసుల్లో బొమ్మలకి కట్టిన చీరలు చూస్తూ నడుస్తున్నాడు.

చేనేత వస్త్రాలయం ముందాగేడు, కొట్టు కెదురుగా నల్లటి ఏంజాసిడర్ కారుంది. కాపీయర్ కెదురుగా వయసు ముల్లినాయన కూచుని మాట్లాడుతున్నాడు. షాపులో కొన నాళ్ళకంటే సేల్స్ మెన్ ఎక్కువమందున్నారు. మంచిదే! తీరిగ్గా నాలుగు రకాలు చూసి యెంచుకోవచ్చు.

చీరల కొంటరు దగ్గరికి వెళ్లేడు “చీరలు కావాలండీ!” అడిగాడు. సేల్స్ గర్ల్ మూడు చీరలు తీసి చూపించింది “గళ్ళచీర—పెద్దం చున్నది చూపించండి” మరో నాలుగు చీరలు బలమీది కొచ్చేయి. వరదరాజులు చూస్తున్నాడు. మొదట చూపించినవి బీరువాలో నర్దుతోందా అమ్మాయి గళ్ళ చీరలే! పెద్దంచులున్నాయి! కాని కుట్టు పువ్వులు లేవు వరద

ఉత్తరాలు

(6 వ పేజీ తరువాయి)

.....పోతే ‘వత్సల’ వూహించిరాసిన కథకాదు ఒక అమ్మాయి జీవితం. దీనిలోని ఎదైనా పంపిణీ క్క అమ్మాయి జీవితం బాగువరచగలిగినా—ఆ మూతం ప్రయోజనం చాల అనుకుని రాసిన కథ. అందుకు బహుశ్రవచారంగల పత్రికలో కథ ప్రచురితం అతే—నలుగురు వదుపుకీగలరన్న ఉద్దేశ్యంతో మీ పత్రికకు పంపించాను. అతే ఉదయకే ప్రింటైన్ కథని తిరిగి ఏ పత్రికకి పంపించినా అది అధ్యం తరకరమైన విషయం అని తెలియజేసుటం ఎల్ల మీకు పంపించటం జరిగింది పైగా కరణు రాయటం నా వృత్తికాదు. కాబట్టి నాకు కథలు రాసేవాళ్ళు ఏమీ నియమాలు పాటించాల్సి వుంటుందోస్పష్టంగా తెలియదు. నేను ఈ కథక రెమ్యూనరేషన్ గూడా తీసుకోలేదు. అందుకు తిరిగి ఏ పత్రికకైనా ఈ కథ పంపించవచ్చు అనుకున్నాను.

ఈ కథని “వల్లల” అన్న పై టీ లోనే మీకు పంపించాను “ఊభోదయం” అన్న పై టీలో మీరు పెట్టుకొన్నదే.. కారణం ఏదైనా మీకు. ఇబ్బంది కలిగించినందువలన చింతిస్తున్నాను నరకండ్ల పులూసు—అభినందనలతో.

బొమ్మ హిమాచే (హైదరాబాదు.)

కథలు

చంద్రకళ ముఖ చిత్రంలో ఎలువడిన సంచికలోని దుర్దరాశ్రమి పురాణం “సీతానీ” అన్న అనేక కథ, బేతాళుడైన పల్లె వుంది ఇంకా ఎవరో,

రాజులు అలోచనలో పడ్డారు. 'అలాటి చీర లేదా?' అతని కళ్ళలో అనుమానం, అసంతృప్తి "ఇంకేవై నా వెర్రి టేలు చూపించమంటారా?" సేల్స్ గర్ల్ ప్రశ్న.

"ఇలాటి వాట్స్ నే కుట్టు పువ్వులు న్నవి కావాలండి!" ఆత్మతగా అడిగాడు.

"ఒకటండాలి. చూస్తానుండండి" బిరువా ఆ చివరనుంచి ఈ చివరకి, పైకి కిందకి చూసి ఒక చీర తీసిందామె. మడతలు విప్పి బల్ల మీదుంచింది.

అదే! అలాటిదే! వరదరాజులు కళ్ళలో గొప్ప తృప్తి. ఖరీదడిగాడు. లేబిలు చూసి 38-75 అనిచెప్పి, ఇంకేవై నా కావాలా అనడిగిందామె.

"చీరలోద్దు. జాకెటు గుడ్డలు కావాలి"

"ఆ కౌంటర్లో వున్నాయి"

అటువు చూసేడు. చీర కవర్లో పెట్ట

దీర్ఘ రోగులకు ఉత్తమ సిద్ధ వైద్యము పరిచిజం (బుడ్డ) హెర్నియా, నూత్రవ్యాధులు, హస్త ప్రయోగం వలన అంగము చిన్నదగుట, అవసర కాలమందు అసంతృప్తి, యుక్తవృద్ధము, సపుంసకత్వము, పర్యవ్యాధులు అవరోధన లేకుండా నియం చేయబడును. రండి.

(శ్రీ బాలాజీ వైద్యశాల, డా. దేవర, టి. బి. రోడ్, ఫోన్ : 551, తెనాలి.
బ్రాంచి : 9-డి, శివాజీ స్ట్రీట్, మద్రాసు-17.

మూలశంకకు
త్వరగా
సన్మృతమైన
హెడన్ సా
విరేపనముతో
చికిత్సను పొందండి
- శస్త్రచికిత్స
అవసరములేదు!

Bensons-2141-TEL

గళ్ళ చీర

బోతోంది సేల్స్ గర్ల్. "ఉండండి. దీనికి సరిపడే కలర్ చూపించ మనండి"

మరో సేల్స్ గర్ల్ చీర రంగుకి యింపు మీంచు మేనేజర్ గుడ్డలు అయి దారు లేబిలు మీదుంచింది. జాకెట్ గుడ్డ ఎలా టిది కొనాలో వరదరాజులు మొదట అనుకోలేదు.

"అలాటి రంగే కావాలా?" ఆమె ప్రశ్న. మళ్ళీ అలోచన! రత్నాలు ఎలాటివి వేసు కుంటుంది-అంత పరిశీలనగా చూశ్చేడు.

"ఆ చీరకి ఏది జాగుంటుందో మీరే చూడండి."

"ఎన్ని మీటర్లు కావాలి?"

వరదరాజులికి తెలియదు. మాటాడలేదు. జాకెటు బట్టలు చూస్తూ వుండిపోయేడు.

"అవిడెలా వుంటారు?"

"మీలాగే. మీ అంత తెలుపుకాదు"

వరదరాజులు ఐవాబుకి నవ్వుకుందామె.

"ఎంత వయస్సుంటుంది?" అడిగిందామె.

"19 ఏళ్లు"

"70 పాయింట్లు తీసుకోండి."

తలూ పేడు వరదరాజులు అంగీకరిస్తూ.

ఆమె బట్టకొలిచి కత్తిరించి, వక్ర కౌంటర్లో యిచ్చింది. మొదటామె చీర, జాకెటు గుడ్డ కవరులో వుంచి బిల్లు రాయించి కేషియర్ దగ్గరికి పంపించింది. కేషియర్ వయసుమల్లినాయనతో మాటలాడుతూ వరదరాజులు దగ్గర డబ్బు తీసుకున్నాడు.

వరదరాజులు కౌంటరు దగ్గర కొచ్చేసరికి ముసలాయన లేచేడు అరచేతివేపున్న వాచీ చూసుకుని "వస్తానండి" అన్నారు. కేషియర్ కొంచెం లేచి, "చిత్తం! అప్పు డబ్బుడు వస్తూండండి సెలవు" అంటూ సమస్కారం పెట్టి, మామూలుగా కూచున్నాడు.

కౌంటరుమీద రెండు పార్శిల్లున్నాయి. ఒకటి ముసలాయనది. మరొకటి వరద రాజులిది. వరదరాజులొచ్చేసరికే ముసలాయన బిల్లు చెల్లించి రసీదు జేబులో పెట్టుకున్నారు. ఫేసుగాలికి వరదరాజులు పార్శిలుమీది బిల్లు రెండో పార్శిలుమీద వడింది. బిల్లు లేని పార్శిలు తనదని ముసలాయన అది తీసుకుని షాపుదిగి కార్లో కూచున్నారు. కారు కదిలింది.

బిల్లు పార్శిలూ తీసుకుని వరదరాజులు కొత్త రోడ్డు బంక్షను చేరుకున్నాడు. అతని మనస్సు ఉబలాటంగా రత్నాలు

దగ్గరికి వరుగులు తీస్తోంది. సిటీ రాలేదు. ఆటోవస్తే అందులో వెళ్ళడానికి వరదరాజులు రెడీ! కాని రాలేదు. సెకన్లు యుగాలుగా గడుస్తున్నాయి. షాపులో చూసిన ముసలాయన కారు వెలంపేట పోస్ట్ స్టాప్ దాటుతోంది.

బట్టలు చూసి రత్నాలేమంటుందో! మొదట ఖరీదడుగుతుంది. అంత డబ్బు దండుగ పెట్టినందుకు విసుక్కుంటుంది... సిటీ యింకారాలేదు. బట్టలు మరోసారి చూడాలనిపించింది. ఇంతలో సిటీ బస్సాగింది.

"మార్కెట్, చోట్రీ, మాయా బజార్, కాతేజి, కల్లటాఫీసు, కెజి హౌస్, ఎల్లమ్మ తోట... రైల్వే స్టేషన్" క్లీన్ దండకం చదువుతున్నాడు. బస్సు రద్దీగాలేదు. వరద రాజులు బస్సెక్కాడు. బస్సు కదిలింది. సిటీలో కూచుని వరదరాజులు పార్శిలు తీసి చూసేడు. ఏదీ గళ్ళ చీర! తనుకొన్న బట్టలు కావని! అందులో కూడా చీర, జాకెట్లు గుడ్డ వున్నాయి. చీర తెల్లగా, చాలా పల్లగా వుంది. అంచు వెడల్పుగా వుంది. ఖరీదు చూసేడు. గళ్ళ చీర కంటే ఖరీదైనదే. కాని రత్నాలుకు నచ్చదు. తెల్ల గుడ్డలు మోపేర్లు వంటుంది. జాకెట్లు గుడ్డ జాగుంది. చీర మార్పాల్సిందే. బస్సు రిజర్వేషన్ మించి చోట్రీ దగ్గర రాగింది. వరదరాజులు బస్సు దిగేడు.

మేటనీ ఇంటర్వెల్లు యింది. రోడ్లంతా రద్దీగా సందడిగా వుంది. మరోసారి గురువుల్ని చూడ్డానికి అలంకార్ వేపు నడిచేడు వరదరాజులు. కిల్లీ కొట్టు దగ్గర బీటీ తాగుతూ కనిపించేడు గురువులు.

"ఏటిగురూ! యెల్లిన పనేట్టెంది?"

జరిగినదంతా చెప్పేడు గురువులుకి. ముసలాయన గళ్ళ చీర వాసను చేస్తే, లేదా చేస్తానని షాపుకి ఫోనుచేస్తే - వెళ్లి తీసుకుందామను కుంటున్నానని చెప్పేడు వరదరాజులు.

గురువులు చీర చూసేడు. "సువ్వు కొన్నది ఖరీదెంత? దీనికంటే ఎక్కువా?"

"కాదు తక్కువే"

"మరింకేం? అదృష్టం కలిసొచ్చిందనుకో, చీర మార్చుమాక! అంస రెక్కలాగుంది. మనోళ్ళు ఇలాటి బట్ట తెప్పడు కట్టగలరు? కలిసొచ్చినప్పుడే కట్టాలి! నీకు తెలవదు గాని, ఈ చీరలో గురువమ్మ అచ్చం సరస్వతీదేవిలా గుంటాది. నా మాటిని యింటి కెళ్ళు" బోధపరిచేడు గురువులు.

నిజమేననిపించింది వరదరాజులికి!

అక్ష-ఇక్ష-అన్న

అంటంటి చిట్కాలు
అంగారాదులప జిలేబి

బంగారు మంపలు పాత్రకేజీ, పంప దార ఒక కప్ప, నెయ్యి ఒక కప్ప, మిఠాయిరంగు కొంచెంగా. ముందు బంగారమంపలను ఉడకబెట్టి తొక్క తీయాలి. ఆ తర్వాత వాటిని మెత్తగా పిండిగా రుబ్బి వేయాలి. పొయ్యిమీద 'బాణలి' పెట్టి నెయ్యి వేసి కాగక జిలేబి గొట్టంలో యీ బంగారాదుల పిండి వేసి ఆ కాగిన నెయ్యిలో జిలేబి చుట్టలాగా వేసి వేగనివ్వాలి. ఎర్రగా వేగింతర్వాత తియ్యాలి.

మరో పొయ్యిమీద ఓ వెడల్పాటి గిన్నె పుంచి దాంట్లో పంపదార, కొద్దిగా నీళ్లుపోసి పాకం వచ్చాక మిఠాయిరంగు వేయాలి. ఆ తీసిన జిలేబి చుట్టను యీ పాకంలో వేసి తీసి చల్లా రాక తింటే చూడ్డానికి ఇంపుగా, తిన్నడానికి రుచిగా వుంటాయి.

— దారా పార్వతి.

సాహిత్యవనంలో తులసీదళాలు

శ్రీ ఎ. వి. సత్యనారాయణ రాజు సేకరించిన మణి పుటవంటి సూక్తులనేకం గల "సాహిత్యవనంలో తులసీదళాలు" మొదటి మూల కావ్యాలయం అంది. 456 పేజీలు గల ఈ పుస్తకం వెల 15 రూపాయలు. ప్రచురకు : పటంశెట్టి రాజు, మొదటి ట్రాన్ రోడ్డు, ప్రకాశం నగర్, రాజమండ్రి-3. వ్యాస క్రిడలు

280 పుటల శ్రీ శ్రీ వ్యాస సంకలనం మా కార్యాలయం చేరింది వెల 4-50.

తిరపతి, మనిషి చావకూడదు (నాటికలు) రచయిత ఎస్. ఆర్. నంది. రెండు ప్రదర్శన యోగ్యమైన నాటికలు. పుటలు 102 వెల : 2.50 బంతి పుస్తకం :

కవలవంపుటి పుటలు 138. మొ. 4.00
మొదటి మూడు పుస్తకాలకు ఎవరయి పబ్లిషర్స్, మొదలు 1-2, గుంటూరు-2.

2-8-74

నిన్న

నా అదర్బాలు, అశయాలు

అత్యుత్తమ పర్యవ శిఖరాలు

ఉద్యోగాలు ఉద్యోగాలు

ఉన్నత కడలి తరంగాలు

అవేశాలు అవేశాలు

ఉత్తర నదీ ప్రవాహాలు

భావాల రోతులు, అంతరాల అగాధాలు

పూహల రీతులు, చీకటిని చీల్చే కాంతిరేఖలు

నా జీవన ప్రవృత్తులు ప్రవృత్తి ప్రతిష్ఠనందు

నేడు

నా అదర్బాలు అశయాలు

కూలిన శిఖరాలు

అదర్బాలు అశయాలు

విరం " 2819 లు

అవేశాలు అవేశాలు

విశ్వా తటాలాలు

భావాల రోతులు శ్మశానంలో గోతులు

పూహల రీతులు విశిష్టమైన వెలుగు గీతలు

నా జీవన ప్రతిష్ఠనందు ప్రవృత్తి ప్రతిష్ఠనందు

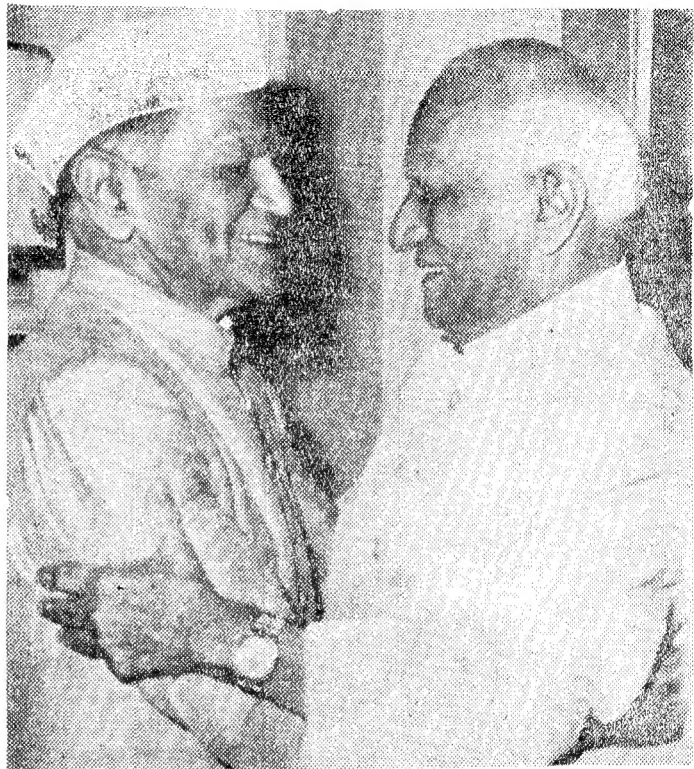
అదర్బాలు అశయాలు

రేపు

భవవృత్తులు

అశానిరాళం మధ్య పూగే డోల.

— బెలమర జోగారావు

భారత రాష్ట్రపతి శ్రీ నరసింహారెడ్డి వెంకటగిరిగారిని రాష్ట్రపతి వదలికి పోటీ చేస్తున్న శ్రీ ఫక్రుద్దీన్ అలీ అహ్మద్ గారు యుటూరు కలెక్షన్ల కమిషనరు.

అ వీ-ఇ వీ-అ వ్వి

బొమ్మలాట

శ్రీ బి. వి. ఎల్. నరసింహారావు రచన "బొమ్మలాట" నాటిక మా కార్యాలయం చేరింది. 40 పేజీలు. వెల రెండు రూపాయలు. ప్రతులకు పాటిబండ్ వెంకటకృష్ణయ్య పబ్లిషింగ్ హౌస్, నల్లూరివారి తోట, గుంటూరు-2.

రాదారి బంగళా

శ్రీ ఆరుద్ర రచన "రాదారి బంగళా" నాటకం మా కార్యాలయం చేరింది. పీనిక్సుక్స్, నూజివీడు వారు ప్రచురించిన 88 పేజీలు గల ఈ పుస్తకం వెల 2 రు. లు. సోల్డిస్ట్రీట్ బ్యూటర్స్ నవోదయ పబ్లిషర్స్, విజయవాడ-2, గుంటూరు-2.

అమ్మకానికో అబ్బాయి

శ్రీ అవసరాల రామకృష్ణారావు రచన "అమ్మకానికో అబ్బాయి" నవల మా కార్యాలయం చేరింది. 228 పేజీలు గల ఈ పుస్తకం వెల రు. 6.50 పై. ప్రతులకు నవోదయ పబ్లిషర్స్, విజయవాడ-2, గుంటూరు-2.

శ్రీ కందుకూరివీరేశలింగం వంతులుగారి దవ్వ సంస్కరణార్థం కేంద్ర ప్రభుత్వం జూలై 15న విడుదల చేసిన 25 పైసల తపాలా బిళ్ళ.

ఉత్తరాలు

(ట పేజీ కరువాం..)

"మురళిచే వంచించబడిన, బృందను మధూ ఎందుకు పెళ్లి చేసుకుంటాన్నాడు?" బృంద చేతిలో మురళి బాధలు పడుతున్నాడన్న సంగతి మురళితెలు తెలిసింది?" మొదట మురళిని తీరస్కరించిన బృంద, చివరిలో ఎలా ఆదరించగలిగింది, అని బేతాళున్ని చిక్కు ప్రశ్నలు వేసి, సమాధానం నైపుకపోతే, తల పగులుతుంది అని రాసి వుంటే ఇంకా బావుండేది. కప్పలు కథానిక బావుం దని చెప్పడానికి నానడ మాటల్లేవు !.....

—ఎమ్. భానుమూర్తి, (క శిబుగ్గ)

'బంగారు కలలు' సీరియల్ ముగింపు సస్పెన్స్ తో, చక్కటి కోర్టు సన్నివేశాలతో మనసును దోచుకు నేట్లు మనోరంజకంగా వుంది.

—జి. గంగాధర్ (జగిత్యాల)

19-7-74 నాటి సంచికలోని "ఇంట రూప్య" కథ నా హృదయాన్ని బాగా ఆకర్షించినది. సుధాకరు లాంటి యువకులు ఈ సమాజములో ఉంటే ఈ వరకట్నాల బెడద ఎప్పుడో పోయియుండేది.

తంగిరాం కోటిరెడ్డి, (ఇప్పలపల్లి)

రచయిత్రి శ్రీమతి "రాధా రామన్ గారి కలము నుండి వెలువడిన రెండు పుస్తకాలు" నవల రసవత్తరముగా యుంది. రచయిత్రి ఉత్తర, దక్షిణ భారతీయుల అలవాట్లు వారికి గల తేడా జీవిత విధానము తెలిపినందులకు కృతజ్ఞతలు.

బలివాడ శేషగిరిరావు. (విజయనగరం)

5-7-74 సంచికలో 'రుద్రరాజు శ్రీదేవి' గారు వ్రాసిన కథ చాలా చాలా బావుంది. 'స్నేహం' అంటే ఏమిటో, అది ఎంత విలువైనదో ఈ కథలో ప్రస్ఫుటమైంది. కాని మురళి లిరిగి రాగానే మామూలుగా పేరుతో కాకుండా స్వామి! అని బృందావని మురళిని సంబోధించటం కథలోని నిండుతనాన్ని స్వాహా చేసినట్లుగా అనిపిస్తోంది.

—డి. సరోజ (కర్నూలు)

5-7-74 సంచికలోను, అంతకుముందు సంచికలోను ప్రచురించబడిన "శ్రీ పిళ్ళసాటి ఉమా మహేశ్వరమ్" గారి "కప్పలు" కథ ముమ్మల్లైతో ఆకర్షించింది. "కాని ప్రాగ్ రీ ప్రాడక్టర్ సిస్టమ్ ప్రాగ్ డిస్కస్" అనేవి హైస్కూల్ స్టాండర్డ్లకు సంబంధించిన పాఠ్యాంశాలుగా రచయిత వ్రాయ దము మాకు అంత సమంజసముగా అనిపించలేదు. ఏమయినా కథ చక్కనిది

—గోపా కామేశ్వరరావు, ఈరంకి రాధా

మార్కప్రకాష్ (రాజమండ్రి)

వేలాదివేల ప్రజలచే వాడబడి ప్రోత్సహించబడినది

శుక్లశక్తి అభివృద్ధి పరచి ఎల్లప్పుడు అనంద డోలికలలో యూగుల్లాడ చేయును - నూతనోత్సాహము, వీర్యశక్తి, బలము - ఇవన్నియు పెంపొందించి ఎల్లప్పుడు యవ్వనశక్తితో వర్ధిల్లి - నేడే ఉపయోగించండి !!!

శివరాజ్ "రాజ్ మాత్ టానిక్ బిల్లులు"

25 బిళ్లు పొందిన జాడి ధర రూ. 25/- మాత్రమే.

తపాలా ఛార్జీలు అదనం - అంగ్ల భాషలో నేడే పాడ్ ఆఫీస్ కు వ్రాసి వి. పి. పి. ద్వారా పొందండి.

పాడ్ ఆఫీస్ :

"శివరాజ్ ఫార్ముసి"

శివదాపురము సబ్ ఆఫీస్, సేలము (తమిళనాడు)

విజయవాడలో లభించు స్థలము :

అసోసియేట్ మెడికల్ డిస్ట్రిబ్యూటర్లు

11-31-23, పార్కువీధి, విజయవాడ-1.

మదరాసులో లభించు స్థలము :

శ్రీ భువనేశ్వరి లాడ్స్,

హరీస్ రోడ్, (పుదుచ్చేరి బజారు ఎదురుగా) పుదుచ్చేరి, మదరాసు - 600002 (ఫోను నెం 811969)

JOHN

పంజాబి, నాగభూషణి

“మంచి మనుషులు”లో

సిని
బొమ్మల
కొలుపు

“అడంబరాలు-అనుబంధాలు”లో
శారద, కృష్ణ

శ్రీవాణి ఆర్ట్ కంపెనీ

గాలి

కథ. నిర్మాత

ప్రొడ్యూసర్-పరకత్తుం

ఎన్.వి.సుబ్బరాజు, వి.చంద్రశేఖరరెడ్డి

అనుపూర్ణా
ఫిలింస్

ANNPURNA

Rama Rao Arts